

ספר
הבראה הקדושה
על פי יוחנן

ספר

הבשורה הקדושה

על פי יוחנן

תרגום מיוונית לעברית
פרופסור פראנץ דעליטש

מהדורות ירושלמיות

נערכה בישראל

2012

תשע"ג

Hebrew Gospel according to John

This revised version of the Hebrew is based on
the Delitzsch 8th edition of 1885. The text, image
and setting of this edition are property of the
Trinitarian Bible Society.

Product code:
HEJN

ISBN: 978 1 86228 177 6

© 2012

Trinitarian Bible Society
Tyndale House, Dorset Road
London, SW19 3NN, England

editorialcontact@tbsbibles.org
www.tbsbibles.org

Registered charity numbers:
233082 (England) SC038379 (Scotland)

3M/02/13

הקדמה

מהדורות זו של הבשורה על פי יוחנן היא חוליה בשושלת מכובדת של המהדורות ההיסטוריות של הברית החדשה של דליטש בעברית. זה זמן רב רבים רואים בתרגומו של דליטש את התרגום הטוב ביותר לעברית של הברית החדשה שביוונית. בהוצאה לאור של מהדורות ערכאה קלות זו של דליטש הקלטי, ביקשה האנודה הטריניטריאנית לכתבי הקודש להתאים באופן נאמן יותר לנוסח היווני המקורי. נוסח יווני זה הוא הנוסח המסורתី שהיה בשימוש לכל אורך הדרך, מימה הראשונים של הכנסתיה, והוא נשמר על ידי האלים לאורך כל הדורות. כמו כן ביקשה האנודה בהתאם מהדורות זו לסגנון השפה העברית שבו נכתב התנ"ך.

מטרתנו הייתה שמירה על נאמנות לסגנוןו של דליטש תוך שימוש בעברית מובנת יותר לקורא בן זמנו. זאת כיוון שאנו מכירים באפשרות שהיבטים מסוימים בשפתו של דליטש המקורי יהיו קשים להבנה לדוברי העברית של היום. כמו כן חל שינוי מהותי במשמעות חלק מהמילים מאז המאה התשע עשרה. במידה האפשר, מילים שונים מהדורות שלנו הוחלפו במילים מהtan"ך, וכן ניכרת איחדות משופרת בסגנון ובשפה של התנ"ך ושל הברית החדשה. בכך מודגשת ההכרה ששתי הבריתות מרכיבות יהדיו את דבר האל.

נאנות יוונית, שמירה על הסגנון המקורי של דליטש ועל העברית המקראית בד בבד עם יצירת בשורה שתהיה נגישה לקהיל קוראים רחב יותר, אין בהכרח מטרות המתקימות יהדיו בהרמונייה. עם זאת אנו מוצאים לאור מהדורה זו בידיעה שאף אם לא הצלחנו לחולוטין בשמירה על איזוןמושלם בין כל מטרות אלה, זהה מהדורה נאמנה ומדויקת של הבשורה על פי יוחנן. נוסף על כך, אנו מאמינים שבחסדי האל תיעצג בשורה זו את ביכוריו של פרויקט ארוך טווח, שיביב נסח עורך קלות של הברית החדשה של דליטש, ואני מתפללים שהיה לברכה לקהילת דוברי העברית בעולם.

בחינת בשורה זו על פי יוחנן שמשו בסיס גם המהדורה הנוכחית של האנודה הטריניטריאנית לכתבי הקודש של הברית החדשה של דליטש¹ וגם מהדורות הנגב² (שתיهن מושתתות על המהדורה השמינית של דליטש מס' 1885). אולם המטרות שצינו לעיל נשמרו לצד הרצון לשנות פחות ככל האפשר בנוסח ההיסטורי של דליטש. כדי לזכור את המידע הבא בדבר הטקסט היווני ששימש בסיס לעובדתנו.

ראו לציון שפהה המקורית של הברית החדשה הייתה יוונית, ושל התנ"ך - עברית. הנוסח היווני של הברית החדשה והנוסח העברי של התנ"ך ניתנו בהשראה ישירה מאלווהים, היו נתונים לדאגתו ולהשגתנו המיוحدת, ובכך נשמרו בטהרתם לאורך כל הדורות. למרבה הצער, קיימים שני נוסחים עיקריים של הברית החדשה

בשפה היוונית, וכל אחד מהם טוען שהוא המהימן ביותר. עם זאת האגודה הטריניטריאנית לכתבי הקודש משוכנעת לחלוין שהנוסח היווני המקובל מייצג נאמנה את הנוסח השני בהשתראת האלוהים ונשתמר על ידו.

הנוסח המקובל הוא הבסיס לבירת החדשיה של דליטש ולבירת החדשיה שבנוסח האנגלי המאושר וכן לגרסאות פרוטסטנטיות נאמנות אחרות, והוא נגור מהמשת אלפיים או יותר כתבי יד עתיקים ביונית שעדיין קיימים. רוב התרגומים המודרניים של הברית החדשה, כולל הברית החדשיה המודרנית בעברית, מושתתים על טקסט יווני אחר שנקרא הנוסח הביקורתី, והוא נכנס לראשונה לשימוש במאה התשע עשרה. נוסח זה מבוסס רק על כתבי יד אחדים, בעיקר הקודקס ותיקנוס (שנשמר על ידי הוותיקן במשך יותר ממחש מאות שנה) והקודקס סינאייטיקוס (שנתגלה במנזר סנטה קתרינה על הר סיני בשנת 1859). שני כתבי יד יווניים אלה שונים זה מזה במידה ניכרת, הם אמינים פחות ומיעינים טקסט יווני שאינו מהימן.

ברית החדשיה של דליטש בעברית תורגמה תחילתה מהקודקס סינאייטיקוס³ ומאוחר יותר הותקנה מחדש על ידי דליטש לפיו הנוסח המקורי, אולם כמה קטיעים בכתביו המקורי, שהחוקרי הנוסח הביקורתី הטילו בהם ספק, הושמו בסוגרים. הסוגרים עדיין מופיעים בכמה מהדורות של דליטש, והם משמשים גם בברית

החדשה המודרנית בעברית, אך השימוש בהם מעורר את סמכות הפסוקים שבסוגרים. לכן הסירה האנוגה הטריניטריאנית לכתבי הקודש סוגרים כגון אלה מהמהדורות העבריות של הברית החדשה של דליטש שהוא מוציאה לאור.

כשימושים תרגומיים המבוססים על הנוסח הביקורתី לתרגומים המבוססים על הנוסח המקורי, ברור שפסוקים שלמים רבים (נוסח על מילים, צירופי מילים ומשפטים) חסרים בגרסאות המבוססות על הנוסח הביקורתី. הקורא העברי יכול לבדוק בקלות את הפסוקים החסרים באמצעות השוואת בין שני הנוסחים – העברי והאנגלי – במהדורות כתבי הקודש בעברית ובאנגלית, אשר נמצאת עתה בשימוש נרחב בישראל.⁴ התרגום האנגלי מבוסס על הנוסח היווני המקורי, אולם התרגום העברי המודרני מבוסס על הנוסח המקורי. פסוקים שלמים באנגלית אינם מופיעים בעברית עקב הבדלים בין הtekstים היווניים ששימשו בסיס לתרגומים אלה. לדוגמה, יהנן פרק ה פסוק 4 בטקסט האנגלי חסר בנוסח העברי המודרני, והוא רוד לדרגת הערת שוליים. יהנן פרק ז פסוק 53 עד יהנן פרק ח פסוק 11 הושם בסוגרים, ובכך מעמיד בספק את סמכותם של פסוקים אלה. בגרסה העברית המודרנית שבבשורה על פי מתי הושמטה שלושה פסוקים שלמים (מתי פרק יז פסוק 21, פרק יח פסוק 11 ופרק כג פסוק 14), בبشורה על פי מרקום הושמטה ארבעה פסוקים (מרקום פרק ז פסוק 16, פרק ט פסוקים פרק יא פסוק 26), ושני פסוקים חסרים בبشורה על פי לוקס 44,

(לוקס פרק יז פסוק 36 ופרק כג פסוק 17). פסוקים רבים חשובים אחרים, מילים וצירופי מילים חסרים בשאר הברית החדשה.

יתר על כן, כמה שינויים והשיטות שנעשו בגרסאות מודרניות רבות (כולל הברית החדשה בעברית מודרנית) על סמך הנוסח היווני הביקורתי, מחלישים תורות חשובות מאוד הנוגעות לאדון ישוע המשיח.

לדוגמה, ביווחן פרק ו פסוק 69 בנוסח האנגלי המאושר כתוב "אתה הַמֶּשְׁיחָת, בָּנוֹ אֱלֹהִים". ניסוח זה שונה ל"אתה קדוש אֱלֹהִים". שינוי זה משמש את התייחסות למשיחותו, לאלהוותו ולמעמדו של האדון ישוע המשיח כבן האלים. דוגמה נוספת אפשר למצוא ביווחן פרק ד פסוק 42, שם כתוב בנוסח המקובל: "מי עתת לא-בעבר מאמירך נאמין כי באזניינו שמענו ונדע ביד-אמנים זה הוא המשיח מושיע העולם": הנוסח העברי המודרני משמש את המי לה החשובה "המשיח" מפסוק זה, ובכך מעրפל את הדוקטרינה המפוארת של משיחותו של ישוע.

אפשר להזכיר עוד דוגמאות רבות, אך רק אחת, מיווחן פרק ג פסוק 13, חzion כאן. בנוסח המקובל כתוב: "וַיַּאֲיַשׁ לְאָעָלה הַשְׂמֵימָה בְּלִתְיַ אֲסֵ-אֲשֶׁר יָרַד מִזְ-הַשְׁמִימִים בָּנוֹ-הָאָדָם אֲשֶׁר הוּא בְּשָׁמִים:". בנוסח היווני הביקורתי, שעליו התבשם הנוסח העברי המודרני, מושיטות שלוש המילים האחראוניות "אשר הוּא בְּשָׁמִים:", ובכך

נגרעת תכונה אלוהית מישוע. שינויים והשמטהות אלה הנתקטים בנוסח הביקורת מחייבים אמתות המציאות בכתביו הקודש באשר למהות המשיח.

לקבלת רשיימה מקיפה של ההבדלים המצוים בדרך כלל בגרסאות מודרניות, עיין בפתח טקסטואלי של הברית החדשה: רשיימה של החרשות ושינויים (100 A) ואדוני יתן-אומר (111 A), שפורסמו על ידי האגודה הטרייניטרית לכתביו הקודש. אפשר לצפות בספרונים אלה ובמידע אחר בנושא, ולהורידם חינם, באתר האינטרנט של האגודה הטרייניטרית לכתביו הקודש:

www.tbsbibles.org

כל קורא המעוניין להעיר הערות על בשורה זו יכול לעשות זאת באמצעות דואר רגיל או בדואר אלקטרוני ולהיעזר בפרטיו יצירה הקשר של האגודה הטרייניטרית לכתביו הקודש הכתובים בצד האחורי של עמוד השער. יש לציין כי כל הערה והערה תתקבל בברכה ותיבחן לנופה, אולם אין בידינו המשאבים להניב על כל הערה בנפרד.

לבסוף, מהדרה ערוכה זאת יוצאת לאור בתפילה נלהבת של כל התורמים לפרסומה – שהאל יקיים את הבטחתו לעמו – בכתב באנרת אל הרומים פרק יא פסוקים 26-27: "זֹבְכָנִי בְּלִיְשָׂרָאֵל וַיֵּשֶׁע בְּכֶתֶוב וּבָא לְצִיּוֹן גָּזַאל וַיֵּשֶׁב פְּשֻׁעַ מִיעַקְבָּב: וְאַנִּי זֹאת בְּרוּתִי אֹתָם בְּהַסִּירִי חֲטֹאתָם:"

הערות

1. הברית החדשה בעברית גרסת דליטש, לונדון, אנגליה: האנודה הטרייניטריאנית לכתבי הקודש, 1966, 1998.
2. הברית החדשה בעברית, גרסת הנגב, באר שבע, ישראל, 2003.
3. גוסטב דלמן, 'הברית החדשה של דליטש בעברית', התלמיד לתנ"ך ולברית החדשה, כרך 15, מס' 3/4, (ספטמבר-אוקטובר, 1892), עמ' 146.
4. כתבי הקודש, עברית ואנגלית (אנגליות: כתבי הקודש, גרסה החדשה של התרגום בהסota המלך ג'יימס, נשויל, טנסי, ארצות הברית: תומס נלסון בע"מ, 1982). ירושלים, ישראל: החברה לכתבי הקודש בישראל בשיתוף עם עמותה ישראלית להפצת כתבי המקרא. תשנ"ו-1996.

בראשית היה הדבר והדבר היה עם האלים והדבר
 היה אלים: הוא היה בראשית אצל האלים: הכל
 היה על-ידו ומבלעדיו לא יהיה כל-אשר יהיה: בו
 היו חיים וחיים היו אור בני האדם: והאור בחשד זורה
 ובחשך לא השיגו: ויהי איש שלוח מאת האלים
 ושמו יוחנן: הוא בא לעדות להuid על-האור למען יאמינו
 כולם על-ידו: הוא לא-היה האור כי אם-בא להuid על-
 האור: זה הוא האור האמתי המPAIR לכל-אדם הבא אל
 העולם: בעולם היה ועל-ידו היה העולם והעולם לא
 הבירוז: הוא בא אל-אשר לו ואשר-המה לו לא קבלו:
 וכל-המקבלים אותו המאמינים בשם נתן-תקרף להם
 להיות בניים לאלים: אשר לא מדם ולא מהפץ הבשר
 אף לא-מחפץ גבר כי אם-מאלים נולדו: והדבר
 יהיה בשר וישכן בתוכנו ונזהה תפארתו בתפארת בן
 יחיד לאביו מלא חסド ואמת: וйוחנן העיד עליו ויקרא
 לאמור הנה זה הוא אשר אמרתי עליו הבא אחרי נעלמה
 עליו כי קדם-לי היה: וממלואו קבלנו כלנו חסד על-חסד:
 כי התורה נתנה ביד-משה ובחסד והאמת בא על-

יבדי יישוע המשיח: אַתְהָאֱלֹהִים לְאֶרְאָה אִישׁ מַעוֹלָם
 הֲבָנֵן הַיְחִיד אֲשֶׁר בְּחִיק הַאָב הוּא אֲשֶׁר הַזְדִיעוֹ:

וְזֹאת הִיא עֲדוֹת יוֹחָנֵן בְשָׁלַח הַיְהוּדִים מִרְוִישָׁלִים כְּהַנִּים
 וְלֹוִים לְשָׁאל אֶתְהוּ מַי אַתָּה: וַיֹּזֶה וְלֹא בְחִשׁ וַיֹּזֶה לְאָמֵר
 אַנְיָ אַינְגַּנְיִ הַמֶּשִׁיחַ: וַיִּשְׁאַלְוּ אֶתְהוּ מַי אָפֹא אַתָּה הַאֲתָה
 אַלְיָהוּ וַיֹּאמֶר אַינְגַּנְיִ הַנְּبִיא וַיַּעֲנֵן לֵאמֹר אַלְיוֹ
 מִידָּאָתָה לְמַעַן נִשְׁיב לְשָׁלַחֲנוּ דָבָר מַה-תֹּאמֶר עַלְיךָ:
 וַיֹּאמֶר אַנְיָ קֹול קוֹל קוֹרָא בְמִדְבָּר יִשְׂרָאֵל דָרְךָ יְהוָה בְּאֲשֶׁר דָבָר
 יִשְׁעַיָּהוּ הַנְּבִיא: וְהַמְשֻׁלְחִים הֵyo מִן-הַפְּרוֹשִׁים: וַיִּשְׁאַלְהוּ
 וַיֹּאמֶר אַלְיוֹ מַדּוֹעַ אָפֹא מִטְבֵּיל אַתָּה אַם-אַינְגַּנְיִ הַמֶּשִׁיחַ
 אוֹ אַלְיָהוּ אוֹ הַנְּבִיא: וַיַּעֲנֵן יוֹחָנֵן וַיֹּאמֶר אַנְכִי מִטְבֵּיל
 בְּמַיִם אֶחָד בְּתוֹכְכֶם עוֹמֵד אֶחָד אֲשֶׁר לֹא יִדְעַתֶּם אֶתְהָזֶה: הוּא
 הַבָּא אַחֲרֵי אֲשֶׁר נִעַלְהַ עַלְיָ וְאַנְיָ קָטַנְתִּי מִתְהִיר שְׁרוֹדָ
 נִעַלְיוֹ: זֹאת הִיתָה בְּבֵית עֲבָרָה מַעַבָּר לִירְדֵן מָקוֹם אֲשֶׁר
 יוֹחָנֵן מִטְבֵּיל שָׁם: וַיְהִי מִמְּחרָת וַיַּרְא יוֹחָנֵן אַתְ-יִשְׁעַ
 בָּא אַלְיוֹ וַיֹּאמֶר הַנְּגָה שֶׁהָאֱלֹהִים הַנְשָׁא חַטָּאת הַעוֹלָם:
 זֶה הוּא אֲשֶׁר אָמַרְתִּי עַלְיוֹ אַחֲרֵי יָבָא אִישׁ אֲשֶׁר נִעַלְהַ
 עַלְיָ בַּיְקָדְשָׁלִי הִיהָ: וְאַנְיָ לֹא יִדְעַתֶּוּ בַיְ אַם-בְּעֵבוֹר יִגְלַחָ
 לִיְשָׁרָאֵל בְּאַתִּי אַנְיָ לְטַבֵּל בְּמַיִם: וַיַּעֲד יוֹחָנֵן וַיֹּאמֶר חִזְיָתִי
 הָרוֹחַ כִּדְמוֹת יוֹנָה יָרַדָת מִשְׁמָמִים וַתְנַח עַלְיוֹ: וְאַנְיָ לֹא

א 18 הַזְרִיעָו - בְּחִקָּשָׁר וְה: הַרְאָהוּ, גִּלְאָה אֹתָהּ.

א 21, 25 אָפֹא - בְּחִקָּשָׁר וְה: אַם כֵּן.

יְדֻעַתִּיו אָוֶלֶם הַשְׁלֵיחַ אֲתִי לְטַבֵּל בְּמִים הוּא אָמַר אֲלֵיכָה
 אֲשֶׁר־תָּרָא הָרוֹحַ יָרַדָּת וְנַחַת עַלְיוֹ הַגָּהָה זֶה הוּא הַמְּטָבֵל
 בְּרוֹחַ הַקָּדֵשׁ: וְאַנְּיִ רְאִיתִי וְאַעֲדֵה בַּיְזָה הוּא בֶּן־הָאֱלֹהִים:
 34 וְיִהְיֶה מִפְּחַדְתִּי וְיִסְפֵּר יוֹחָנָן וְיַעֲמֹד וְשִׁנְנִים מִתְּלִמְדִיו
 35 עַמּוֹ: וְיִהְיֶה בְּרָאֹתוֹ אַתְּ־יִשְׁוֹעַ מִתְּהַלֵּךְ וַיֹּאמֶר הַגָּהָה שֶׁה
 36 הָאֱלֹהִים: וְשִׁנְנִים חַתְּלִמְדִים שָׁמְעוּ אַתְּ־דָבָרוֹ וַיָּלְכוּ אַחֲרֵי
 37 יִשְׁוֹעַ: וַיַּפְּנֵן יִשְׁוֹעַ אַחֲרֵי וַיַּרְא אֶתְכֶם הַלְּכִים אַחֲרֵי וַיֹּאמֶר
 38 אֲלֵיכֶם מֵהֶד־תְּבַקֵּשׁוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם רַבִּי פְּרוֹשָׁו מַוְרֵי אִיפָּה
 39 תָּלִין: וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם בָּאוּ וְרָאוּ וְיַבָּאוּ וְיַרְאוּ אַתְּ־מָקוֹם
 40 מָלוֹנוּ וַיִּשְׁבּוּ עַמּוֹ בַּיּוֹם הַהוּא וְהַעַת בְּשָׁעה הַעֲשֵׂירִית:
 41 וְאֶחָד מִן־הַשְׁנִים אֲשֶׁר שָׁמְעוּ מֵאַת יוֹחָנָן וְהַלְּכִי אַחֲרֵי
 42 הָוָא אַנְדָּרִי אָחִי שָׁמְעוֹן פְּטָרוֹם: הָוָא מֵצָא בְּרָאשׁוֹנָה
 43 אֶת שָׁמְעוֹן אָחִיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם אַתְּ־הַמְּשִׁיחַ מִצְאָנוּ אֲשֶׁר
 44 תְּرִגְנוּמוֹ בְּרִיסְטוֹם: וַיַּזְלִיכְהוּ אַל־יִשְׁוֹעַ וַיֹּהֵי בְּהַבִּיט אֲלֵיכֶם
 45 יִשְׁוֹעַ וַיֹּאמֶר אַתָּה שָׁמְעוֹן בֶּן־יְוֹנָה לְךָ יִקְרָא כִּי־פָא אֲשֶׁר
 46 תְּרִגְנוּמוֹ אַבָּן: וַיֹּהֵי מִמְּחַרְתִּי וַיָּזַלְלֵי שׁוֹעַל צִאת הַגְּלִילָה
 וַיַּמְצָא אַתְּ־פִּילְפּוֹס וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם לְךָ אַחֲרֵי: וַיַּפְּלִפּוֹס הָיָה
 47 מִבֵּית־צִידָה עִיר אַנְדָּרִי וַיַּפְּטָרוֹם: וַיַּמְצָא פִּילְפּוֹס אַתְּ
 48 נִתְּנָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם מִצְאָנוּ אֶתְכֶם אֲשֶׁר בְּתַבְמָשָׁה בְּסֶפֶר
 49 הַתּוֹרָה וְהַגְּבִיאָם אַתְּ־יִשְׁוֹעַ בֶּן־יְוֹסֵף מִנְצָרָתָה: וַיֹּאמֶר
 50

אליו נתן אל המנצרת תצא טובה ויאמר אליו פילפום
 בא וראה: וירא ישוע את-נתן אל בא לקראותו ויאמר
 עליו הנה באמת בָּן־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר אַיִן־בָּו מִרְמָה: ויאמר
 47 אליו נתן אל מאיו ידעתני ויען ישוע ויאמר לו בטרם
 48 קרא לך פילפום בהיותך תחת התאננה אני ראיתיך:
 49 ויען נתן אל ויאמר אליו רב אתה בָּן־הָאֱלֹהִים אתה הוא
 50 מלך ישראל: ויען ישוע ויאמר אליו על- אמר לך כי-
 תחת התאננה ראיתיך האמונה הנה גדלות מלאה תראה:
 51 ויאמר אליו אמן אמן אני אמר לכם מעתה תראו השמים
 נפתחים ומלאיכי אלוהים עליים יורדים על בָּן־הָאָדָם:

2

ב

1 וביום השלישי היה חתנה בקינה אשר בגיל ואמ
 2 ישוע היה שם: וישוע תלמידיו היו גם-הם קרואים
 3 אל-חתנה: ויחסר היין ותאמר אם ישוע אליו אין אין
 4 להם: ויאמר אליה ישוע מה-לי לך אשה עתיד עדין
 5 לא-באה: ותאמר אמו אל-המשרתים הכל-אשר יאמר
 6 لكم תשענו: והנה ששה בדי-אבן ערוביים שם במשפט
 7 היהודים לטהרתם שתים או-שלש בתים יכילה כל-אחד:
 ויאמר אליהם ישוע מלאו لكم הפטדים מים וימלאו עד-

לְמַעַלָּה: וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם שָׁאָבוּ נָא וְחַבְיוֹא אַל-שֶׁר הַמְשַׁתָּה
 וִיְבַיאוּ: וַיַּטְעַם שֶׁר הַמְשַׁתָּה אֶת-הַמִּים אֲשֶׁר נִהְפְכוּ לִיְזִין
 וְלֹא יְדֻעַ מָאוֹן הוּא וְאַוְלָם הַמְשִׁרְתִּים אֲשֶׁר-שָׁאָבוּ אֶת-
 הַמִּים יְדַעַו וַיַּקְרָא שֶׁר-הַמְשַׁתָּה אַל-הַחֲתֹן: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִי
 בֶּלְאָישׁ יִתְן בְּרָאשׁוֹנָה אֶת-הַיּוֹן הַטוֹב וּכְאָשֶׁר יִשְׁבְּרוּ
 יִתְן לָהֶם אֶת-הַגְּרוּעַ וְאַתָּה צְפָנָה הַיּוֹן הַטוֹב עַד-עַתָּה:
 זֹאת תְּחִלַת הַאֲתֹות אֲשֶׁר עָשָׂה יִשּׁוּעַ בְּקָנָה אֲשֶׁר בָּאָרֶץ
 הַגְּלִיל וְגַלְהָ אֶת-כְּבָודו וַיַּאֲמִינוּ בּוֹ תַּלְמִידִיו: וַיְהִי
 אַחֲרִיכֶן וַיַּרְדֵ אַל-כְּפָר נְחוֹם הָוָא וְאַמְוֹ וְאַחֲיו וְתַלְמִידִיו
 וְלֹא אָרְכוּ יָמִי שְׁבָתָם שָׁם: וַיִּקְרְבוּ יָמִי חַג-הַפְּסָחָה אֲשֶׁר
 לְיִהְוּדִים וַיַּעַל יִשּׁוּעַ וַיַּרְשְׁלָיִם: וַיַּמְצָא בְּמִקְדֵשׁ מַכְרִי בָּקָר
 וְצָאן וְיוֹנִים וְאֶת מְחַלִּיפִי-הַכְּסָף יִשְׁבִים שָׁם: וַיַּקְלַע שׂוֹט
 מִחְבָּלִים וַיַּגְרֵשׁ בָּלָם מִזְ-הַמִּקְדֵשׁ וְאֶת הַצָּאן וְאֶת הַבָּקָר
 וַיִּפְזֹר אֶת מִטְבָעוֹת מְחַלִּיפִי-הַכְּסָף וַיַּהַפֵּךׁ שְׁלַחְנָתֵיהֶם:
 וְאַל-מַכְרִי הַיּוֹנִים אָמַר הַזְׁצִיאוּ אֶלָה מַזָּה וְאַל-תַּעֲשׂו
 אֶת-בֵית אָבִי לְבֵית מִסְחָר: וַיַּזְכְרוּ תַלְמִידִיו אֶת-הַכְּתוּב
 קְנָתָת בֵיתך אֶכְלָתָנִי: וַיַּעֲנוּ הַיִהְוּדִים וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהִי אֵין
 זֶה אֶת תְּرִיאָנוּ בַיְזָאת אַתָּה עָשָׂה: וַיַּעֲנֵן יִשּׁוּעַ וַיֹּאמֶר
 אֲלֵיכֶם חִרְסוּ אֶת-הַהִיכָל הַזָּה וּבְשָׁלֶשׁ יָמִים אֲקִימָנוּ
 וַיֹּאמְרוּ הַיִהְוּדִים הַגָּהָה זֶה אַרְבָּעִים וְשָׁשׁ שָׁנָה נִבְנָה הַהִיכָל

הזה ואותה בשלשה ימים תקימנו: והוא דבר על-היכל
21 גויתו: על-פָן אחריו קומו מז-המיתים זכרו תלמידיו כי-
22 זאת אמר להם ויאמיןו בכתב ובדבר אשר-דבר ישוע:
23 ויהי בהיותו בירושלים בחג-הפסח האמיןו רבים
בשמו כי ראו אותן אשר עשה: ואולם ישוע לא הפקיד
24 את-עצמם בידם על-אשר ידע את-כלם: ולא הctrיד
25 לרבות איש על-האדם כי הוא ידע מה-בקרב האדם:

3

ג

ויהי איש אחד בתוך הפרושים ושמו נקדיםן שר
1 ליהודים: ויבא אל-ישוע לילה ויאמר אליו רבי ידענו כי
2 איתה מורה מאית אללהים באת כי לא-יוכל איש לעשות
אתות אשר אתה עשה בלתי אם-האללים עמו: ויען
3 ישוע ויאמר אליו אמן אמן אני אמר לך אם-לא יולד
4 איש חדש לא-יוכל לראות מלכות האללים: ויאמר
אליו נקדיםן איך יولد אדם והוא יוכל לבוא שנית
5 אל-בטן אמו ולהולד: ויען ישוע אמן אמן אני אמר לך
אמ-לא יولد איש מן-המיטים והרוחה לא-יוכל לבוא אל-
6 מלכות האללים: הנולד מן-הבשרبشر הוא והנולד
7 מן-הרוח רוח הוא: אל-תתמה על-امي לך כי עלייכם

לְהוֹלֵד מִחְדָּשׁ: הַרְוח בָּאָשֶׁר יַחֲפִץ שֶׁם הוּא נִשְׁבֵּת וְאַתָּה
 תִּשְׁמַע אֶת־קֹולו אֵך לֹא תַּדַּע מֵאֵין בָּא וְאַנְהָ הוּא הַזָּלֶד
 כִּן בָּל־הַגּוֹלֵד מִן־הַרְוחָת: וַיַּעַן נָקְדִימָן וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹ אִיכָּה
 תְּהִיה בָּזָאת: וַיַּעַן יְשֻׁעָה וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹ רַبְנֵי שְׁלֵמָה יִשְׂרָאֵל אַתָּה
 וְזֹאת לֹא יִדְעָת: אָמַן אָמַן אָנָי אָמַר לְךָ בַּי אֶת אַשְׁר־יִדְעָנוּ
 נְדָבָר וְאַתָּה אַשְׁר־רָאַינוּ נִعְדֵּד וְאַתָּם לֹא תִּקְבְּלוּ עִדּוֹתֵינוּ
 אַסְמָרָתִי אֶלְيָכֶם דְּבָרֵי הָאָרֶץ וְאַינְכֶם מְאַמְנִים אַיְדֵי
 הַאֲמִינָנוּ בָּאָמֵרִי אֶלְיָכֶם דְּבָרֵי הַשָּׁמִים: וְאַיִשׁ לֹא־עַלה
 הַשָּׁמִים כִּי אִם הַאֲחֶר אֲשֶׁר יָרַד מִן־הַשָּׁמִים הוּא בָּן־
 הָאָדָם הַשְׁכִּין בָּשָׁמִים: וּבְאָשֶׁר הַגְּבוּיה מִשָּׁה אֶת־הַנְּחַשׁ
 בְּמַדְבֵּר כִּן צָרִיךְ בָּן־הָאָדָם לְהַנְשָׁא: לְמַעַן לֹא יַאֲבֹד בָּל־
 הַמְּאִמֵּן בּוּ כִּי אַסְמִינְחָל חַיִּים עַזְלָם: כִּי־כָה אֶחֱבָה הָאֱלֹהִים
 אֶת־הָעוֹלָם עַד־אֲשֶׁר נָתַן אֶת־בְּנֵי אֶת־יְחִידָוּ לְמַעַן לֹא־
 יַאֲבֹד בָּל־הַמְּאִמֵּן בּוּ כִּי אַסְמִינְחָל חַיִּים עַזְלָם: כִּי הָאֱלֹהִים
 לֹא־שָׁלַח אֶת־בְּנֵי אֶל־הָעוֹלָם לְהַרְשֵׁיעַ אֶת־הָעוֹלָם בַּי
 אַסְמָלְמָן יוֹשֵׁעַ בּוּ הָעוֹלָם: הַמְּאִמֵּן בּוּ לֹא יַרְשֵׁעַ וְאַסְמָ
 לֹא־יַאֲמִין בּוּ כִּבר הַרְשֵׁעַ בַּי לֹא־הַאֲמִין בְּשֵׁם הַבָּן הַיְיחִיד
 לְאֱלֹהִים: וְזֹה הוּא הַדִּין בַּי הָאוֹר בָּא אֶל־הָעוֹלָם וּבְנֵי
 הָאָדָם אֲחָבוּ הַחַשֶּׁךְ מִן־הָאוֹר בַּי רְעִים מַעֲשֵׁיהם: בַּי
 בָּל־פְּעַל עַזְלָה יִשְׁנָא אֶת־הָאוֹר וְלֹא יָבֹא לְאוֹר פָּז־יְוָכָה

מְעַשָּׂיו: אֲבָל עֲשֵה הָאָמֶת יָבָא לְאוֹר לְמַעַן יָגֹלוּ מְעַשָּׂיו כִּי
 21 נָעֹשׂוּ בְּאֱלֹהִים: וַיְהִי אַחֲרֵי הַדָּבָרִים הָאָלָה וַיָּבָא
 22 יְשֻׁעָׁה וְתַלְמִידָיו אֶל־אֶרֶץ יְהוּדָה וַיִּשְׁבַּשְׁ שָׁם עַמָּה וַיַּטְבֵּל:
 23 וְגַם יוֹחָנָן הָיָה טָבֵל בְּעַיִנּוֹן קָרוֹב לְשָׁלֵם כִּי־שְׁמָה מִים לְרַב
 24 וַיָּבָא וַיַּטְבֵּל: כִּי עוֹד לֹא־נָתַן יוֹחָנָן אֶל־בֵּית הַסְּהָרָה:
 25 וְתַהֲיִ מְחַלְקַת بֵּין תַּלְמִידֵי יוֹחָנָן וּבֵין יְהוּדִים אַחֲדִים עַל־
 26 דָּבָר הַטְהָרָה: וַיָּבָא אֶל־יוֹחָנָן וַיֹּאמְרוּ אֶלְיוֹן רַבִּי הָאִישׁ
 27 אֲשֶׁר הָיָה עַמְּךָ בַּעֲבָר הַיַּרְדֵּן וְאֲשֶׁר הַעִדָּת עַלְיוֹ הָנוּ
 28 טָבֵל וּכְלָם בְּאַיִם אֶלְיוֹן: וַיֹּעַן יוֹחָנָן וַיֹּאמֶר לֹא־יָוכֵל אִישׁ
 29 לְקַחַת דָּבָר בְּלִתִּי אִמְמָנָת־נָתָן־לִי מִן־הַשָּׁמַיִם: וְאַתֶּם עַצְמָכֶם
 30 עָדִי כִּי אִמְרָתִי אַנְכִי אַיִּינִי הַמְשִׁיחַ רַק־שְׁלוֹחַ אַנְכִי לִפְנֵיכֶם:
 31,30 אֲשֶׁר־לִי הַכְּפָלה הָוָא חַתּוֹן וַרְעַ חַתּוֹן הָעִמָּד וְשָׁמַעַ אַתָּה
 32 שָׁמוֹחַ וְשָׁמַחַ לְקוֹל חַתּוֹן עַל־פָּנֵן שְׁמַחְתִּי זֹאת עַתָּה שְׁלָמָה:
 33 הוּא יָגַדְלַ הַלּוֹד יָגַדְלַ וְאַנְכִי אַחֲסֵר הַלּוֹד וְחַסּוּרָה: הַבָּא
 34 מִמְּעַל נָעַלְהָ עַל־הַכְּפָל וְאֲשֶׁר מִן־הָאָרֶץ מִן־הָאָרֶץ הוּא
 35 וּמִן־הָאָרֶץ יַדְבֵּר הַבָּא מִן־הַשָּׁמַיִם נָעַלְהָ עַל־הַכְּפָל: וְאַתָּה
 אֲשֶׁר רָאָה וְשָׁמַעַ אֲתָּה־זֹאת יְعִיד וְאַיִן מְקַבֵּל עִדּוֹתָו: וְאֲשֶׁר
 קָבַל עִדּוֹתָו חַתּוֹם חַתּוֹם בַּיְהָלָה אָמֶת: כִּי אֲשֶׁר שָׁלַחַ
 אֱלֹהִים דָּבָר אֱלֹהִים יַדְבֵּר בַּיְלָא בָּמְדָה נָתַן לוּ אֱלֹהִים
 אֲתָּה־הָרוֹחַ: הָאָב אֲהָב אֲתָּה־הָבֵן וְאֲתָּה־הַכְּפָל נָתַן בִּידָוֹ

המאמין בין יש-לו חי עולם ואשר ימְאֵן להאמין בין
לא יראה חיים כי אם-חרון אליהם ישכן עליו:³⁶

ד

4

ויהי באשר נודע לאדון כי שמעו הפרושים אשר ישוע
העמיד והטביל תלמידים יותר מיווחנן: ואולם ישיע עצמו
לא הטביל כי אם-תלמידיו: ויעזב את-ארץ יהודה וילך
שנית הגליל: והיה-עליו ל עבר הארץ שמרון: ויבא לעיר
עיר שמרון ושם סוכר והוא קרובה אל חלקת השדה
אשר-נתנה יעקב לבנו לוייסף: ושם באר יעקב וישוע
היה עיף מוז-הדרך וישב-לו על-הבאר והעת בשעה
הששית: ותבא אשה משמרון לשאבר-מים ויאמר אליה
ישוע תני-נא לי לשותות: כי תלמידיו הלבו העירה לקנות
אכל: ותאמר אליו האשה השמרונית הן יהודי אתה
ואיך תהאל ממי לשותות ואנבי אשה שמרונית ביד
לא יתרבו היהודים עם-השומרונים: ויען ישוע ויאמר
אליה לו ידעת את-מתה אליהם וממי הוא האמר אליו
תני-נא לי לשותות כי עתה שאלה ממי נתן לך מים
חמים: ותאמר אליו האשה אדני הן איז-לך כל-לשאב-
בו והבאר עמקה ומאיין לך אפוא מים חיים: אתה גדול¹²

ד 6 השעה הששית - שיתים-עשרה בצהרים.

ד 11 אפוא - בהקשר זה: אם כן.

מִיעַקְבָ אֲבִינוּ אֲשֶׁר נָתַן לְנוּ אֶת־הַבָּאֵר הַזֹּאת וַיָּשֶׂת
 13 מִמְּנָה הוּא וּבְנָיו וּמִקְנָהיו: וַיַּעַן יְשֻׁעָׁה וַיֹּאמֶר אֲלֵיכָה בְּלַ-
 14 הַשְׁתָּה מִן־הַמִּים הַאֱלֹהִים יִשְׁוֹב וַיַּצְמָא: וְאֲשֶׁר יִשְׁתַּחַט מִן־
 15 הַמִּים אֲשֶׁר אֲנָכִי נָתַן לוֹ לֹא יַצְמָא לְעוֹלָם כִּי הַמִּים אֲשֶׁר
 16 אָתָּנוּ לֹא יְהִי בְּקָרְבֵוּ לִמְקוֹר מִים נְבָעִים לְחַיִי עוֹלָם: וַתֹּאמֶר
 17 אֲלֹיו הָאֲשָׁה אֲדֹנִי תְּנַהֵךְ לַיְלָה מִים הַהֵם לְמַעַן לֹא־אַצְמָא
 18 עַד וְלֹא אָסַפֵּר לְבוֹא הַגָּהָה לְשָׁאָב: וַיֹּאמֶר אֲלֵיכָה יְשֻׁעָׁה
 19 לְבָבֵי וּקְרָאֵי לְאִישָׁךְ וּשְׁבוֹבֵי הַלּוֹמָם: וַתֹּעַן הָאֲשָׁה וַתֹּאמֶר
 20 אֵין לְיִאֵשׁ וַיֹּאמֶר אֲלֵיכָה יְשֻׁעָׁה פְּנֵן דְּבָרָת אֵין לְיִאֵשׁ: כִּי
 21 בָּעָלִים חַמְשָׁה הָיוּ לְךָ וְאֲשֶׁר לְךָ עַתָּה אִינְגָּנוּ בַּעֲלֵךְ לְכָנָן
 22 אֶתְמָת הַדָּבָר אֲשֶׁר דְּבָרָת: וַתֹּאמֶר אֲלֹיו הָאֲשָׁה אֲדֹנִי רָאָה
 23 אֲנָכִי כִּי נָבִיא אַתָּה: אֲבּוֹתֵינוּ הַשְׁתַּחֲוווּ בְּהַר הַזֶּה וְאַתָּם
 אָמְרִים כִּי יְרוּשָׁלָם הִיא הַמָּקוֹם אֲשֶׁר עַלְיָנוּ לַהֲשִׁתְחוֹת
 24 שְׁמָה: וַיֹּאמֶר אֲלֵיכָה יְשֻׁעָׁה אֲשָׁה הָאָמִינִי לִי כִּי תָבֹא שָׁעה
 אֲשֶׁר לֹא־בְּהַר הַזֶּה אֶפְרָאֵלָם בַּיְרּוּשָׁלָם תַּשְׁתַּחֲוווּ לְאָבָה:
 אַתָּם מִשְׁתַּחֲווּ אֶל־אֲשֶׁר לֹא יַדְעָתֶם וְאַנְחָנוּ מִשְׁתַּחֲווּ
 אֶל־אֲשֶׁר יַדְעָנוּ כִּי הַיְשׁוּעָה מִן־הַיְהוּדִים הִיא: אָוָלָם
 תָבֹא שָׁעה וְעַתָּה הִיא אֲשֶׁר עֲבֵידִי אֶל־הֶאֱמָתִים יַשְׁתַּחֲוווּ
 לְאָב בָּרוֹךְ וּבְאֶמֶת כִּי בְּמִשְׁתַּחֲווּ כִּאֵלָה חָפֵץ הָאָב:
 הָאֱלֹהִים רֹוחַ הֽוּא וְהַמִּשְׁתַּחֲווּ לֹא צְרִיכִים לַהֲשִׁתְחוֹת

בְּרוֹחַ וּבְאֶמֶת: וַיֹּאמֶר אֲלֵיו הָאֲשָׁה יְדֻעָתִי כִּי־יָבָא הַמֶּשֶׁיחַ
 25 הַנִּקְרָא בְּרִיסְטוֹם הַוָּא בְּבָאוֹ יָגִיד לְנוּ הַבָּל: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶה
 26 יְשֻׁועַ אָנָי הַוָּא הַמִּדְבָּר אַלְיךָ: עַד הַוָּא מִדְבָּר וַתַּלְמִידָיו
 27 בָּאוּ וַיַּתְמֹהוּ עַל־דָּבָרוֹ עַמְּ־אֲשָׁה אָךְ לֹא אָמַר־לֹו אִישׁ
 28 מַה־זֶּה תַּבְקַשׁ אָוּ מַה־תֹּדְבֵּר עַמְּה: וַתַּעֲזֹב הָאֲשָׁה אֶת־
 29 כְּדָה וַתַּלְכֵּד הַעִיר וַיֹּאמֶר אַל־הָאָנָשִׁים: בָּאוּ וְרָאוּ אִישׁ
 30 אֲשֶׁר הָגִיד לִי בְּלָא־אָשֶׁר עָשָׂיתִי הַכִּיְזָה הַוָּא הַמֶּשֶׁיחַ:
 31,30 וַיֵּצְאוּ מִן־הַעִיר וַיָּבֹאוּ אֲלֵיו: טְרַם יָבֹאוּ וַתַּלְמִידָיו בְּקָשׁוּ
 32 מִמְּפָנוֹ לְאמֹר אַכְלֵנָא רַבִּי: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יִשְׁלַׁי אַכְלֵ
 33 לְאַכְלֵ אֲשֶׁר אַתֶּם לֹא יָדַעְתֶּם: וַיֹּאמְרוּ הַתְּלִמְדִים אִישׁ
 34 אֶל־רַעְיוֹן הַבִּיא לֹו אִישׁ לְאַכְלֵ: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יִשְׁוּעַ
 35 מְאַכְלֵי הַוָּא לְעֹשֹׂת רְצֹן שְׁלֹחֵי וַלְהַשְׁלִימִים מַעֲשֵׂה: הֵלָא
 36 אַתֶּם תֹּאמְרוּ בַּיּוֹם אַרְבָּעָה חֶדְשִׁים וַהֲקִצֵּר בָּא הַנֵּה
 37 אֲנִי אָמַר לְכֶם שָׂאֹו עִינֵיכֶם וְרָאוּ בְשִׁדּוֹת כִּי־כָּבֵר הַלְּבִינוּ
 38 לְקִצֵּר: וַהֲקִצֵּר יִקְבֶּל שְׁכָרוֹ וַיַּאֲסִף תְּבוֹאָה לְחֵי עָזָלִים
 39 לְמַעַן יִשְׁמַחוּ יְחִדו גַּם הַזָּרָע גַּם הַקִּצֵּר: בַּי בָּזָאת אֶמֶת
 הַמְּשֶׁלֶב בַּי זֶה זָרָע וַאֲחָר יִקְצֵר: אַנְכִי שְׁלֹחָתִי אַתֶּם לְקִצֵּר
 אַתֶּר אֲשֶׁר לֹא עָמַלְתֶּם בָּו וְאַחֲרִים עָמְלוּ וְאַתֶּם נְכַנְּסָתֶם
 בְּעַמְּלָם: וַיָּאִמְנוּ בָו שְׁמַרְנוּ רַבִּים מִן־הַעִיר הַהִיא עַל־
 דָּבָר הָאֲשָׁה אֲשֶׁר הַעִידָה לִאמְרָה הָגִיד לִי אַתֶּ־כָּל־

אֲשֶׁר עָשִׂיתִי: וַיְהִי כַּאֲשֶׁר בָּאוּ אֶלָּיו הַשְׁמֹרְזִנִּים וַיִּשְׁאַל
 40 מִמְּנָנוּ לְשַׁבֵּת אֶתְכֶם וַיִּשְׁבַּשְׁ שֵׁם יוֹמִים: וְעוֹד רַבִּים מִהְמָה
 41 הָאָמִינוּ בָּו בַּעֲבוּר דְּבָרוֹ: וַיֹּאמְרוּ אֶל־הָאָשָׁה מַעַתָּה לֹא־
 42 בַּעֲבוּר מְאַפְּרִיךְ נָאָמִין כִּי בָּאָזְנֵינוּ שְׁמָעַנוּ וַיְדַע בַּיּוֹם
 43 זֶה הוּא הַמְּשִׁיחַ מֹשִׁיעַ הָעוֹלָם: וַיֹּהִי מֵקְץ שְׁנִי
 44 הַיּוֹם וַיֵּצֵא מִשְׁמָן וַיֵּלֶךְ הַגְּלִילָה: כִּי יִשְׁוֹעַ עַצְמוֹ הַעֵד בַּי
 45 נָבִיא בָּאָרֶץ מַולְדוֹתָו אִינָּנוּ נְכָבֵד: וַיֹּהִי הוּא בָּא אָרֶץ הַגְּלִיל
 46 וַיִּקְבְּלֵהוּ אֲנָשֵׁי הַגְּלִיל כִּי רָאוּ אֶת בֶּל־אֲשֶׁר עָשָׂה בִּירוּשָׁלים
 47 בַּיּוֹם הַחֲגָה בַּיּוֹם עַלְוֹ לְחָג אֶת־הַחֲגָה: וַיָּבֹא יִשְׁוֹעַ עוֹד
 הַפְּעֻם אֶל־קָנָה אֲשֶׁר בַּגְּלִיל מִקּוֹם הַפְּכוֹן הַמִּים לִזְין וְאִישׁ
 48 הַיְהָ מִשְׁרֵי הַמֶּלֶךְ וּבָנוּ חֶלֶה בַּכְּפָר־נָחוֹם: וַיֹּהִי בְּשָׁמְעוֹ בַּיּוֹם
 49 בָּא יִשְׁוֹעַ מִיהוּדָה לָאָרֶץ הַגְּלִיל וַיֵּלֶךְ אֶלָּיו וַיִּשְׁאַל מִאָתוֹ
 50 לְרֹדֶת וּלְרֶפֶא אֶת־בָּנוֹ כִּי קָרְבָּ לְמוֹת: וַיֹּאמֶר אֶלָּיו יִשְׁוֹעַ
 51 אָמַר־לֹא תַּرְאָו אֶת־זָהָב וּמִזְבְּחָתִים הָאָמֵן לֹא תָּאִמְנֵנוּ: וַיֹּאמֶר
 52 אֶלָּיו הַשְׁר אַדְנֵי רְדָה־נָא בְּטָרֵם יָמֹת יְלִדי: וַיֹּאמֶר אֶלָּיו
 53 יִשְׁוֹעַ לְךָ־לְךָ בְּנֵךְ חֵי וְהָאִישׁ הָאָמֵן לְדָבָר אֲשֶׁר־דָבָר
 54 אֶלָּיו יִשְׁוֹעַ וַיֵּלֶךְ: וַיֹּהִי בְּרֹדֶתָו וַיִּפְגַּשׁ וְהוּא עַבְדֵי וַיְבִשֵּׁרוּ
 55 אֶתְךָ לְאָמֵר וַיֵּלֶךְ חֵי: וַיִּדְרַשׁ מִאָתָם אֶת־הַשָּׁעָה אֲשֶׁר־בָּה
 56 הַחֵל לְהַחְלִים וַיֹּאמְרוּ אֶלָּיו תִּמְלֹל בְּשָׁעָה הַשְׁבִּיעִית עַזְבָּתָו
 57 הַקְּדָחָת: וַיְדַע הָאָב כִּי הִיְתָה הַשָּׁעָה אֲשֶׁר דָבָר־לֹו יִשְׁוֹעַ

**בֶּנֶךְ חַי וַיַּאֲמֵן הוּא וּכְלָבִיתוֹ: זֶה הוּא הַאוֹת הַשְׁנִי אֲשֶׁר
עָשָׂה יְשֻׁעָׂה בְּבָאוֹ מִיהָדָה לְאָרֶץ הַגְּלִיל:**

ה

5

1   אחר הדברים האלה היה חג ליהודים ויעל ישוע וירושלים:
 ובירושלים ברכה קרוּבָה לשער הארץ ושמה בלשון עברית
 2   בית-חסדָא וללה חמשה אולמות עמודים: שמה שכבו
 3   חולים וערירים ופסחים ויבשין-איםרים לרבות והמה מיחלים
 4   לתנועת המים: כי מלאך ירד במוועדו אל-הברכה וירעש
 את-מיימה והיה הירד ראשון אל-תוכה אחרי התגעשו
 5   הימים הוא נרפא מפל-מחלה אשר דבקה בו: ואיש היה
 6   שם אשר חלה חליו זה שלשים ושמנה שנה: וירא אותו
 7   ישיע שכוב וידע כי ארוכותיו ימי חליו ויאמר אליו התחפוץ
 לתרפא: ויען החולה אדני אין-אישathi אשר ישליךני
 בחר羞 הימים אל-הברכה ובטרם בא וירד אחר לפניו:
 9,8   ויאמר אליו ישוע קום שא את-משביך והתחלה: וברגע
 שב איש לאיתנו ונישא את-משכבי ויתהלך והיום הוא
 10   يوم שבת היה: ויאמרו היהודים אל-איש
 הנרפא שבת היום אסור לך לשאת את-משכיך: ויען
 11   אתם לאמור איש אשר החלימני הוא אמר אליו שא את-

מִשְׁכֶּבֶת וְהַתְּהִלָּה: וַיֹּשֶׁלֶת הוּא זֶה הָאִישׁ אֲשֶׁר אָמַר לְךָ
 שָׁא אֶת־מִשְׁכֶּבֶת וְהַתְּהִלָּה: וְהַנְּרָפָא לֹא יְדֻעַ מֵהוּא כִּי
 סָר יִשְׁועַ וַיַּלְךְ בְּהִזְבֶּחֶת הַמּוֹן רַב בָּמָקוֹם הַהוּא: וַיֹּהַי אַחֲרֵי־
 בֵּן וַיִּמְצָא אָבוֹ יִשְׁועַ בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ וַיֹּאמֶר אֲלֵיו הַנְּהָה נְרָפָא־
 לְךָ אֶל־תָּוֹסֵף לְחַטָּאת פָּנָה תָּאַנְהָה אֲלֵיכֶיךָ רַעַת גְּדוֹלָה מִזְוָתָה:
 וַיַּלְךְ הָאִישׁ וַיַּגְדֵּל לִיהוּדים בִּי־יִשְׁועַ הוּא אֲשֶׁר רַפְאָוּ: וְעַל־
 פָּנָן רַדְפָּו הִיהוּדים אֶת־יִשְׁועַ וַיְבַקְשׁוּ הַמִּיתָּוּ עַל־בִּי־עֲשָׂה
 בְּזֹאת בְּשִׁבְתָּה: וַיַּעַן אֲתָּם יִשְׁועַ אָבִי פָּעֵל עַד־עַתָּה וְגַם־
 אָנָּבִי פָּעֵל: עַל־פָּנָן הַסִּיפָּו הִיהוּדים לְבַקְשׁ אֶת־נְפָשׁוֹ כִּי
 מִלְבָד אֲשֶׁר חִילָּל אֶת־הַשִּׁבְתָּה עוֹד אָמַר כִּי הָאֱלֹהִים הוּא
 אָבִיו וּבְכֶד עָשָׂה עָצְמוֹ שָׁווָה לְאֱלֹהִים: וַיַּעַן יִשְׁועַ וַיֹּאמֶר
 אֲלֵיכֶם אָמַן אָמַן אָנָּני אָמַר לְכֶם לֹא־יָכוֹל הַבָּן לְעֹשָׂות
 דֶּבֶר מִטְעָם עָצְמוֹ בְּלִתְיִהְךֿ אֲשֶׁר־יָרָא אֶת־הָאָב עָשָׂה
 כִּי אֶת־כֵּל־אֲשֶׁר עָשָׂה הוּא גַּם־הַבָּן יַעֲשֶׂה־כְּמָהוּ: כִּי
 הָאָב אֲהָב אֶת־הַבָּן וּמְرָאָה אֶתְוֹ כֹּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה וְעוֹד
 מִعְשִׁים גְּדוֹלִים מֵאַלְהָה יְרָאָה לְמַעַן תַּתְּפַהַחַה: כִּי בְּאֲשֶׁר
 הָאָב יְעִיר וַיְחִיה אֶת־הַמְּתִים פָּנָן גַּם־הַבָּן יְחִיה אֶת־אֲשֶׁר
 יְחִפְזֵץ: כִּי הָאָב לֹא־יָדַין אִישׁ כִּי אַפְּ-כֵל־הַמִּשְׁפְּט נָתַן
 לְבָנָן: לְמַעַן יִכְבְּדוּ כָּלִים אֶת־הַבָּן בְּאֲשֶׁר יִכְבְּדוּ אֶת־הָאָב
 מֵאֲשֶׁר לֹא־יִכְבְּד אֶת־הַבָּן גַּם אֶת־הָאָב אֲשֶׁר שָׁלַחַ

אַיִגְנוּ מִכְבֵּד: אָמֵן אָמֵן אֲנִי אָמַר לְכֶם הַשְׁמֹעַ דָּבָרִי וּמַאֲמִין
 לְשָׁלְחֵי יְשָׁלֹׂו חַי עֹלֶם וְלֹא יָבָא בְּמִשְׁפְּט בַּיְּעָרָם מִמְּרוֹת
 לְחַיִים: אָמֵן אָמֵן אֲנִי אָמַר לְכֶם בַּיְּתָבוֹא שָׁעָה וְעַתָּה הִיא
 אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּ הַמְּתִים אֶת־קֹול בֶּן־הָאֱלֹהִים וְהַשְׁמְעִים חִיה
 יְחִיוֹ: בַּיְּכָאָשֵׁר לְאָב יְשָׁחֵם בְּעַצְמוֹ בֶן נָתֵן גַּמְ-לִבְנָן
 שִׁיחֵיו לֹז חַיִם בְּעַצְמוֹ: וְאֶפְ-שְׁלֹׂטָן נָתֵן לוֹ לְעַשּׂוֹת מִשְׁפְּט
 בַּיְּבָנָן־אָדָם הוּא: אֶל־תִּתְהַמֵּהוּ עַל־זֹאת בַּיְּגָה שָׁעָה
 בָּאָה אֲשֶׁר בֶּל־שְׁבָנִי קָבֵר אֶת־קֹלוֹ יִשְׁמְעוֹן: וַיַּצְאָו עִשְׂיָה
 הַטוֹּב לְתִקְוָתַהָּיִם וְעַשְׂיָה הַרְעָה לְתִקְוָתַהָּיִם: לֹא
 אָוֶל לְעַשּׂוֹת דָּבָר מִטֻּעָם עַצְמִי בָּאָשְׁר אָשְׁמָעַ בֶן אֲשֶׁר־
 וּמִשְׁפְּטֵי מִשְׁפְּט־צְדָקָה בַּיְּלָא אָבְקֵשׁ רַצְוֹנִי בַּיְּאַמְ-רַצְוֹן
 הָאָב אֲשֶׁר שְׁלַחְנִי: אַמְ-אַנְכִּי מַעַיד עַלְיִי עֲדוֹתִי אַיִגְנוּ
 נְאַמְנָה: יְשָׁאַחַר הַמַּעַיד עַלְיִי וַיַּדְעַתִּי בַּיְּעַדּוֹתָו אֲשֶׁר־
 הוּא מַעַיד עַלְיִי נְאַמְנָה הִיא: אַתָּם שְׁלַחְתֶּם אֶל־יְוָחָן וְהִוא
 הַעַד עַל־הָאָמָת: אָוֶלֶם אֲנִי אַיִגְנוּ מִקְבֵּל עֲדוֹת מְאָדָם אֶךָ
 אָמְרָתִי זֹאת לְמַעַן תַּוְשְׁעַוּן: הוּא הַיְהָ הַגָּר הַדְּלָק וְהַמְּאִיר
 וְאַתָּם רַצְתֶּם לְשׁוֹשׁ שָׁעָה קֶלֶה לְאוֹרוֹ: אֶךָ אֲנִי יְשָׁלֹׂלִי
 עֲדוֹת גְּדוֹלָה מַעַדּוֹת יְוָחָן בַּיְּמָעָשִׂים אֲשֶׁר נָתַן־לִי הָאָב
 לְהַשְׁלִימָם הַמְּעָשִׂים הָאָלָה אֲשֶׁר־אֲנִי עָשָׂה מַעֲדִים עַלְיִ
 בַּיְּאָב שְׁלַחְנִי: וְהָאָב אֲשֶׁר שְׁלַחְנִי הוּא מַעַיד עַלְיִ וְאַתָּם

אַתְּ-קֹלָוּ לֹא-שָׁמַעְתֶם מַעוֹלָם וַתִּמְוֹנְתֶוּ לֹא רְאִיתֶם: וַדָּבָרָוּ
 38
 אֵינֶנוּ שָׁכֵן בְּקָרְבָיכֶם כִּי אַינְכֶם מַאמְנִים לְשָׁלוֹחוֹ: דָרְשׂוּ
 39
 בְּכַתּוּבִים אֲשֶׁר תִּחְשֻׁבוּ שִׁישׁ לְכֶם חַיִּים עֲזָלָם בָּהֶם וְהַמָּה
 40
 הַמְּעִידִים עַלְיוֹ: וְאַתֶּם אַינְכֶם חַפְצִים לְבֹוא אֱלֹהִי כִּי שִׁיְהִיוּ
 41
 לְכֶם חַיִּים: לֹא-אָקַבְלָ בְּבָודְמַבְנֵי אָדָם: אָכַן יָדַעַתִּי אֶתְכֶם
 42, 41
 כִּי אַיִן-אֶהֱבָתָ אֱלֹהִים בְּקָרְבָיכֶם: אַנְיָה נָנָה בָּאֶתְיִ בְּשֵׁם אָבִי
 43
 וְלֹא קִבְּלָתֶם אֶתְיִ וְאַמְּרִיבָא אֶחָר בְּשֵׁם עַצְמוֹ אַתָּה תִּקְבְּלוּ:
 44
 אַיְךְ תָּוְכְּלִי לְהַאֲמִין אַתֶּם הַמִּקְבְּלִים בְּבָוד אִישׁ מֶרְעָהוּ
 וְאַתְּ-הַכְּבָוד אֲשֶׁר מַאֲתָה-הָאֱלֹהִים הַיְיחִיד לֹא-תִּבְקְשׁוּ:
 45
 אַל-תִּחְשֻׁבוּ כִּי אַנְכִי אָטַעַן לְאַשְׁמָתֶכֶם לְפָנֵי הָאָב מִשָּׁה
 46
 אֲשֶׁר-לֹזֶה תִּיחְלָלֶה הוּא הַטְעָנוֹ לְאַשְׁמָתֶכֶם: כִּי לוֹ הַאָמְנָתֶם
 47
 לְמִשָּׁה גַּמְ-לִי תָּאִמְנֵנוּ כִּי הוּא בְּתַחַב עַלְיוֹ: וְאַמְּלַכְתָּבוּ
 אַינְכֶם מַאמְנִים אַיְכָה לְדִבְרֵי תָּאִמְנָנוּ:

6

ו

וַיְהִי אַחֲרֵיכֶן וַיֵּצֵא יִשְׁוֹעַ אֶל-עַבְרַ יִם-הַגְּלִיל הָוָא יִם
 1
 טִיבְרִיה: וַיָּלְכוּ אַחֲרֵיו הַמּוֹן עַמְּרַב כִּי רָאוּ אֹתְתָהִיו אֲשֶׁר
 2
 עָשָׂה עַמְּ-הַחֹלִים: וַיַּעַל יִשְׁוֹעַ עַל-הַהָר וַיִּשְׁבַּ-שֵׁם הוּא
 3
 וְתַלְמִידִיו: וַיְמִי הַפְּסָח חַג הַיְהוּדִים קָרְבוּ לְבֹוא: וַיִּשְׁאַ
 4, 5
 יִשְׁוֹעַ אַת-עִינָיו וַיַּרְא עַמְּרַב בָּא אֱלֹיו וַיֹּאמֶר אֶל-פִּילְפּוֹס

מִאין נָקְנָה־לָהּם לְחַמְלָאָכֵל: וְאֶת־לְמַעַן נְסֹות אֲתָּה דָבָר־
 6 זֹאת בַּי הָוָא יְדֻעָא אַתָּה־אֲשֶׁר יַעֲשָׂה: וַיַּעֲשֵׂן אֲתָּה פִילְפּוֹם לָהּם
 7 בְמְאַתִּים דִינְגָר לְאַ-יְהִיה־דִי לָהּם לְקַחַת לוֹ אִישׁ אִישׁ
 8 מַעַט: וַיֹאמֶר אַלְיוֹ אֶחָד מִתְלָמִידָיו אֶנְגָרִי אֲחֵי שָׁמְעוֹן
 9 פְטוּרּוּם: יְשַׁ-פָה נָעַר אֶחָד אֲשֶׁר־לוֹ חִמְשׁ בְּכֶרֶת־לָהּם
 10 שְׁעָרִים וְשְׁנִי דְגִים קְטָנִים אֶד־אֱלֹהָ מַה־הַמָּה לְעַמְ-רָב
 11 פּוּהָ: וַיֹאמֶר יִשְׁוֹעָ צֹו אַת־הָעָם לְשַׁבַת אֶרְצָה וְדַשָּׁא
 12 לְרָב הָיָה בַמְקוּם הָהָוָא וַיַּשְׁבַו מִסְבִּים כְחִמְשָׁת אַלְפִי־
 13 אִישׁ בְמִסְפֵר: וַיַּקְחֵה יִשְׁוֹעָ אַת־בְּכֶרֶת הַלְּחָם וַיְבָרֵךְ וַיִּתְן
 14 לְתַלְמִידָיו וְהַתַּלְמִידִים אֶל־הַמִּסְבִּים וּבְכָה גָם מִזְ-הַדְגִים
 15 בְאֹתָן נְפָשָׁם: וַיַּהַי כִּאֲשֶׁר שָׁבָעוּ וַיֹאמֶר אֶל־תַלְמִידָיו אָסְפוּ
 16 אַת־פִתּוּתִי הַלְּחָם הַנוֹתָרִים לְמַעַן לְאַ-יְאָבֵד מַאוּמָה:
 17 וַיָּאָסְפוּ וַיָּמֻלָאוּ שְׁנִים־עָשָׂר סְלִים בְפִתּוּתִי חִמְשׁ בְּכֶרֶת־
 18 לָהּם הַשְׁעָורִים הַנוֹתָרִים לְאַכְלֵיכֶם: וַיַּהַי בְּרָאֹת
 19 הָאָנָשִׁים אַת־הָאֹת הַזֹהָא אֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׁוֹעָ וַיֹאמְרוּ הַגָּהָה־
 זה הוּא בְאַמְתָה הַנְבִיא הַבָּא לְעוֹלָם: וַיַּדְעַ יִשְׁוֹעָ כִּי־בָא־
 וַיַּתְפְּשֵׁהוּ לְהַמְלִיךְ אֹתוֹ וַיִּמְלִט עוֹד הַפְעָם אֶל־הַחָר הָוָא
 לְבָדוֹ: וַיַּהַי בְּעָרָב וַיַּרְדוּ תַלְמִידָיו אֶל־הַיּוֹם: וַיָּבָא בְּאַנְיָה
 וַיַּעֲבֹר אֶל־עַבְרָה הַיּוֹם אֶל־כְּפָר נְחוֹם וּכְבָר הַחֲשִׁיךְ וַיִּשְׁוֹעַ
 לְאַ-בָּא אֲלֵיכֶם: וַיַּסְעֵר הַיּוֹם כִּי־רוֹתָה גְדוֹלָה נֹשֶׁבֶת: וְהָם

17 דִינְגָר - מطبع רומי בשווי שכר ליום עבודה (ראה בשורת מתי כ-1-16).

חִתְרוּ כַּדָּךְ עֲשָׂרִים וְחַמְשָׁה אֵלֶּה שְׁלֹשִׁים רַבִּים וַיַּרְאוּ אֶת־
יְשֻׁעָה מִתְהַלֵּךְ עַל־הַיּוֹם הַלוֹד וַיִּקְרַב אֶל־הָאֱנִיה וַיַּרְאוּ:
אֵךְ הוּא אָמַר אֲלֵיכֶם אֲנִי הוּא אֶל־תִּרְאָו: וַיַּחֲפֹצּוּ לִקְבָּל
אֵתָנוּ אֶל־הָאֱנִיה וַיַּגְּרַע הַגִּזְעָה הָאֱנִיה לְאָרֶץ אֲשֶׁר הֵם
הַלְּכִים שֶׁמְהָה: וַיְהִי מִמְּחֻרָת וַיַּרְא הַמּוֹן הַעֲמָד
מַעֲבָר לִימָם כִּי לֹא הִתְהַגֵּד אֶנְיָה אַחֲרָת שֵׁם בְּלִתְיַה הָאֱנִיה
אֲשֶׁר יַרְדוּ בָהּ תַּלְמִידָיו וְכִי יִשְׁוֹעַ לְאָבָא עַמְּ-תַּלְמִידָיו
אֶל־הָאֱנִיה אֵךְ תַּלְמִידָיו לְבַדְם נִסְעָו מִשְׁם: וְאֶנְיָות אַחֲרוֹת
בָּאוּ מִטִּבְרִיה קָרוֹב לִמְקוֹם אֲשֶׁר אֲכַלּוּ שֵׁם אֶת־הַלְּחֵם
בְּבִרְכַת הָאָדֹזָן: וַיְהִי בְּרָאֹת הַמּוֹן הַעֲמָד כִּי יִשְׁוֹעַ אַיִּגְנוּ
שֵׁם אֶרְ-לָא תַּלְמִידָיו וַיַּרְדוּ גַּם־הֵם בְּאֶנְיָות וַיַּבְאֵוּ אֶל־
כְּפָר נְחוֹם לְבַקֵּשׁ אֶת־יִשְׁוֹעַ: וְכָאָשֶׁר מִצְאָו אֵתוֹ מַעֲבָר
הַיּוֹם וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיו רַبִּי מַתִּי בְּאֵת הַלְּמָן: וַיַּעַן אֶתְכֶם יִשְׁוֹעַ
וַיֹּאמֶר אָמַן אָמַן אֲנִי אָמַר לְכֶם לֹא עַל־רְאוֹתְכֶם אֶת־
הָאֶתְחֻזָּה תִּבְקַשׁוּנִי כִּי אַמְ-עַל־אֲשֶׁר אֲכַלְתֶּם מִן־הַלְּחֵם
וַתִּשְׁבַּעַו: אֶל־תַּעֲמֹלו לְמַעַן מַאֲכֵל אֲשֶׁר יַאֲבֹד כִּי־אִם
לְמַעַן הַמַּאֲכֵל הַקִּים לְחַיִּים עוֹלָם אֲשֶׁר יַתֵּן לְכֶם בְּנֵ-הָאָדָם
כִּי הוּא אֲשֶׁר חַתְמוּ אֶלְהִים הָאָב בְּחוֹתָמוֹ: וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיו
מַה־נִּعְשָׂה לְפָעֵל פְּעָלוֹת אֶלְהִים: וַיַּעַן יִשְׁוֹעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם
זֹאת פְּעָלַת אֶלְהִים כִּי־תָּאמְנוּ בָּזָה אֲשֶׁר הוּא שָׁלַחוּ:

ויאמרו אליו מה-אפוֹא האות אשר תעשה למען נראָה
 ונאמין לך מה-תפּעל: אֶבְוַתִּינוּ אֲכַלְוּ אֶת-הַמֵּן בְּמִדְבָּר
 כַּאֲשֶׁר בְּתוּב לְחַם מִזְ-הַשְׁמִים נְתַזְּלָהּם לְאַכְלָה: וַיֹּאמֶר
 אֲלֵיכֶם יִשְׁועַ אָמֵן אָמֵן אָמַר לְכֶם לֹא מֵשָׁה נָתַן לְכֶם
 אֶת-הַלְּחֵם מִזְ-הַשְׁמִים כִּי אַמְּדָאָבִי נָתַן לְכֶם אֶת-הַלְּחֵם
 הָאָמָתִי מִזְ-הַשְׁמִים: בַּיְלַחַם הָאֱלֹהִים הוּא חַיּוֹד מִזְ-
 הַשְׁמִים וָנְתַן חַיִם לְעוֹלָם: וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹ אֶת-הַלְּחֵם
 תָּמִיד אֶת-הַלְּחֵם הַזֶּה: וַיֹּאמֶר לְהָמִים יִשְׁועַ אָנֹכִי הוּא לְחַם
 הַחַיִם בְּלַהֲבָא אַלְיָ רָעֶב לֹא יַרְעֶב וְאַשְׁר יַאֲמִין בַּיְצָמָא
 לֹא יַצָּמָא עוֹד: וְאַנְיַ הַנָּה אָמְרָתִי לְכֶם כִּי גַּמְּרָאֵתֶם אֶתְיִ
 וְלֹא-תָאִמְנֵנוּ: כֵּל אֲשֶׁר יַתְגַּנוּ-לִי הָאָב יָבוֹא אַלְיָ וְהַבָּא
 אַלְיָ הַשְּׁלֵךְ לֹא אַשְׁלִיכָנוּ הַחֹזֶה: כִּי יַרְדָתִי מִזְ-הַשְׁמִים
 לֹא לְעָשֹׂת רְצֹונִי כִּי אַמְּדָרְצֹן שְׁלֵחִי: וְזֹה רְצֹונָה אָב אֲשֶׁר
 שְׁלַחַנִי כִּי בְּלַ-אֲשֶׁר נָתַן לִי לֹא-יַאֲבֹד לִי כִּי אַמְּדָאַקְוִמֵּנוּ
 בַּיּוֹם הַאַחֲרוֹן: וְזֹה רְצֹונָה שְׁלֵחִי כִּי בְּלַהֲרָאָה אֶת-הַבְּנָן
 וּמְאִמֵּן בּוּ יַהֲיוּ-לָוּ חַי עַזְלָם וְאַנְיַ אַקְיַמֵּנוּ בַּיּוֹם הַאַחֲרוֹן:
 וַיַּלְאַנוּ עַלְיוֹ הַיְהוּדִים עַל-אֲמָרוּ אָנֹכִי הוּא הַלְּחֵם אֲשֶׁר
 יַרְדֵּן מִזְ-הַשְׁמִים: וַיֹּאמֶר הַלָּא זֶה הוּא יִשְׁועַ בֶּן-יְוֹסֵף
 אֲשֶׁר-אָנֹחָנוּ יְדָעִים אֶת-אָבָיו וְאֶת-אָמוֹ וְאַיְדָה יַאֲמֵר מִזְ-
 הַשְׁמִים בְּאתֵיכֶם: וַיַּעֲזַב יִשְׁועַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם אֶל-תְּלִינוּ אִישׁ

אֶל־רְיעָהוּ: לֹא־יִוַּכֵּל אִישׁ לְבוֹא אֲלֵי בְּלֹתִי אַמְּדִימָשְׁכָהוּ 44
 הָאָב אֲשֶׁר שְׁלַחְנִי וְאַנְיַ אֲקִיםָנוּ בַּיּוֹם הַאַחֲרוֹן: הַלֹּא כִּתוֹב
 בְּנַבְיאִים וְיָהִיו כְּלָם לְמוֹדֵי יְהֹוָה לְכָن כָּל אֲשֶׁר שָׁמַע מִן־ 45
 הָאָב וְלִמְדֵד יָבָא אֲלֵי: לֹא בְּאֶלְוֹ רָאָה אִישׁ אֶת־הָאָב בְּלֹתִי 46
 הָאָחָד אֲשֶׁר הוּא מֵאַת הָאֱלֹהִים הוּא רָאָה אֶת־הָאָב: אָמַן 47
 אָמַן אַנְיַ אָמַר לְכָם הַמְּאֻמִּין בַּי לֹו חַי עֲזָלָם: אָנְכִי הוּא 48
 לְחַם הַחַיִּים: אָבּוֹתֶיכֶם אָכְלוּ אֶת־הַמַּן בַּמִּדְבָּר וְיָמָתוּ: אָךְ 50, 49
 זֶה הוּא הַלְּחַם הַיְּרֵד מִן־הַשְּׁמִים לְמַעַן יַאֲכֵל־אִישׁ מִמְּנָנוּ 51
 וְלֹא יָמֹתָה: אָנְכִי הַלְּחַם הַחַי אֲשֶׁר יַרְדֵּן מִן־הַשְּׁמִים אִישׁ
 כִּי־יַאֲכֵל מִן־הַלְּחַם הַזֶּה יְהִי לְעוֹלָם וְהַלְּחַם אֲשֶׁר אָתָּנוּ 52
 הוּא בָּשָׂרִי אֲשֶׁר אַנְיַ נָתַן לְמַעַן חַיָּיו שֶׁל הָעוֹלָם: וַיַּתְּבוֹחַ
 הַיְּהוּדִים אִישׁ עַמ־רְיעָהוּ לְאמֹר אַיְכָה יוֹכֵל זֶה לְתַתְּהַלֵּנוּ 53
 אֶת־בָּשָׂרוֹ לְאֲכֵל: וַיֹּאמֶר אֶלְيָהָם יְשֻׁוע אָמַן אַנְיַ אָמַר
 לְכָם אַמְּ-לֹא תָאַכְלוּ אֶת־בָּשָׂר בָּן־הָאָדָם וְשִׁתְיָתָם אֶת־ 54
 דָּמוֹ אַיִן־לְכָם חַיִּים בְּקָרְבָּכֶם: הַאֲכֵל אֶת־בָּשָׂרִי וְהַשְׁתָּה
 אֶת־דָּמִי יִשְׁלֹלוּ חַיִּים עֲזָלָם וְאַנְיַ אֲקִיםָנוּ בַּיּוֹם הַאַחֲרוֹן: 55
 כִּי בָּשָׂרִי בָּאָמַת הוּא מְאַכֵּל וְדָמִי בָּאָמַת הוּא מִשְׁקָה:
 הַאֲכֵל אֶת־בָּשָׂרִי וְשַׁתָּה אֶת־דָּמִי הוּא יִשְׁפַּן בַּי וְאַנְיַ בַּזָּ: 56
 בְּאָשֶׁר שְׁלַחְנִי הָאָב הַחַי וְאַנְכִי חַי בָּגָלְלַ הָאָב בֵּן הַאֲכֵל 57
 אֶתְיַ גַּם־הָוָא יְהֹוָה יְהֹוָה בָּגָלְלֵי: זֶה הוּא הַלְּחַם אֲשֶׁר יַרְדֵּן מִן־ 58

השׁמים לא כפָן אֲשֶׁר אָכְלוּ אֲבוֹתֵיכֶם וַיִּמְתֹו הָאָכֵל אֶת־
 הַלְּחֵם הַזֶּה יְחִיה לְעוֹלָם: בֶּזֶת דָבָר בְּבֵית הַפְנִיסָה בְּלִימֹדו
 בְּכָפְרַ-נְחוּם: וּרְבִים מַתְלִימִדִיו בְּשָׁמָעָם אָמְרוּ קָשָׁה הַדָּבָר
 הַזֶּה מַיְיָכֵל לְשִׁמְעַ אָתוֹ: וַיַּבְנֵן יְשֻׁועַ בְּלִבּוּ כִּי תַלְמִידִיו
 מְלִינִים עַל־זֹאת וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם הַזֹּאת לְכֶם לְמַכְשּׁוֹל: מַה־
 אִפּוֹא אַסְמָד־תְּרָאוּ אֶת־בְּנוֹ הָאָדָם עַלְהָ אֶל־אֲשֶׁר הִיה־
 שֶׁם לִפְנִים: הָרוּחַ הָוֹא הַנְּתָן חַיִים וַהֲבָשֵׂר אַיִן־בֹו מֹעִיל
 הַדָּבָרים אֲשֶׁר אָנָי מַדְבֵר אֲלֵיכֶם רֹוחַ הַמָּה וְחַיִים הַמָּה:
 אֲקָד־יִשְׁ מִכֶּם אֲשֶׁר לֹא יַאֲמִינוּ כִּי יְשֻׁועַ יְדֻעַ מַרְאֵשׁ מֵי
 הַמָּם אֲשֶׁר אִינָם מְאַמְנִים וּמֵי הַמּוֹסֵר אָתוֹ: וַיֹּאמֶר עַל־בָּן
 אָמְרָתִי לְכֶם כִּי לֹא־יִוכֵל אִישׁ לְבֹזֵא אֱלֹהִי בְּלִתי אַסְמָנָת־
 לוֹ מֵאַת אָבִי: מִן־הַעַת הַזֹּאת רְבִים מַתְלִימִדִיו נִסְגָו אַחֲרֵי
 וְלֹא יִסְפּוּ לְהַתְּהִלֵךְ אָתוֹ: וַיֹּאמֶר יְשֻׁועַ אֶל־שְׁנִים הַעֲשֵׂר
 הַיָּשָׁא תְּנַפְשֵׁכֶם גַּם־אַתֶּם לְסֹור מִפְנֵי: וַיַּעֲנֵן אָתוֹ שְׁמָעוֹן
 פְּטָרוֹס אֲדֹנִי אֶל־מַיִן גַּלְעֵד דָבְרֵי חַיִי עוֹלָם עַמְךָ: וְאַנְחָנוּ
 הַאֲמִנוּ וְנִגְדָּע בַּיְאָתָה הַמְשִׁיחַ בָּנֵדָל חַיִ: וַיַּעֲנֵן אָתֶם יְשֻׁועַ
 הַלֹּא בְּחִרְתִּי אֲנִי בְּכֶם שְׁנִים הַעֲשֵׂר וְאֶחָד מִכֶּם שָׁטָן הָוֹא:
 זֹאת אָמֶר עַל־יְהוּדָה בָּנֵדָשָׁמוֹן אִישׁ קָרִיות בַּיְתָה
 הָיָה לְמִסְרוֹ וְהָוֹא אֶחָד מִשְׁנִים הַעֲשֵׂר:

7

ז

1   אחריו הדברים האלה הָלַך יְשׁוּעָה בָּאָרֶץ הַגָּלִיל הַלֹּוֹך וַעֲבֹר
 2   כִּי לֹא חָפֵץ לְהַתְהַלֵּך בִּיהוּדָה עַל־אֲשֶׁר בְּקָשׁו הַיְהוּדִים
 3,2   לְהִרְגוֹ: וַיַּכְרֹב חָג הַיְהוּדִים הוּא חָג הַסְּכּוֹת: וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיכוֹ
 4   אָחִיו קָוָם וְלֹך מֵזָה אַרְצָה יְהוּדָה לְמַעַן יְרָאו גַּם־תַּלְמִידִיך
 5   אֶת הַמְעֻשִׂים אֲשֶׁר־אַתָּה עֲשָׂה: כִּי לֹא־יַعֲשֶׂה אִישׁ דָּבָר
 6,5   בְּפִתְחָר וְהָוָה חָפֵץ לְהַתְפִּירָסָם לְכָן אַם־אַתָּה עֲשָׂה בְּאֶלְهָ
 7   הַגָּלָה אֶל־הָעוֹלָם: כִּי־אָחִיו גַּם־הָם לֹא הָאִמְנִינו בָּו: וַיֹּאמֶר
 8   אֲלֵיכֶם יְשׁוּעָה עַתִּי לֹא־בָּאָה עַד־עַתָּה אֲךָ עַתָּכֶם תִּמְדִיד
 9   נְבוֹנָה: לֹא־יּוֹכַל הָעוֹלָם לְשִׁנּוֹא אַתָּכֶם וְאַתִּי יִשְׁנָא בְּאֲשֶׁר
 10,9   אַנְיִמְעִיד עָלָיו כִּי רְעִים מַעַלְלִיו: עָלוּ אַתָּם לְחָג אַת־הָחָג
 11   אַנְיִעְזֶר לֹא אָעַלְה אֶל־הָחָג הַזֶּה בִּי עַתִּי לֹא מַלְאָה עַד־
 12   עַתָּה: בָּזֹאת דָּבָר אֲלֵיכֶם וַיֵּשֶׁב בָּגָלִיל: אֲךָ בְּאַשְׁר עָלוּ אָחִיו
 13   לְرֶגֶל וַיַּעַל גַּם־הָוָא לֹא בָּגָלוּ בִּי אַם־בְּמִסְתָּרָר: וְהַיְהוּדִים
 14   בְּקָשׁוּהוּ בָּחָג וַיֹּאמְרוּ אַיִתְהוּ אֵת הַזֶּה: וְתַהְיָה תְּלִינָה רַבָּה עַל־
 15   אֲדוֹתָיו בְּתוֹךְ הָעָם אֱלֹה אָמְרוּ טֹב הָוָא וְאֱלֹה אָמְרוּ לֹא
 בִּי־מִתְּעָה הָוָא אַת־הָעָם: אֲךָ אַיִן־אִישׁ מִרְבָּר עָלָיו בָּגָלוּ
 מִפְנֵי יְרָאת הַיְהוּדִים: וַיַּהַי בְּחֵצֵי יְמִי הָחָג עָלָה יְשׁוּעָה
 אֶל־הַמִּקְדָּשׁ וַיַּלְמֹד: וַיִּתְמֹהוּ הַיְהוּדִים וַיֹּאמְרוּ אֵיךְ יַדַּע

איש זה ספר והוא לא למד: ויען אתם ישוע ויאמר תורה
 לא-שלוי היא כי אם-לאשר שלחני: האיש החפץ לעשות
 רצונו ידע תורה אם-מאת אלhim היא ואם-נפשי
 דבר: המדבר מנפשו כבוד עצמו יבקש אבל המבקש
 כבוד שלחו נאמן הוא ואין עולה בו: הלא משה נתן לכם
 את-התורה ואין-איש מכם עשה התורה מדוע תבקשו
 להרגני: ויען העם ויאמר שיד בקרבך מי מבקש להרגך:
 ויען ישוע ויאמר להם פעללה אחת פע��תי ובכלכם עליה
 תתחמה: הן משה נתן לכם המילה אך לא ממשה הוא
 כי אם-מן-האבות וביום השבת תמולו כל-זכר: עתה
 אם-ימול זכר בשבת למען אשר לא-תופר תורה משה
 מה-תקצפו עלי כי רפהתי איש כלו בשבת: אל-תשפטו
 למראה עין כי אם-משפט-צדק שפטו: ויאמרו אנשים
 מישבי ירושלים הלא זה הוא אשר בקשו להמיתו: והנה
 הוא דבר בಗלי ומאומה אינם אומרים לו האמנם ידעו
 ראשינו כי-באמת זה הוא המשיח: אך אתה זה ידענו
 מאין הוא ובאשר יבוא המשיח לא-ידע איש מאין הוא:
 אז קרא ישוע במקdash וילמד לומר הן ידעתםathy אר-
 ידעתם מאין אני ומטעם עצמי לא-באתי אך אשר שלחני
 אמרתי הוא ואתו לא ידעתם: ואני ידעתו כי מאתו אני

וְהוּא שֶׁלְחָנִי: וַיִּבְקֹשׁוּ לְתַפְשׂוּ וְאִישׁ לְאֶשְׁלָחַ בּוֹ יְדֵי
 30 עַד לְאֶבֶא עֲתֹה: וּרְבִים מִן־הָעָם הָאמִינוּ בּוֹ וַיֹּאמְרוּ
 31 הַמְּשִׁיחַ כַּאֲשֶׁר יַבֹּא הָגֵם יַעֲשֶׂה אֵתָה רְבִים מִאֲשֶׁר עָשָׂה
 32 זֶה: וְהַפְּרוֹשִׁים שָׁמְעוּ אֶת־הָעָם מִתְלָחָשִׁים עַלְיוֹ בְּזֹאת
 33 וַיִּשְׁלַחַו הַפְּרוֹשִׁים וּרְאִישֵׁי הַכֹּהֲנִים מִשְׁרָתִים לְתַפְשׂוּ:
 34 וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם יִשְׁוּעָה אֱלֹהִים מְעַט קָט עָזָנִי עַמְּכֶם וְהַלְכָתִי
 35 אֶל־אֲשֶׁר שֶׁלְחָנִי: תְּשַׁחַרְנִי וְלֹא תִמְצָאָנִי וּבְאֲשֶׁר אַנְיִ
 36 שֶׁם אַתֶּם לֹא תִוכְלُו לְבֹוא: וַיֹּאמְרוּ הַיְהוּדִים אִישׁ אֶל־
 37 רַעַתָּה אֲנָה יְלָךְ זֶה וְאֲנָה נַמְצָאָהוּ הַכִּי יְלָךְ אֶל־
 38 הַנְּפֹצִים בֵּין הַיּוֹנִים וַיִּלְמֹד אֲנָשֵׁי יוֹן: מַה־זֶּה הַדָּבָר אֲשֶׁר
 39 אָמַר תְּשַׁחַרְנִי וְלֹא תִמְצָאָנִי וּבְאֲשֶׁר אַנְיִ שֶׁם אַתֶּם לֹא
 40 תִוכְלُו לְבֹוא: וַיְהִי בַּיּוֹם הַחֶג הַאַחֲרֹן הַגָּדוֹל עָמַד
 41 יִשְׁוּעָה וַיָּקֹרֵא לְאמֹר אִישׁ כִּי יִצְמָא יְבָא־נָא אֵלֵי וַיָּשַׁתָּה:
 42 הַמְּאִמֵּן בַּיְמָמָה כְּדָבָר הַכְּתוּב מִקְרָבוֹ יִנְהַרְוּ נְהַרְיִ מִם חַיִם:
 43 וַיֹּאמֶר עַל־הָרֹוח אֲשֶׁר יִקְבְּלָהוּ הַמְּאִמְנִים בּוֹ כִּי טָרַם־
 44 נָתַן רֹוח הַקָּדֵש יְعַזֵּן אֲשֶׁר יִשְׁוּעָה עוֹד לֹא נִתְפָּאֶר: וּרְבִים
 45 מִהְמוֹן הָעָם בְּשָׁמָעָם אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה אָמְרוּ אַכְזֵן זֶה הוּא
 46 הַנְּבִיא: וַיֹּשֶׁת אֲשֶׁר אָמְרוּ זֶה הוּא הַמְּשִׁיחַ וְאֶחָרִים אָמְרוּ
 47 הַמִּזְדָּחָה גָּלֵיל יַבָּא הַמְּשִׁיחַ: הַלֹּא הַכְּתוּב אָמַר כִּי מִזְרָעַ דָּוד
 48 וּמִכְפֵּר בֵּית־לְחֵם מִקּוּם דָּוד יֵצֵא הַמְּשִׁיחַ: וְתָהִי מְחֻלָּקָת

בַּתּוֹךְ הָעֵם עַל־אֲדֹתֵיכוּ: וּמִקְצַתְּכֶם רְצֽוֹ לְתַפְשֵׁזׁ אֶיךָ אִישׁ
 לְאַ-שְׁלָחָ בָּו יָד: וַיְבוֹאוּ הַמְשִׁרְתִּים אֶל־רָאשֵׁי הַפְּנִים
 וְהַפְּרוֹשִׁים וְהַמָּה אָמְרוּ אֲלֵיכֶם מִדּוֹעַ לְאַ-הַבָּאֶתֶם אֵתָן:
 וַיְעַנְּנוּ הַמְשִׁרְתִּים מַעֲזָלָם לְאַ-דְּבָר אִישׁ כְּאִישׁ הַזֶּה: וַיֹּאמְרוּ
 44 אֲלֵיכֶם הַפְּרוֹשִׁים הַכִּי הַתְּعִיתֶם גַּם־אַתֶּם: הַכִּי־הָאָמִין בָּו
 45 אִישׁ מִן־הַשָּׂרִים אוֹ מִן־הַפְּרוֹשִׁים: אֲוָלָם הַחֲמוֹן הַזֶּה אֲשֶׁר
 46 אֵינָם יְדֻעִים אֶת־הַתּוֹרָה אֲרוּרִים הַמָּה: וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם
 47 נִקְדִּימָן אֲשֶׁר־בָּא אֲלֵיכֶם בְּלִילָה וְהָוָה הִיא אֶחָד מִהֶּם:
 48 הַתִּשְׁפַּט תּוֹرַתְנוּ אִישׁ בְּפָרָם תִּשְׁמַעַהוּ וְתִדְעַ אֶת־אֲשֶׁר
 49 עֲשָׂה: וַיְעַנְּנוּ וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיכֶם הַגָּמָן־אַתָּה מִן־הַגְּלִיל חִקְרָה־
 50 נָא וַיָּרַא כִּי לְאַ-קְם נִבְיא מִן־הַגְּלִיל: וַיָּלַכְוּ אִישׁ אִישׁ
 51 נִבְיאָתוֹ:
 52 53

וַיִּשְׁועַ הַלְּךָ אֶל־הַר הַזּוֹתִים: וַיְהִי בְּעָלוֹת הַשָּׁחָר וַיָּבֹא עוֹד
 2,1 אֶל־הַמִּקְדָּשׁ וּכְלַיְלָה הָעֵם בָּאוּ אֲלֵיכֶם וַיִּשְׁבַּע וַיִּלְמֹדָם: וַיְבִיאוּ
 3 הַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוֹשִׁים אֲשֶׁר לִפְנֵינוּ אֲשֶׁר נִתְפַשָּׁה בְּנָאָופָה
 4 וַיַּעֲמִידוּה בַּתּוֹךְ: וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיכֶם רַبִּי הָאָשָׁה הַזֹּאת נִתְפַשָּׁה
 5 בְּעַת נָאָופָה: וּמִשָּׁה צָוָנוּ בְּתּוֹרָה לְסַקֵּל נְשִׁים כְּאֵלָה וְאַתָּה
 6 מַה־תֹּאמֶר: וְאֶיךָ לְנִסּוֹת אֶתְנוּ דְּבָרוֹ־זֹאת לְמַצָּא בָּמָה

להאשימו ויכף ישוע למטה ויכתב באצבעו על-הקרקע
 7 באינו שומע: ויהי באשר הוסיף לשאל אותו ויזקוף קמתו
 ויאמר אליהם מי בכם זו בליל-פצע הוא ראשונה ידה-בה
 9,8 אבן: ויכף שנית למטה ויכתב על-הקרקע: ויהי כשםם
 וזה לבם אתם ויצאו אחד אחד הוציא היל מן-הזקנים
 ועד האחרונים ויתר ישוע לבדו והאשה נצבת בתוד:
 10 ויזקוף ישוע קמתו וירא כי אין איש בלילה האשה לבדה
 ויאמר אליה אשה איפה מאישיםיך כי הרשיעך איש:
 11 ותאמר אף לא אחד אדני ויאמר אליה ישוע גם-אני
 12 לא ארשיעך וכי לדרכך ולאל-תחטא עוז: ויסוף
 ישוע וידבר אליהם אמר אני אור העולם כל-ההילך
 אחריו לא יתהלך בחשכה לעולם כי-אור החיים יהיה-
 13 לו: ויאמרו אליו הזרים על-עצמך מעיד אתה עדותך
 14 איננה נאמנה: ויען ישוע ויאמר אליה אף אם-אuid
 על-עצמך עדותך נאמנה יען כי-ידעתי מאי באתי ואני
 15 אני הלך ואתם לא ידעתם מאי באתי ואני אלך: אתם
 כדרך הבשר תשפטו ואני לא אשפט איש: וגם אם-אני
 16 אשפט משפטך אמת כי לא לבי הני כי אם-אני והאב
 אשר שלחני: וגם בתורתכם כתוב כי עדות שני אנשים
 17 נאמנה היא: אני הוא המעד עלי וגם-האב אשר שלחני
 18

יעדני: ויאמרו אליו איה אביך ויען ישוע גמ־אתִי גם
 19 את־אביכי לא ידעתם אלו אתי ידעתם כי עתה גם את־אביכי
 אביכי לא ידעתם אלו אתי ידעתם כי עתה גם את־אביכי
 ידעתם: דברים האלה דבר ישוע בבית האוצר בלבמו
 20 במקdash ולא־תפשו איש כי עוד לא־בא עתו: וווסף
 21 ישוע ויאמר אליהם אני הלך מזה ותבקשוני ובחטא אתכם
 תמותו אל־אשר אני הלך שמה אתם לא־תוכלו לבוא:
 22 ויאמרו היהודים הימת ימית את־נפשו כי אמר אל־אשר
 23 אני הולך שמה אתם לא־תוכלו לבוא: ויאמר אליהם
 אתם הנכם מלמטה ואני מלמעלה אתם מז־העולם הזה
 24 ואני איןני מז־העולם הזה: לבן אמרתי אליכם כי תמותו
 בחטאיכם כי אם־לא תאמינו כי־אני הוא בחטאיכם
 25 תמותו: ויאמרו אליו מיד־אתה ויאמר אליהם ישוע מה־
 26 שגמ מראשית דברתי אליכם: רבות עמי לדבר ולשפט
 עלייכם אבן שלחי נאמן הוא ואשר שמעתי ממנה אותו
 27 אני מדבר אל־העולם: והם לא הבינו כי על־האב אמר
 אליהם: אז אמר להם ישוע בעית נשאו את־בון־האדם
 28 וידעתם כי־אני הוא וכי איןני עשה דבר מטעם עצמי כי
 אם־כאשר למדני אבי אלה ארבך: ואשר שלח אתי הוא
 29 עמדי האב לא עזبني לבד כי את־הטוב בעיניו אני עשה
 פמיד: וזה בדברו זאת ויאמיןנו בו רביהם: ויאמר ישוע
 30

אל-היהודים המאמינים בו אמת-תעמדו בדברי באמת
 תלמידי אתם: וידעתם את-האמת והאמת תשיככם לבני
 חורין: ויענו אותו זרע אברהם אנחנו ומעולם לא-הינו
 לאייש לעבדים איך תאמרبني חורין תהיו: ויען אתם
 ישוע אמן אני אמר לכם כלל-עשה חטא עבד החטא
 הוא: והעבד לא-ישפן בית לעולם הבן ישבן לעולם:
 לבן אמת-הבן יעשה אתכם בני חורין חפשים באמת תהיו:
 ידעתי ביד-זרע אברהם אתם אבל אתם מבקשים להמיתני
 כי לדברי אין מקום בקרובכם: אני מדבר את אשר רأיתי
 אצל אבי ואתם עושים את אשר רואיתם אצל אביכם: ויענו
 ויאמרו אליו אבינו הוא אברהם ויאמר אליהם ישוע אלו
 היותם בני אברהם כמעשי אברהם עשיהם: ועתה אתם
 מבקשים להמיתני איש דבר אליכם האמת אשר שמעתי
 מעם האלים אברהם לא עשה זאת: את-מעשי אביכם
 אתם עושים ויאמרו אליו לא ילדי זנונם אנחנו יש-לנו
 אב אחד הוא האלים: ויאמר אליהם ישוע אלו היה
 אללים אביכם ביד-עתה אהבתם אותי כי אני יצאת
 ובאת מיאת האלים הן לא-מטעם עצמי באתי אך-הוא
 שלחני: מדוע לא תבינו לשוני יعن לא-תוכלו לשמוע את-
 דברי: אתם מן-אביכם השטן ולעשות את-תאות אביכם

32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44

חֲפֹצֶתְמָה הוּא רֹצֶחֶן־נֶפֶשׁ הַיה מִרְאָשָׁית וּבְאָמָת לֹא עָמֵד
 כִּי אָמָת אַיִלְבוֹן מִדי דְבָרוֹ כַּזְבָּן מִשְׁלֹו יְדָבֵר בַּיְדָכֶבֶת הַוָּא
 וְאַבְיַה הַכּוֹבֵד: וְאַנְיַי וְעַזְנַי דְבָרַי הַאָמָת לֹא תָּאמִינוּ לִי: מַי בְּכֶם
 46, 45 עַל־עַזְנֵי יוּכִיחַנְיַי וְאַמְתַּת־אָמָת דְבָרַתְיַי מִדּוֹעַ לֹא־תָּאמִינוּ לִי:
 47 אֲשֶׁר מִאַת הָאֱלֹהִים הַוָּא יְשַׁמֵּעַ אֶת־דְבָרַי הָאֱלֹהִים עַל־
 48 כִּנְאָתָם לֹא שְׁמַעַתְמָה כִּי אַינְכֶם מִאַת הָאֱלֹהִים: אָז וְעַנוּ
 הַיְהוּדִים וַיֹּאמְרוּ אֶלְיוֹן הַלָּא צְדָקָנוּ בְּאָמְרָנוּ כִּי שְׁמַרְוֹנוּ
 49 אַתָּה וִשְׁדֵךְ: וְעַזְנֵי יְשֻׁועַ שֵׁד אַיִלְבוֹן אָוָלֵם אֶת־אַבְיַי
 50 אַנְיַי מִכְבֵּד וְאַתָּה תְּבֹזֹונֵי: אַכְנֵן לֹא אַבְקַשׁ אֶת־כְּבָודֵי יְשַׁׁ
 51 אָחֵד אֲשֶׁר יַבְקַשׁ וַיַּשְׁפַּט: אָמֵן אָמֵן אַנְיַי אָמַר לְכֶם אַמְתַּת־
 52 יְשַׁׁמֵּר אִישׁ אֶת־דְבָרַי לֹא יַרְאַה־מִות לְנֶצֶחָה: וַיֹּאמְרוּ אֶלְיוֹן
 הַיְהוּדִים עַתָּה יַדְעָנוּ כִּי־שֵׁד בְּךָ הַנְּאָבָרָהָם וְהַגְּבִיאָים
 מִתּוֹן וְאַתָּה אָמְרָתָ אַמְתַּת־יְשַׁׁמֵּר אִישׁ אֶת־דְבָרַי לֹא יַטְעַם־
 53 מִות לְנֶצֶחָה: הַאֲתָה גָּדוֹל מִאָבָרָהָם אַבְינָנוּ אֲשֶׁר מִתְגַּמֵּד
 54 הַגְּבִיאָים מִתוֹן מִהְתַּעַשָּׂה אֶת־עַצְמָה: וְעַזְנֵי יְשֻׁועַ אַמְתַּת־אַנְיַי
 מִכְבֵּד אֶת־עַצְמֵי כְּבָודֵי כִּמְהוּ בְּאַזְנֵי אַבְיַה אֲשֶׁר תֹּאמְרוּ עַלְיוֹן
 55 כִּי הַוָּא אַלְהִיכָם הַוָּא הַמִּכְבֵּד אֲתָה: וְלֹא יַדְעָתָם אַתָּה וְאַנְיַי
 יַדְעַתָּיו וְאַמְתַּת־אָמַר לֹא יַדְעַתָּי אַתָּה אַהֲיהָ כַּזְבָּן בְּמַזְכָּם אַבְלָל
 56 יַדְעַתָּיו וְאֶת־דְבָרוֹ שְׁמַרְתָּי: אָבָרָהָם אַבְיכָם שָׁשׁ לְרָאָת
 57 אֶת־יּוֹמֵי וַיַּרְא וַיִּשְׁמַחָה: וַיֹּאמְרוּ אֶלְיוֹן הַיְהוּדִים הַנְּגָה אַינְכֶ

בְּזַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וְאֶת־אֶבְרָהָם רָאֵיתָ: וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם יִשּׁוּעָ
אָמֵן אָמֵן אָמֵן אָמֵן לְכֶם בְּפִרְמָרָה הַיּוֹת אֶבְרָהָם אָנָּנוּ הוּא: אָז
יַרְיָמוּ אֶבְנִים לְרִגְמָם אֲתָּה וַיִּשְׁוּעָ נִסְתָּר מִפְנִיכֶם וַיֵּצֵא מִן־
הַמִּקְדָּשׁ וַיַּעֲבֹר בְּתוֹכָם עַבְור וְחַלּוֹף:

ט

וַיְהִי בְּעֶבֶרְוֹ וַיַּרְא אִישׁ וְהָוָה עֹור מִיּוֹם הַוְּלֹדֹ: וַיִּשְׁאַלֵּוּ אֲתָּה
תַּלְמִידָיו לִיְמֹר רַبִּי מִי־הָוָה אֲשֶׁר חַטָּא הַזֶּה אֶמְ-יַלְדָיו
כִּי נֹלֵד עֹור: וַיַּעַן יִשְׁוּעָ לֵא זֶה חַטָּא וְלֹא יוֹלְדָיו אֶת־לְמַעַן
יַגְלוֹבּוּ מַעַלְלִי־אֵל: עַלִּי לְעַשׂוֹת מַעֲשֵׂי שְׁלָחִי בְּעוֹד יוֹם
יָבוֹא הַלִּילָה אֲשֶׁר־בָּו לְאִיּוּבָל אִישׁ לְפָعָל: בְּהַזְוֹת בְּעוֹלָם
אֹור הַעוֹלָם אָנָּנוּ: וַיְהִי בְּדָבָרוֹ זֹאת וַיַּרְא עַל־הָאָרֶץ וַיַּעֲשֵׂ
טִימָט מִזְ-הָרוֹק וַיִּמְרָח אֶת־הַטִּיט עַל־עֵינֵי הַעֲוֹר: וַיֹּאמֶר
אַלְיוּ לִד וַרְחֵץ בְּבִרְכַת הַשְּׁלָחַ פְּרוֹשׁוּ שְׁלוֹחַ וַיִּלְךְ וַרְחֵץ
וַיָּבֹא וַעֲינֵיו רָאוֹת: וַיֹּאמְרוּ הַשְׁכְּנִים וְאַשְׁר רָאוּ אֲתָּה לְפָנָים
בְּיַד־עֹור הָוָה הַלְּא־זֶה הָוָה הַיּוֹשֵׁב וּמְבָקֵשׁ נְדֹבָות: אֶלְהָ
אָמְרוּ זֶה הָוָה וְאֶלְהָ אָמְרוּ הָוָה דֹזֶמֶה לוֹ וְהָוָה אָמֵר אָנָּנוּ
הָוָה: וַיֹּאמְרוּ אַלְיוּ בַּמָּה נִפְקַחְוּ עֵינֵיךְ: וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אִישׁ
אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמוֹ יַשְׁועַ עַשֵּׂה טִימָט וַיִּמְרָח עַל־עֵינֵי וַיֹּאמֶר
אַלְיוּ לִד וַרְחֵץ בְּבִרְכַת הַשְּׁלָחַ וְאַלְךְ וְאַרְחֵץ וְתַאֲרֵנָה עֵינֶיךָ

58

59

ט

2,1

3

4

5

6

7

8

9

10

11,10

ויאמרו אליו איה הוא ויאמר לא ידעתו: ויביאו
 13, 12 את-האיש אשר היה עור לפנים אל-הפרושים: והיו
 14 אשר עשה-בו ישוע את-הטיט ויפקח את-עינו שבת
 15 היה: וויסיפו לשאל אותו גם-הפרושים איך נפקחו עינו
 16 ויאמר אליהם טית שם על-עיניו וארכין והנני ראה: ויאמרו
 17 מקצת הפרושים זה האיש לא מלאדים הוא כי לא-ישמר
 את-השבת ואחרים אמרו איך יוכל איש חטא לעשות
 אתות באלה ותהי מחלוקת ביןיהם: וויסיפו ויאמרו אל-
 18 העור מה-תאמר אתה עליו על אשר פקח עיניך ויאמר
 נביא הוא: ולא-האמינו היהודים עליו כי עור היה וארו
 19 עינו עד-אשר קראו אל-יולדי הנרפא מעורונו: וישאלו
 אתם ליאמר זהה הוא בינם אשר אמרתם כי נולד עיר
 20 ואיכה היא ראה עתה: ויענו אתם יולדיו ויאמרו ידענו
 21 כי זה הוא בינו וכי נולד עיר: אבל איド הוא ראה עתה
 או מי פקח את-עינו אנחנו לא ידענו הלא בז-דעת הוא
 22 שאלו את-פיו והוא על עצמו דבר: כזאת דברו יולדיו
 מיראותם את-יהודים כי היהודים כבר נועצנו לנחות את-
 23 כל-אשר יודה כי הוא חמשיח: על-בן אמרו יולדיו בן-
 24 דעת הוא שאל את-פיו: ויקראו שנית לאיש אשר היה
 עיר ויאמרו אליו תן לבדוק לאלהם אנחנו ידענו ביד-האיש

הַזֶּה חַטָּא הוּא: וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אִם־הָאִישׁ חַטָּא הוּא אֵינֶנִי
 25
 יְדֻעַ אֶחָת יָדַעֲתִי בַּי עֹור הַיִתִי וְעַתָּה הַנְּגִי רָאָה: וַיֹּוסִיף
 26
 לְשֹׁאָל אֶתְהוּ מַה־עָשָׂה לְדֹבָר אֵיכָה פְּקָח עִינִיךְ: וַיַּעַן אֶתְהוּ
 27
 כִּכְר אָמָרְתִּי לְכֶם וְלֹא שְׁמַעַתֶּם וְמַה־לְכֶם לְשִׁמְעַת שְׁנִית
 28
 הַתְּחַפֵּצְנוּ גַּם־אַתֶּם לְהִזְהִיר תַּלְמִידִיו: וַיַּגְדְּפֵו אֶתְהוּ וַיֹּאמֶר
 29
 אֶתְהוּ תַּלְמִידִיו וְאֶנְחַנוּ תַּלְמִידִיו שֶׁל־מֹשֶׁה: אֶنְחַנוּ יוֹדְעִים
 30
 בַּי אֶל־מֹשֶׁה דָּבָר הָאֱלֹהִים וְאֶת־זֶה לֹא יָדַעַנוּ מֵאַין הוּא:
 31
 וַיַּעַן הָאִישׁ וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם זֹאת הִיא הַפְּلָא וְפֶלָא בַּי־לֹא
 32
 יְדַעְתֶּם מֵאַין הוּא וְהֹוא פְּקָח אֶת־עִינִיכֶם: וְהַגָּה יָדַעַנוּ בַּי
 33
 אֶת־הַחַטָּאים לֹא־יִשְׁמַע אֶל בַּי אִם־אֶת־יִרְאָה הָאֱלֹהִים
 34
 וְעָשָׂה רְצָוֹנוּ אֶתְהוּ יִשְׁמַע: מַעוֹלָם לֹא נִשְׁמַע בַּי־פְּקָח אִישׁ
 35
 עִינִי עֹור מַרְחָם: לֹא־לֹא הִיא זֶה מֵאָתָה אֱלֹהִים לֹא הִיא יְכַל
 36
 לְעָשֹׂת מָאוּמָה: וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹ הַז בְּחַטָּאים נֹלְדָת
 37
 בָּלְקָד וְאֶתְהוּ תַּלְמִידַנוּ וַיַּשְׁלִיכְתָּהוּ הַחַוֹצָה: וַיִּשְׁמַע יִשְׁוּעָ
 38
 בַּי הַשְּׁלִיכְתָּהוּ הַחַוֹצָה וַיַּמְצַא־אָהוּ וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹ הַתָּאִמֵּן בְּבָנֶךָ
 39
 הָאֱלֹהִים: וַיַּעַן וַיֹּאמֶר מַי הַוְּא־זֶה אָדָנִי לְמַעַן אָמֵן בָּזֶה:
 40
 וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹ יִשְׁועַ הַז־רָאִית אֶתְהוּ וְהַמְּדָבֵר אֶלְיךָ הַגָּה זֶה
 הוּא: וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹ אַנְיַי מָאִמֵּן אָדָנִי וַיַּשְׁתַּחַוו לֹז: וַיֹּאמֶר יִשְׁועַ אַנְיַי
 לְמִשְׁפְּט בָּאתִי לְעוֹלָם הַז לְמַעַן וַיַּרְאָו הָעָרִים וְהָרָאִים יְכוֹ
 בְּעֹרוֹן: וְאַשְׁר הִי עַפּוֹ מִן־הַפְּרוֹשִׁים שְׁמַעַת דָּבְרָיו

ויאמרו אליו הָגֶם אַנְחָנוּ עֹרִים: ויאמר אליהם ישוע אמר
עֹרִים הִיִּתְם לֹא-הִיה בְּכֶם חֲטֹאת וְעַתָּה כִּי אָמַרְתֶּם רֹאִים
אַנְחָנוּ חֲטֹאתְכֶם תָּעִמד:

י

10

אמן אמן אני אמר לכם איש אשר לא-יבוא דרך השער
אל-מכלא הצאן כי אם-יעלה בדרך אחר גנב ופראי
הוא: ואשר יבוא דרך השער הוא רעה הצאן: לו יפתח
שומר הפה והצאן את-קלו תשמענה והוא לצאננו שלו
בשם יקרא ויוציאם: וב呼וציאו את-צאננו הוא ילקד
לפניהם והצאן הלבכות אחריו כי ידעו את-קלו: ואחרי
זאת הלווד לא תלכנה כי אם-ינוסו מפניהם כי את-קול
הזרים לא ידעו: המثل הזה דבר ישוע באוניהם ומה
לא ידעו מה-זאת אשר אמר אליהם: ו יוסף ישוע
וירבר אליהם אמן אמן אני אמר לכם אני היא דלת
הצאן: כל אשר באו לפני גנבים המה ופראייזים והצאן
לא-שמעו לקולם: אַנְכִּי הַדָּלָת אִישׁ כִּי-יבוא בַּיּוֹשֵׁעַ
וביצאתו וביבאו ימצא מרעה: הַגָּנָב לֹא יבוא כי אם
לגנוב ולחרוג ולאבד ואני באתי למען יהו להם חיים
ובשבע עד-בלידי: אַנְכִּי הִיא הַרְעָה הַטוֹב הַרְעָה הַטוֹב

יְתִן אֶת־נֶפֶשׁוּ בַּעַד צָאנוֹ: וַהֲשִׁיר אֲשֶׁר לֹא רַעַה הוּא
 וְהַצָּאן לֹא־לֹו הַנֵּה בַּרְאוֹתוֹ כִּי־בָא הַזָּאָב יַעֲזֹב אֶת־
 הַצָּאן וְנָס וְהַזָּאָב יַחֲטֵף וַיַּפְיִין אֶת־הַצָּאן: הַשִּׁיר יָנוֹס
 כִּי שִׁבְיר הוּא וְלֹא יַדַּג לְצָאן: אַנְיָה רַעַה הַטּוֹב וַיַּדְעַתִּי
 אֶת אִשְׁר־לִי וַיַּדְעַתִּי לְאֶשֶּׁר לִי: כַּאֲשֶׁר הָאָב יַדְעַנִּי
 וְאַנְיָה יַדְעַתִּי אֶת־הָאָב וְאֶת־נֶפֶשׁי אַתָּן בַּעַד הַצָּאן: וְצָאן
 אַחֲרוֹת יִשְׁלַׁי אֲשֶׁר אִינְנָן מִן־הַמְּכֻלָּא הַזָּה וְעַלְיָל נְהַל גַּם־
 אַתָּן וַתִּשְׁמַעַנָּה קָוְלִי וְהִיא עַדְרָ אֶחָד וַרְעָה אֶחָד: עַל־כֵּן
 אַדְבָּ אָתֵי אָבִי כִּי אֶת־נֶפֶשׁי אַתָּן לְמַעַן אֲשֶׁר וְאַקְהָה:
 וְאַיִשׁ לֹא יִקְחַנָּה מִאָתֵי כִּי אַפְּ—אַנְיָה מַעַצְמִי אַתָּנָה יִשְׁלַׁ
 בַּיָּדֵי לְתֵת אָתָה וּבַיָּדֵי לְשׁוֹב לְקַחְתָּה אֶת־הַמְּצֻוֹה הַזָּאת
 קַבְּלָתִי מִמֵּ אָבִי: וְתַהֲיָ מַחְלָקָת גַּם־בְּפֶעַם הַזָּאת בֵּין
 הַיְהוּדִים עַל־הַדְּבָרִים הָאַלְּה: וַיֹּאמְרוּ רַבִּים מֵהֶם שֶׁד
 בּוּ וַיַּשְׁגַּע הוּא לְמַה תִּשְׁמַעַו אֶלְיוֹ: וְאֶחָרִים אָמְרוּ אֵין
 אֶלְהָ דָּבֵרִי אִישׁ אֲחֹזָה־שֶׁד הַיּוֹכֵל שֶׁד לְפַקֵּחַ עַנִּי עֲוֹרִים:
 וַיְהִי חָג חֲנִכָּת הַבַּיִת בֵּירוּשָׁלָם וְחַרְפָּה הִיה: וַיַּתְהַלֵּךְ
 יְשֻׁועַ בְּמִקְדֵּשׁ בָּאֹולֶם־שְׁלָמָה: וַיַּסְבֹּו אֶת־הַיְהוּדִים וַיֹּאמְרוּ
 אֶלְיוֹ עַד־אֲנָה תֹּתֵיר אֶת־נֶפֶשְׁנוּ בְּסֶפֶק אֶפְ—הַמְּשִׁיחָה
 אַתָּה הַגִּיד לְנוּ בְּרוּרָה: וַיַּעַזְזַב אַתָּם יְשֻׁועַ הַן אָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם
 וְלֹא הָאִמְנַתֶּם הַמְּעָשִׂים אֲשֶׁר—אַנְיָה עָשָׂה בְּשֵׁם אָבִי הַם

יְعַדָּו עַלְיָה: אֲבָל אַתֶּם לֹא תָּמִינָנו וַעֲן לֹא מֵצָאָנו אַתֶּם
 26 בַּאֲשֶׁר אָמַרְתִּי לְכֶם: צַאֲנִי תִּשְׁמַעְנָה אֶת־קֹולִי וְאַנְיִדְעָתִין
 27 וְאַחֲרִי תִּלְכְּנָה: וְאַנְיִ אַתָּה לְהָן חַי עֹזֶל וְלֹא תָּאַבְדָּנָה
 28 לְנֶצֶח וְאַיִשׁ לְאֶיךָתֶף אַתָּה מִידִי: אֲבִי אָשֶׁר נִתְּנָה לִי
 29 גָּדוֹל הַוָּא עַל־כָּל וְאַיִשׁ לְאֶיךָתֶף אַתָּה מִיד אֲבִי:
 30 אַנְי וְהַאֲבָב אֶחָד אַנְחָנוּ: וַיּוֹסִיף הַיְהוּדִים לְהַרְמִים אַבְנִים
 31, 30 לְסִקְלוֹ: וַיְעַן אַתֶּם יִשְׁוֹעַ מְעֻשִׂים טוֹבִים רַבִּים הַרְאִיתִי
 32 אֶתְכֶם מֵאַת אֲבִי עַל־אַיִזָּה מִן־הַמְּעֻשִׂים הַהֵם תִּסְקְלָנִי:
 33 וַיְעַנוּ הַיְהוּדִים אַתָּה לְאַמְرָה עַל־מְעֻשָּׂה טוֹב לֹא נִסְקָל
 34 אֶתְךָ בַּי אֶמְ-עַל־חַלּוֹל שֵׁם אֱלֹהִים וְעַל־בַּי אָדָם אַתָּה
 35 וַתְּעַש אֶת־עַצְמָה לְאֱלֹהִים: וַיְעַן אַתֶּם יִשְׁוֹעַ הַלָּא בְּתוֹב
 36 בְּתוֹרַתְכֶם אַנְי אָמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם: הַז קָרָא שֵׁם אֱלֹהִים
 37 לְאֱלֹהָה אֲשֶׁר הִיה דָּבָר הָאֱלֹהִים אֲלֵיכֶם וְהַכְּתָוב לֹא־
 38 יוֹפֶר: וְאֵיךְ תָּאמְרוּ עַל־אֲשֶׁר קָדְשׁו הָאָב וַיְשַׁלַּחׁו לְעוֹלָם
 39 מְחַלֵּל שֵׁם אֱלֹהִים אַתָּה יַעֲן אָמַרְתִּי בְּנֵי־אֱלֹהִים אַנְי: אֶמְ-
 40 לֹא אֲשֶׁר אֶת־מְעֻשֵּׂי אֲבִי אֶל־תָּאַמְינָנו לִי: וְאֶמְ-עַשְׁיוֹתִי
 41 אָפָּם לְאֶת־תָּאַמְינָנו לִי הַאַמְינָנוּנָא לְמְעֻשֵּׂי לְמַעַן תִּדְעָנו
 וַתָּאַמְינָנו בַּי־בִּי הָאָב וְאַנְי בָּו: אָז יִשְׁבוּ וַיְבַקְשׁוּ לְתַבְשָׁזׁ
 42 וַיִּמְלַט מִידָם: וַיְלַךְ וַיִּשְׁבַּע־עַל־עַבְרַ הַיְרָדֵן אֶל־הַמְּקוֹם
 43 אֲשֶׁר הַטְּבִיל־שֵׁם יוֹחָנָן בְּתַחַלָּה וַיִּשְׁבַּע שֵׁם: וַיִּבָּאוּ אַלְיוֹ

רבים ויאמרו הנה יוחנן לא עשה אותן אבל כל-אשר
דבר יוחנן על-האיש הזה אמר היה: ויאמינו בו רבים
42 במקום ההוא:

11

יא

1 ויהי איש חולה לעזר שמו מבית-הני בכר מרים ומרתא
2 אחotta: היא מרים אשר משחה את-האדון בשמן המר
וتنגב את-רגליו בשערותיה ועתה לעזר אחיה חלה:
3 ותשלחנה אחיזתו אליו לאמר אדני הנה זה אשר אהבת
4 חלה הוא: וישמע ישוע ויאמר מהלה זו את איןנה למות
כى אם-לבבוד האלים למען ובבד-בה בונ-האלים:
5 וישוע אהב את מרתא ואת-אחotta ואת-לעזר: ויהי
כשמעו כי חלה ויתמהמה וישב יומם במקום אשר-הוא
6 שם: ואחריד-בן אמר להלמידיו לכו ונשובה לא-רין יהודיה:
7 ויאמרו אליו התלמידים רבי עתה זה בקשוי היהודים
8 לסקלה ואתה תשוב שמה: ויען ישוע הלא שתום-עשרה
9 שעות ליום איש כידיך ביום לא יכשל כי יראה אור
10 העולם הזה: אבל ההלך בלילה יכשל כי האור אין בו:
11 בזאת דבר ואחריד-בן אמר אליהם לעזר ידידנו ישן הוא
12 אך אנכי הילך למען עירנו: ויאמרו תלמידיו אדני אם-

יִשְׁעָן הוּא יֹשֵׁעַ: וַיֹּשֶׁועַ דָּבָר עַל־מָתוֹתו֙ וְהַמָּה חָשַׁבְוּ בָּיְנָה
 13 מִנוּחַת הַשְׁנָה דָבָר: אָז אָמַר לָהֶם יִשְׁעַ בְּמִפְרָשׂ לְעֹזֶר מַתָּה:
 14 וְשַׁמָּה אָנָי בְּגַלְלֵיכֶם כִּי לְאַדְּהִיטִי שֵׁם לְמַעַן תָּאמִינוּ וְעַתָּה
 15 נָסָעָה וְנָלַכָּה אֲלֵיכֶם: וַיֹּאמֶר תָּזְמָא הַקְּרָא דִידּוּמָם אֶל־
 16 הַתְּלִמְדִים חֶבְרוֹן נִלְכָה גַּם־אַנְחָנוּ לְמַעַן נִמוֹת עַמּוֹ:
 17 וַיָּבֹא יִשְׁעָן וַיִּמְצְּאוּהוּ זֶה אַרְבָּעָה יָמִים שֶׁבֶב בְּקָרְבָּר: וּבִית־
 18 הַיִּנִּי הַיְּהוּדִים קָרוֹב לִירוֹשָׁלָם כְּדֵרֶךְ חַמְשָׁה עָשָׂר רַיִס: וּרְבִים
 19 מִן־הַיְּהוּדִים בָּאוּ בֵּית־מִרְתָּא וּמְרִים לְנַחַם אָזְטָן עַל־
 20 אֲחִיךָן: וַיְהִי כִּשְׁמַע מִרְתָּא כִּי יִשְׁעָן בָּא וְתֹצֵא לִקְרָאתוֹ
 21 וּמְרִים יוֹשְׁבָת בְּבֵיתוֹ: וַתֹּאמֶר מִרְתָּא אֶל־יִשְׁעָן אֱלֹהִי אֶל־
 22 הַיִּת פָּה כִּי־אָז לְאַמְתָּה אֲחִי: אָךְ גַּם־עַתָּה יִדְעָתִי בַּיּ
 23 כָּל־אֲשֶׁר תְּשַׁאֲלָה מֵאֵת אֱלֹהִים יִתְּהַגֵּד לְךָ אֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר
 24 אֱלֹהִים יִשְׁעָן קֻם יָקוּם אֲחִיךָ: וַתֹּאמֶר אֶלְיוֹן מִרְתָּא יִדְעָתִי
 25 כִּי יָקוּם בְּתִקְוָמָה בַּיּוֹם הַאֲחֵרּוֹן: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׁעָן אָנֹכִי
 26 הַתִּקְוָמָה וְהַחִים הַמְּאָמִין בַּיּוֹם גַּם בַּיִּמְוֹת: וּכָל־הַחִי
 27 אֲשֶׁר יָאִמְנוּ־בָּי לְאַיִמּוֹת לְעוֹלָם הַתְּאַמִּינִי זֹאת: וַתֹּאמֶר
 28 אֶלְיוֹן כִּי אֱלֹהִי הַאָמֵנָתִי כִּי־אַתָּה הַמְּשִׁיחַ בְּנֵדָה אֱלֹהִים
 29 הַבָּא לְעוֹלָם: וַיְהִי אַחֲרֵי דָבָרָה זוֹאת וְתַלְךָ וְתִקְרָא לִמְרִים
 30 אֲחוֹתָה בְּסֶptr לִאמְרָה הַנֶּה הַמֹּרֶה פָּה וְקָרָא לְךָ: הִיא
 שְׁמַעַה וְתִמְהַר לְקוּם וְתָבָא אֲלֵיכֶם: וַיִּשְׁעַן טָרֵם יָבָא אֶל־

הַכְּפָר כִּי־עֹזֶן עָמֵד בַּمְקוּם אֲשֶׁר פָגַשְׂתָוּ שֶׁם מְרֹתָא:
 וְהַיְהוּדִים אֲשֶׁר־הָיו אֶתְהָ בְּבִיתָה וְנַחֲמוּה בְּרָאוֹתָם אֶת־
 31 מִרְיוּם כִּי־קָמָה פָּתָאָם וְתִצְאָ הַלְּבוֹ אַחֲרָיה בְּאָמָרָם כִּי־
 32 הַלְּבָה לְה אֶל־הַקָּבָר לְבָכֹות שְׁמָה: וְתָבָא מִרְיוּם אֶל־
 33 הַמְקוּם אֲשֶׁר יִשְׁׁוּעַ עָמֵד שֶׁם וְתָרָא אָתוֹ וְתָפֵל לְרִגְלָיו
 וְתָאָמֶר לוֹ אֱדֹנִי אֶלְיוֹ הִיֵּת פָּה כִּי־אָז לְאַדְמָת אֲחֵי: וַיְהִי
 34 בְּרָאוֹת יִשְׁׁוּעַ אֶתְה בְּכִיה וְגַם־הַיְהוּדִים אֲשֶׁר־בָּאוּ אֶתְה
 בְּכִים וְיִאָנֵח בְּרוֹחוֹ וַיְסַעַר לְבָוֹ: וַיֹּאמֶר אִיפָּה שְׁמָתָם אֶתְה
 35 וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹ אֱדֹנִי בָּא וְרָאָה: וַיְבַקֵּשׁ יִשְׁׁוּעַ: וַיֹּאמֶר הַיְהוּדִים
 36, 35 הַנֵּה מֵה־גָּדְלָה אֲהַבְתָּו אֶתְה: וּמִקְצַתָּם אָמְרוּ הַפְּקָח עִנֵּי
 37 הַעִיר הַלָּא יִכְלֶל לְעַשׂוֹת שְׁגַם־זֹה לֹא יִמּוֹת: וַיּוֹסֶף עוֹד
 38 יִשְׁׁוּעַ לְהִאנָה בְּקָרְבוֹ וַיָּבֹא אֶל־הַקָּבָר וְהָוָא מַעֲרָה וְאַבָּן
 39 עַל־מִבּוֹאָה: וַיֹּאמֶר יִשְׁׁוּעַ שָׂאוֹ אֶת־הַאַבָּן מִעַלְיהָ וְתָאָמֶר
 40 אֶלְיוֹ מְרֹתָא אֶחָות הַמֶּת אֱדֹנִי הַנֵּה כָּבֵר בָּאַש כִּי־אַרְבָּעָה
 יָמִים לוֹ: וַיֹּאמֶר אֶלְיהָ יִשְׁׁוּעַ הַלָּא אָמְרָתִי לְךָ כִּי אַמְּ־
 41 תָּאִמְנֵנִי תָּחִזֵּי אֶת־כְּבֻוד הָאֱלֹהִים: וַיִּשְׂאֹ אֶת־הַאַבָּן אֲשֶׁר
 הַמֶּת הוֹשֵׁם שֶׁם וַיִּשְׁׁוּעַ נְשָׂא אֶת־עִינֵיו לְמִרְום וַיֹּאמֶר אָזְדָּך
 42 אָבִי כִּי עֲנִיתָנִי: וְאַנְיִ יְדַעְתִּי כִּי בְּכָל־עַת תִּעֲנִינִי אָוָלָם
 בַּעֲבוּר הָעֵם הַזֶּה אֲשֶׁר סְבִיבוֹתִי דְבָרָתִי לְמַעַן יָאִמְנֵנוּ כִּי
 43 אֶתְה שְׁלִיחָתָנִי: וַיְהִי כְּכֹלוֹתָו לְדִבֶר וַיִּקְרָא בְּקוֹל גָּדוֹל

לעוזר קומ צא: ויצא המת וידיו ורגליו ברוכת בתקרכין
 ופניו לוטים במטבחת ויאמר אליהם ישוע התירו אותו
 וילך לדרכו: ורבם מנזיהדים אשר באו אל-
 מרים בראשם אחד אשר עשה ישוע האמיןנו בו: ומקצתם
 הילכו אל-הפרושים וניגדו להם אחד אשר עשה ישוע:
 אז יקחிலו ראש הכהנים והפרושים אחד חסנחרין
 ויאמרו מה-געשה כי האיש הזה עשה אותן הרבה:
 אם-נניח לו לעשות בין כלם יאמין בו ובאו הרומים
 ולקחו גם אחד אדמתנו וגם אחד עמנו: ואחד מהם קיפא
 שמו והוא כהן גדול בשנה היה אמר אליהם אין לא-
 תדעו מאומה: אף לא-תתבוננו כי טוב לנו מות איש
 אחד بعد העם מאבד העם כלו: וזאת לא-דבר מלבו כי
 אם-בחיותו כהן גדול בשנה היה נבא כי ישוע ימות
 بعد העם: ולא-بعد העם בלבד כי אם-לקבץ גם-אחד
 בני אללים המפוזרים והיו לאחד: ויוציאו יחדו להמיתו
 מהיום הוא והלאה: על-בן לא-התהלך ישוע עוד
 בתוך היהודים בגלו כי אם-ספר משם לא-ארץ הקרובה
 אל-המדבר אל-עיר אפרים ויגר-שם עם-תלמידיו:
 ויקרבו ימי הפסח ליהודים ועם-רב עלו מנז הארץ
 ירושליםה לפני הפסח למן וטהרו: ויבקשו אחד ישוע

ובעמדם בבֵּית הַמִּקְדָּשׁ נדָּבַרְוּ לאמֶר מַה־תַּחֲשֹׁבוּ חַכִּי
לֹא־יָכֹא אֶל־הַחֲגָנָה: וּרְאֵשִׁי הַכֹּהֲנִים וְהַפְּרוֹוֹשִׁים גָּרוּ גָּרוּ
אֲשֶׁר אִם־זִדְעָ אִישׁ אֶת־מָקוֹמוֹ יוֹדִיעַנּוּ לְמַעַן יַתְפַּשְׁהוּ:

57

12

יב

וַיָּשַׁת יָמִים לִפְנֵי חַג־הַפְּסָחָה בָּא יִשְׁוּעַ לְבֵית הַיִנִּי מָקוֹם
לְעֹזֵר אֲשֶׁר הָיָה מֵת וַיִּשְׁוּעַ הַעִירֹוּ מִעֵם הַמְתִים: וַיַּעֲשֹׂו־לוּ
שֵׁם מִשְׁתָּה בְּעֶרֶב וּמִرְתָּא מִשְׁרָתָה וּלְעֹזֵר הָיָה אֶחָד מִן־
הַמְּסֻבִּים אֲתָּוּ: וַתָּקַח מְרִים מִרְקָחָת גָּרָד זוֹ וַיָּקַר מָאָד
לְטָרָא אַחַת מִשְׁקָלָה וְתִמְשָׁח־בָּה אֶת־רְגֵלֵי יִשְׁוּעַ וְתִנְגַּב
אֶת־רְגֵלֵיו בְּשַׁעֲרוֹתֵיהֶן וְהַבִּית יִמְלָא רֵיחַ הַמִּרְקָחָת: וַיֹּאמֶר
אֶחָד מִתְלִמְידָיו הוּא יְהוָדָה בֶּן־שְׁמַעוֹן אִישׁ קָרִיות הַעֲתִיד
לִמְסָרוֹ: מִדְועַל אֶנְמְרָה הַמִּרְקָחָת הַזֹּאת בְּשֶׁלֶשׁ מֵאוֹת
דִּינֶּר וְנָתַן לְעָנִים: וְהָוָא לֹא־דָּבַר אֶת־זֹאת מִחְמָלָתוֹ
עַל־הַעֲנִים כִּי אִם־גַּנְבָּה הָיָה וּכְיָם הַפְּסָף אֲתָּו וַיָּשָׁא אֶת
אֲשֶׁר־יִשְׁיָּמוּ בָּו: וַיֹּאמֶר יִשְׁוּעַ הַנִּיחָה־לָה לִיּוֹם קְבּוּרָתִי
צְפָנָה זוֹאת: כִּי הַעֲנִים תָּמִיד הַמָּה עַמְּכֶם וְאַנְּאִי אַיִּנְגֵּי תָּמִיד
עַמְּכֶם: וַיִּשְׁמַעוּ עַמְּרָב מִן־הַיְהוּדִים בַּיּוֹם הַזֶּה
וַיָּבֹאוּ לֹא־בָּעֵbor יִשְׁוּעַ לְבָדוֹ כִּי אִם־לְרָאוֹת גַּם אֶת־
לְעֹזֵר אֲשֶׁר הַעִירֹוּ מִעֵם הַמְתִים: וּרְאֵשִׁי הַכֹּהֲנִים הַתִּיעַצְוּ

יב 3 מִרְקָחָת גָּרָד - שמן מבושם המופק מצמח הוולריין.

יב 3 לְשָׁרָא - יהודית משקל רומיות, כ-350 גרם.

יב 5 דִּינֶּר - מטבע רומי בשווי שכר ליום עבודה (ראה בשורת מתיב 1-16).

להרג גם את־לעוזר: כי בְגַלְלוֹ פָנוּ רַבִים מִן־הַיְהוּדִים
 וַיַּאֲמִינוּ בַיְשׁוּעָה: וַיְהִי מִמְחֻרָת בְשָׁמוּעַ הַמּוֹן רַב
 אֲשֶׁר בָּאוּ לְחַג הַחַג כִּי־יָבָא יְשׁוּעָה יְרוֹשָׁלָם: וַיִּקְחֵה בְּיָדָם
 כְפֹתָה תָמְרִים וַיֵּצְאוּ לְקַרְאָתוֹ וַיַּרְיעוּ לְאמֹר הוֹשָׁעַ־נָא
 בָרוּךְ הַבָּא בְשֵׁם יְהוָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: וַיִּמְצָא יְשׁוּעָה עִיר
 אֶחָד וַיַּרְכֵב עַלְיוֹ כַּאֲשֶׁר כָּתוּב: אֶל־תִּירָאֵי בַת־צִיּוֹן הַנֶּה
 מִלְבָד יָבוֹא לְךָ רַכְבָּעַל־עִיר בְּנֵ־אֶתְנוֹת: וּכְל־זֹאת לְאֵד
 הַבִּינוֹת לְמִידָיו בְּרָאשׁוֹנָה אֶד כַּאֲשֶׁר נִתְפָּאֵר יְשׁוּעָה זָכְרוֹ
 כִּי־כֵן כָּתוּב עַלְיוֹ וּכְל־זֹאת עָשׂוּ לוֹ: וַיַּעֲדִדוּ הַעַם אֲשֶׁר
 הִיּוּ אֶצְלָוּ בְקָרָאוּ אֶל־לְעֹזֶר לְצִאת מִן־הַקְּבָר וַיַּעֲרֵר אֲתָזָה
 מִעַם הַמְתִים: עַל־זֹאת גַם־הַמּוֹן הַעַם יָצָא לְקַרְאָתוֹ עַל־
 שְׁמֵעַם כי עָשָׂה הָאֹתָה הַזֹּה: וְהַפְּרוֹשִׁים דְבָרוּ אִישׁ אֶת־
 אֲחֵיו לִאמְרָה הָרְאִתֶם בַּי הַזְעִיל לֹא תַזְעִילוּ מַאוּמָה הַנֶּה
 כָּל־הָעוֹלָם הַלִּיךְ אַחֲרָיו: וּבַתּוֹךְ הָעָלִים לְהַשְׁתָּחוֹת
 בַּחַג הִיּוּ אֲנָשִׁים יוֹנִים: וַיִּקְרְבוּ אֶל־פִּילְפּוֹס אִישׁ בֵּית־
 צִידָה אֲשֶׁר בָּאָרֶץ הַגְּלִיל וַיִּשְׁאַלְוּ מִמְּנָנוּ לִאמְרָה אָדָנִי לְרֹאות
 אֶת־יְשׁוּעָה חַפְצֵנוּ: וַיָּבָא פִּילְפּוֹס וַיִּגְדֵּן זֹאת אֶל־אַנְדָרִי
 וְאַנְדָרִי וְפִילְפּוֹס הַגִּידוּ אֶל־יְשׁוּעָה: וַיַּעֲזַן אֹתָם יְשׁוּעָה וַיֹּאמֶר
 בָּאהֶה הַשָּׁעָה שִׁיפָּאֵר בְּנֵ־הָאָדָם: אָמַן אָמַן אָמַן אָמַר לְכֶם
 אִם לֹא־יִפְלֶל גַּרְגָּר הַחַטָּה אֶל־תֹּזֶךְ הָאָדָמָה וְמַתְּ יִשְׁאַר

לְבָדוֹ וּבְאַשֵּׁר מֵת יִעָשֶׂה פָּרִי הַרְבָּה: הָאָהָב אֶת-נֶפֶשׁוֹ
 יַאֲבֹדָה וְהַשְׁנָא אֶת-נֶפֶשׁוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה יִנְצְּרָה לְחֵי נֶצֶח:
 הַחֲפִין לְשִׁרְתָּנוּ וַיְלַכֵּן אַחֲרֵי וּבְאַשֵּׁר אֲהֵיה שֶׁמֶן יִהְיֶה
 גַּם-מִשְׁרָתִי וְאַישׁ אֲשֶׁר יִשְׁרְתָּנוּ אֲתוֹ יִכְבֹּד הָאָב: עַתָּה
 נִסְעָרָה נֶפֶשִׁי וּמָה אָמַר הֽוֹשִׁיעָנִי אָבִי מִן-הַשָּׁעָה הַזֹּאת
 אֲךָ עַל-כֵּן בָּאתִי אֶל-הַשָּׁעָה הַזֹּאת: אָבִי פָּאָר אֶת-
 שְׁמֵךְ וַתֵּצֵא בְּתַקּוֹל מִן-הַשָּׁמִים גַּם-פְּאָרָתִי וּגַּם-אֹסִיף
 לְפָאָר: וְהֻם הָעִמְדִים שֶׁמֶה בְּשָׁמָעָם אָמְרוּ רַעַם נִשְׁמָע
 וְאַחֲרִים אָמְרוּ מַלְאָךְ דָּבָר אֲתוֹ: וַיַּעֲנוּ יִשְׁועַ וַיֹּאמֶר לֹא
 לִמְעָנֵי הִיֵּה הַקּוֹל הַזֶּה כִּי אִם-לִמְעָנָכֶם: עַתָּה מִשְׁפְּט בָּא
 עַל-הָעוֹלָם הַזֶּה עַתָּה יִשְׁלַךְ שֶׁר הָעוֹלָם הַזֶּה חִוְצָה: וְאַנְיָ
 בְּהַגְּשָׁאִי מַעַל-הָאָרֶץ אִמְשָׁךְ כָּלָם אַלְיָ: וַזָּאת דָּבָר לְרָמוֹ
 אֵיךְ-זֹה מִותָּה הוּא עַתִּיד לִמּוֹת: וַיַּעֲנֵי אֲתוֹ הָעַם וַיֹּאמֶר
 הַנִּהְךָ שְׁמַעַנוּ בְּתֹרֶה כִּי הַמֶּשִּׁיחַ יַכְזִין לְעוֹלָם וְאֵיךְ אִמְרָת
 כִּי בְּנֵי-הָאָדָם צָרִיךְ לְהַגְּשָׁא וּמֵי בְּנֵי-הָאָדָם הַלֹּזה: וַיֹּאמֶר
 אֲלֵיכֶם יִשְׁועַ אֲךָ-לִמְעֵט מַזְעֵר יִהְיֶה הָאוֹר עַמְּכֶם הַתְּהִלָּבוֹ
 בָּעוֹד לְכֶם הָאוֹר פָּנִים-יִשְׁגַּכְם הַחַשְׁךְ וְהַהְלֵךְ בְּחַשְׁךְ לֹא
 יְדַע אֲנָה הוּא הַלֵּךְ: בָּעוֹד לְכֶם הָאוֹר הַאָמִינוּ בָּאוֹר לִמְעֵן
 תְּהִיוּ בְּנֵי הָאוֹר אֶת-הַדְּבָרִים הַאֲלָה דָּבָר יִשְׁועַ וַיְלַךְ לוֹ
 וַיַּפְתַּח מִפְנֵיכֶם: רַבִּים הָאָתָה אֲשֶׁר עָשָׂה לְעֵינֵיכֶם
37

וּכְלָ-זאת לֹא הָמִינו בּוֹ: לִמְלָאת דְּבָר יְשֻׁעָהו הַנֶּגֶב
 38 אֲשֶׁר אָמַר יְהֹוָה מֵהָמִין לְשָׁמְעָתָנו וּזְרוּעַ יְהֹוָה עַל-מִ
 נְגַלְתָּה: עַל-כֵּן לֹא יִכְלֹו לְהָמִין כִּי עוֹד אָמַר יְשֻׁעָהו:
 39 הַשּׁע עַיִנֵּיהֶם וְהַשְׁמֵינִי לְכֶם פָּנִים יְרָאו בְּעַיִנֵּיהם וְלְכֶם
 40 יְבִין וְשָׁבוּ וּרְפָאָתִי לְהֶם: בָּזָאת דְּבָר יְשֻׁעָהו בְּרָאֹתוֹ
 41 אֶת-תִּפְאָרָתוֹ וַיַּגְבֹּא עַלְיוֹן: אֲוָלָם רַבִּים אֲף מִן-הַשָּׁרִים
 42 הָמִינו-בּוֹ אֲךָ בְּגַלְל הַפְּרוֹשִׁים לֹא הוֹדו לְמַעַן אֲשֶׁר-
 43 לֹא יִנְדֹּו: כִּי אָהָבו בְּבֹוד אֲנָשִׁים יוֹתֵר מִבְּבֹוד הָאֱלֹהִים:
 44 וַיָּקֹרֵא יְשֻׁעָה וַיֹּאמֶר הַמְּאִמֵּן בְּיְאָבִי הוּא מְאִמֵּן כִּי אָמַ-
 45 בְּשִׁלְחָה אָתֵי: וְהָרָא אָתֵי אֶת-אֲשֶׁר שְׁלַחָנִי הִיא רָאָה:
 46 אָנָי בָּאָתֵי לְאוֹר אֶל-הָעוֹלָם לְמַעַן כָּל-אֲשֶׁר יָאמַן בְּיִ
 47 לֹא יִשְׁבּ בְּחַשֶּׁךְ: וְהַשְׁמֵע אֶת-דִּבְרֵי וְלֹא יָאמַן אָנָי לֹא
 48 אֲשֶׁר-שְׁפֵט אָתֵו כִּי לְאָבָא תִּשְׁפֵט אֶת-הָעוֹלָם כִּי אָמַ-
 49 לְהַושְׁיעַ אֶת-הָעוֹלָם: וְאִיש אֲשֶׁר יַדְחַנִי וְלֹא יִקְבֵּל אָמְרִי
 50 יִש אָחָד אֲשֶׁר-יָדַין אָתֵו הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבְרָתִי הִוא יָדַין
 אָתֵו בַּיּוֹם הַאַחֲרֹון: כִּי אָנָי לֹא מַטְעָם עַצְמִי דִּבְרָתִי כִּי
 אָמַ-הָאָב הַשִּׁלְחָה אָתֵי הִוא צוֹנִי אֶת-אֲשֶׁר אָמַר וְאֶת-
 51 אֲשֶׁר אָדָבָר: וְאָנָי יַדְעַתִּי כִּי מִצְוֹתָו חַי עֲוֹלָם לְכֵן כָּל-
 אֲשֶׁר אָדָבָר בְּאֲשֶׁר אָמַר אֵלַי הָאָב כֵּן אָנָי מִדְבָּר:

יב 40 הַשּׁע עַיִנֵּיהם - הַפְּנֵה עַיִנֵּיהם שלא יְרָאו (ראה ישעיה ו 10).

יב 40 הַשְׁמֵינִי לְכֶם - הַכְּבִיד, אַטְמָה לְכֶם (ראה ישעיה ו 10).

13

יג

וְלֹפֶנִי חַג הַפָּסָח כְּשִׁידֻעַ יְשֻׁועַ בֵּי בָּאָה שְׁעַתּוֹ לְעַבְרָ מִזְרָחַ
 הַעוֹלָם הַזֶּה אֶל-הָאָב כַּאֲשֶׁר אֶהָב אֶת בְּחִירֵיוּ אֲשֶׁר
 בַּעוֹלָם כִּי אֶהָבָם עַד-הַקָּז: וַיְהִי אַחֲרֵי הַפָּעוֹדָה וְהַשְּׁטָן:
 בְּכֶבֶר נָתָן בְּלֵב יְהוּדָה בֶּן-שְׁמֹעוֹן אִישׁ קָרִיות לְמִסְרוֹ:
 וַיַּדַּע יְשֻׁועַ בֵּי נָתָן הָאָב אֶת-הַפְּלָל בְּיָדוֹ וּכְיַיִל מַאֲלָהִים
 בָּא וְאֶל-אֱלֹהִים יָשֻׁוב: וַיַּקְם מִעַל הַשְּׂלָחָן וַיַּפְשַׁט אֶת-
 אֲדָרָתוֹ וַיִּקְחֵח מִטְפָּחָת וַיַּחֲגַרְהָ: וַיַּחֲרַק מִים בְּכַיּוֹר
 וַיַּחֲלַל לִרְחָץ אֶת-רְגָלֵי הַתְּלִמִּידִים וַיַּנְגַּב בְּמִטְפָּחָת אֲשֶׁר-
 הוּא חָנוֹר בָּה: וַיַּקְרַב אֶל-שְׁמֹעוֹן פְּטָרוֹם וַיֹּאֹאמֶר
 אֶלְיוֹן אֲדֹנִי הַאֲתָה תְּרַחֵץ אֶת-רְגָלֵי: וַיַּעַן יְשֻׁועַ וַיֹּאמֶר
 אֶלְיוֹן אֲשֶׁר אַנְיָה עֲשָׂה אַינְךֿ יְדַע בְּעַת וְאַחֲרֵיכָן תַּדְעַ:
 וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹן פְּטָרוֹם לְעוֹלָם לְאֶת-תְּרַחֵץ אֶת-רְגָלֵי וַיַּעַן
 אַתְּ יוֹשַׁעַ אֶמְ-לָא אֶרְחָץ אַתְּךֿ אֵין לְךֿ חִלּוּק עַמִּי: וַיֹּאמֶר
 אֶלְיוֹן שְׁמֹעוֹן פְּטָרוֹם אֲדֹנִי לֹא לְבָד אֶת-רְגָלֵי בֵּי אֶמְ-גָּם
 אֶת-יָדֵי וְאֶת-רָאשֵׁי: וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹן יְשֻׁועַ הַמְּרַחֵץ אֵין-לָלוּ
 לִרְחָץ עוֹד בֵּי אֶמְ-אֶת-רְגָלִים בֵּי כָּלֹו טְהוֹר הִיא וְאַתָּם
 טְהוֹרִים אֵיךְ לֹא כְּלָכְלָכְלָם: בֵּי יְדַע מַיְיַי יְמִסְרָהָוּ עַל-כִּי אָמֶר
 לֹא כְּלָכְלָם טְהוֹרִים: וַיְהִי אַחֲרֵי אַשְׁר-רַחֵץ אַתְּ

רְגֵלֶיהָם וַיַּלְבֹּשׁ אֶת־אֲדֹרָתָו וַיִּשְׁבֵּט לְהַסְּבָּב וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם
 הַיְדַעַתְמָה הַדָּבָר אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְכֶם: אַתֶּם קְرָאִים־לִי
 13 מֹרֶה וְאָדוֹן וְהִתְבַּחַתָּם אֲשֶׁר דִּבְרָתָם בַּיָּד־אָנִי הוּא: לְכָן
 14 אַם־אָנִי הַמֹּרֶה וְהָאָדוֹן רְחַצְתִּי אֶת־רְגֵלֵיכֶם גַּם־אַתֶּם
 15 חִיבִּים לְרָחָץ אִישׁ אֶת־רְגֵלִי אָחִיו: כִּי מַוְפָת נַתְתִּי לְכֶם
 16 לְמַעַן תַּעֲשׂו גַּם־אַתֶּם בְּאַשְׁר עָשִׂיתִי לְכֶם: אָמַן אָמַן אָנִי
 17 אָמַר לְכֶם כִּי הַעֲבָד אַיִנָנוּ גַדּוֹל מִאָדָנִיו וְהַשְׁלֹוחַ אַיִנָנוּ
 18 גַדּוֹל מִשְׁלָחוֹ: אַם־יִדְעָתֶם זֹאת אֲשֶׁר־יכֶם אַמְּפִין תַּעֲשׂו:
 19 לֹא עַל־כָּלֶם דִּבְרָתִי יוֹדֵעַ אָנִי אֶת־אֲשֶׁר בְּחָרָתִי בָּהֶם
 20 אֵךְ לְמַעַן יִמְלָא הַכְּתוּב אָזֶל לְחַמֵּי הַגְּדִיל עַלְיָעָקָב:
 21 מַעַתָּה אָנִי אָמַר לְכֶם בְּטֻרְם הַיּוֹתָה לְמַעַן בְּבֹאָה תָּאמִינוּ
 22 כִּי אָנִי הוּא: אָמַן אָמַן אָנִי אָמַר לְכֶם כִּי הַמִּקְבֵּל כָּל־אִישׁ
 23 אֲשֶׁר אֲשֶׁלְחָהוּ אֲתִי הוּא מִקְבֵּל וְהַמִּקְבֵּל אֲתִי מִקְבֵּל אֶת־
 24 שְׁלָחוֹ: וַיְהִי כְּכֹלוֹת יִשְׁוּעָה לְדִבֶר הַדָּבָרִים הָאַלְהָ
 25 וַיִּסְעֶר בְּרוֹחוֹ וַיַּעֲדֵד וַיֹּאמֶר אָמַן אָמַן אָנִי אָמַר לְכֶם כִּי אֶחָד
 26 מִכֶּם יִמְסְרָנִי: וַיַּבְיאֵתוּ תַּלְמִידָיו אִישׁ אֶל־רְעָחוֹ וַיַּתְמַהֵּוּ
 לְדִרְעַת עַל־מֵי דָבָר: וְאֶחָד מִתַּלְמִידָיו אֲשֶׁר יִשְׁוּעָה אָהָבוֹ
 מִסְבֵּעַ עַל־חַיק יִשְׁוּעָה: וַיַּרְמֹז־לֹו שְׁמַעַן פְּטוּרּוֹם לְדִרְשׁ מֵי־
 הָוָא זֶה אֲשֶׁר דָבָר עַלְיוֹ: וַיַּפְלֵל עַל־לִבָּיו יִשְׁוּעָה וַיֹּאמֶר אֲלֵיו
 אָדָנִי מַי הוּא: וַיַּעֲנֵנִי יִשְׁוּעָה זֶה הוּא אֲשֶׁר־אִטְבָּל אֶת־

יג 18 הַגְּדִיל עַלְיָעָקָב - בָּנְדָכִי, הַרְמָנוּ כְּדִי לְרָמוֹס אֹותִי (ראה תהילים מא 10).

פֶת הַלְּחֵם וְנִתְתִּיחָ לֹו וַיַּטְבֵל אַתְ-פֶת הַלְּחֵם וַיְתַן אֶל-
 יְהוָדָה בֶּן־שְׁמֻעוֹן אִישׁ קָרִיות: וְאַחֲרֵי קָחָתוֹ אַתְ-הַפֶת
 בָא הַשְׁטָן אֶל־קָרְבָו וַיֹאמֶר אֵלָיו יְשֻׁוע אֶת אַשְׁר־תַעֲשָׂה
 עֲשֵׂה מִהְרָה: וּמִן־הַמְסֻבִים לֹא־יָדַע אִישׁ עַל־מָה דָבָר
 אֵלָיו בָזָאת: כִי יִשְׁאַל שְׁבָבוֹ בַיִת־אָמֶר אֵלָיו יְשֻׁוע קְנָה־
 לְנוּ צְרָכִי הַחֲג אוֹ לְתֵת לְאָבִיוֹנִים יְעַן אַשְׁר כִּים הַכְּסָף
 תַחַת יָד יְהוָדָה: וְהוּא בַקְחָתוֹ אַתְ-פֶת הַלְּחֵם מִהָר לְצָאת
 הַחֲזָכה וַיַּהַי לִילָה: הוּא יֵצָא וַיְשֻׁוע אָמֶר עַתָה נִתְפָּאֵר
 בְּנֵי־הָאָדָם וְהָאֱלֹהִים נִתְפָּאֵר בָו: אִם הָאֱלֹהִים נִתְפָּאֵר
 בָו גַם־הָאֱלֹהִים הוּא יִפְאַרְהוּ בְעַצְמוֹ וּבִמְהָרָה יִפְאַרְהוּ:
 בְנֵי עָזָד־מַעַט מִזֶעֶר אֲהִיה עִמָכֶם אַתָם תִבְקַשׁוּנִי וּבְאֲשֶׁר
 אָמַרְתִּי אֶל־הַיְהוּדִים כִי אֶל־אֲשֶׁר אַנְיַ הַזְלָקָ לֹא תַוְכְלוּ
 לְבֹיאָ שְׁמָה בָנָ אַלְיכֶם אָמֶר אַנְיַ עַתָה: מִצְוָה חֲדָשָׁה אַנְיַ
 נִתְן לְכֶם כִי תָאַהֲבוּ אִישׁ אַתְ-אָחִיו בְאָשֶׁר אַהֲבָתִי אַתָכֶם
 בְּן גַם־אַתָם אִישׁ אַתְ-אָחִיו תָאַהֲבָוּ: בָזָאת יַדְעַו בְּלָם כִי
 תַלְמִידִי אַתָם בְהִוָת אַהֲבָה בְינֵיכֶם: וַיֹאמֶר אֵלָיו שְׁמֻעוֹן
 פָטְרוֹס אַדְנִי אֲנֵה תַלְך וַיְעַן אַתָו יְשֻׁוע אֶל־אֲשֶׁר אַנְיַ
 הַזְלָקָ שְׁמָה לֹא־תַוְכֵל עַתָה לְלִכְתָ אַחֲרֵי אֵך אַחֲרִיךְ־בָנָ
 תַלְך אַחֲרֵי: וַיֹאמֶר אֵלָיו פָטְרוֹס אַדְנִי מִדּוֹעַ לֹא־אָכֵל
 עַתָה לְלִכְתָ אַחֲרֵיךְ הַז־נְפָשִׁי בַעַד־נְפָשָׁךְ אַתָו: וַיְעַן אַתָו

**ישוע הַכִּיְתָּהָן נִפְשֵׁךְ בְּعֵד נֶפְשֵׁי אָמֵן אָמֵן אָמֵן אָמֵר לְךָ
בְּטֹרֶם יִקְרָא הַתְּרִנְגֵּל תִּכְחַשׁ בַּי שֶׁלֶשׁ פְּעֻמִּים:**

יד

14

אל-יבָּהָל לְבָבְכֶם הָאָמִינוּ בְּאֱלֹהִים וּבְיְהוָה אֲמִינוֹ: בַּבָּית אָבִי
 2,1 מַעֲזָנוֹת רַבִּים וְאַסְמָלָא כִּن הוּא כִּי עַתָּה הַגְּדָתִי לְכֶם הַנְּגִינָה
 3 הַלְּךָ לְהַכִּין מָקוֹם לְכֶם: וְהִי בִּי-הַלְּכָתִי וְהַכִּינָה לְכֶם
 4 מָקוֹם שׁוֹב אָשָׁוֹב וּלְקַחְתִּי אֶתְכֶם אַלְיָ לְמַעַן בְּאָשָׁר אָחִיה
 5 שֵׁם תְּהִיוּ גַּמְ-אֶתְכֶם: וְאַלְיָ אֲשֶׁר אַנְיָ הַוְּלָךְ שֵׁם יְדֻעָתֶם
 6 וְאַתְּ-הַדָּרֶךְ יְדֻעָתֶם: וַיֹּאמֶר אַלְיָ תּוֹמֵא אָדָנִי לֹא יְדַעַּנוּ
 7 אֲנֵה אַתָּה הַלְּךָ וְאַيְכָה נִדְעָ אַתְּ-הַדָּרֶךְ: וַיֹּאמֶר אַלְיָ יְשֻׁועַ
 8 אָנָכִי הַנְּגִינָה הַדָּרֶךְ וְהַאֲמָתָה וְהַחִיָּם לֹא-יָבָא אִישׁ אַל-הַאֲבָב
 9 בִּי-אַס-עַל-יָדִי: לו-יְדֻעָתֶם אֶתְכֶם גַּם אַתְּ-אָבִי יְדֻעָתֶם
 10 וְמַעַתָּה יְדֻעָתֶם אֶתְכֶם וְרָאֶיתֶם אֶתְכֶם: וַיֹּאמֶר אַלְיָ פִּילְפּוֹס
 11 אָדָנִי הָרְאָנוּ נָא אַתְּ-הַאֲבָב וְדַי לְנוּ: וַיֹּאמֶר אַלְיָ יְשֻׁועַ זֶה
 יְמִים רַבִּים אָנָכִי אֶתְכֶם וְאַתָּה פִּילְפּוֹס הַטְּרוּם תְּדֻעַנִּי הָרָא
 אֶתְכֶם רָאָה אַתְּ-הַאֲבָב וְלֹמַה-זֶה תֹּאמֶר הָרְאָנוּ אַתְּ-הַאֲבָב:
 הַאִינֶךָ מָאִמֵּן כִּי אָנָכִי בָּאָב וְהַאֲבָב בַּי הַוְּא הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
 אָדָבָר אַלְיָכֶם לֹא-מִטְעָם עַצְמֵי אָנָכִי דִּבֶּר כִּי הָאָב הַשְׁכִּין
 בְּקָרְבֵּי הָוּא עַשְּׂה אַתְּ-הַמְּעָשִׂים: הָאָמִינוּ לִי כִּי-אָנָכִי בָּאָב

וְהִאָבָבֵי הַוָא וְאַמְדָלָא אַדְבָגֶלְלַ הַמְעֻשִים הַאָמִינוּ לֵי:
 אָמַן
 12 אָמַן
 הַמְעֻשִים אָשֶר אֲנִכִי עָשָה וְגַדְלוֹת מֵאַלְהָה יִעָשָה בַי אָנִי
 הַזָּלָק אַלְאָבֵי: וְכָלְאַשְר תְשַׁאֲלָו בְשָׁמֵי אָעַשְנוּ לְמַעַן
 13 יִכְבֹּד הַאָב בְבִן: כִּי־תְשַׁאֲלָו דָבָר בְשָׁמֵי אָנִי אָעַשְנוּ: אַמְדָ
 14 אַהֲבָתֶם אֲתִי אַת־מְצֹותִי תְשִׁמְרוּ: וְאָנִי אַשְׁאַלָה מִהָאָב
 15, 14 וְהָוָא יִתְהַנֵּן לְכֶם פְּרָקְלִיט אַחֲרָ לְמַעַן יִשְׁבַּן אַתֶּכָם לְנַצְחָה:
 16 אַת־רוּחַ הַאֲמָת אָשֶר לֹא־יִכְלֶל הַעוֹלָם לְהַשְׁגִנוּ בְאָשֶר לֹא
 17 יִרְאָה הָוָא וְלֹא יִדְעָה וְאַתֶּם יִדְעָתֶם אַתָּה כִּי־אַתֶּכָם שְׁכַן הָוָא
 18 אַפְ-יִהִיה בְתַוְכֶם: לֹא אָעַזְבֶכֶם יְתּוֹמִים אֶבְזָה אֶלְיכֶם:
 19 עַד מַעַט וְהַעוֹלָם לֹא יוֹסֵף לְרֹאֹת אֲתִי וְאַתֶּם תְּרֹאֹו בַי
 20 חַי אָנִי וְגַם־אַתֶּם חַיָה תְהִיוּ: וְהִיא בַיּוֹם הָוָא יִדּוֹעַ תְּרֹעַז
 21 כִּי־אָנִי בְאָבִי וְאַתֶּם בַי וְאָנִי בְכֶם: מַי אָשֶר מְצֹותִי אַתָּה
 22 וַיַּנְצְרֵן וְהָוָא אָשֶר יִאֱהַבְנִי יִאֱהַבְנִי אֶחָבָה הָוָא לְאָבִי וְאָנִי
 23 אֶחָבָה וְאָלִיו אַתְוֹדָע: וַיַּהַדֵּה לֹא יְהִידָה אִישׁ קְרִיּוֹת אָמַר
 24 אָלִיו אָדָנִי מֵהָ הוָא זֶה כִּי־תְתַוְעַד אָלִינוּ וְלֹא לְעוֹלָם: וַיַּעַן
 25 יְשִׁיעָה וַיֹּאמֶר אָלִיו אִישׁ בַי יִאֱהַבְנִי יִשְׁמַר אַת־דָבָרִי וְאָבִי
 יִאֱהַב אַתָּה וְגַבּוֹאָה אָלִיו וְנִשְׁיָם אֲצָלוּ מַעֲזִינָנוּ: וְאָשֶר לֹא
 יִאֱהַבְנִי הָוָא לֹא יִשְׁמַר אַת־דָבָרִי וְהָדָבָר אָשֶר שְׁמַעְתֶם
 לֹא־שְׁלִי הָוָא בַי אַמְ-שְׁלָל־הָאָב אָשֶר שְׁלַחְתִּי: אַת־

אלה דברתוי אליכם בעוד הייתי עמכם: והפרק ליט רוח
 הقدس אשר-ישלחנו האב בשמי הוא למדכם את-הכל
 ויזכירכם את-כל אשר-הגדתי לכם: שלום אני לך
 את-שלום ארון לכם לא כאשר יתנו העולם אני נתן לכם
 אל-יבהל לבבכם ואל-יחת: הלא שמעתם כי אמרתי
 אליכם אלך-לי ואשובה אליכם אם-אהב תאחובני כי
 עתה תשמדו באמרי לכם כי-הlek אני אל-האב כי אבי
 גדול ממי: עתה הנה הגדתי זאת לכם בטרם הייתה
 למען בזואה תאמינו: לא-ארבה עוד אמרים עמכם כי
 יבוא שר העולם זהה ובו אין-לו מואמה: אך למען ידע
 העולם כי את-האב אני אהב ובאשר צווני האב פון אני
 עשה קומו ונלכה מזה:

טו

15

אנכי הגן האמתית ואבי הוא הרים: כל-שריג כי
 אשר איןנו עשה פרי יסירנו ואשר יעשה פרי יטהרנו
 להרבות את-פרי: אםם בעת מתרפים בעבור דברי אשר
 דברתוי אליכם: עמדו-בי ואני בכם כאשר השריג לא יוכל
 לעשות פרי מלאיו אם-לא יעמוד בגפן כן גם-אתם אם-
 לא תעמדו כי: אנכי הוא הגן ואם השרגים העמיד כי 5

טו 4 ואילך: עמד, תעמדו - השימוש בשורש עמד בפרק זה הוא במשמעותה של מילה יוונית שפירושה לשכן באו להישאר.

וְאַנִי בֹּו הָוָא יַעֲשֵה-פָרִי לְרַב כִּי בְלָעְדִי לֹא תִוְכְלוּן עֲשֹׂת
 6 מְאוֹמָה: אִישׁ אָשֶׁר לֹא יַעֲמֶד בַּי יִשְׁלַח בְּשִׁירִג הַחֹצֶה
 וַיַּבְשֵׁ וַיְלַקְטוּם וַיְשַׁלְיכֻם אֶל-תֹזֵךְ הַאֲשׁ וְהַיָּה לְבָעָר:
 7 וְהַיָּה אַמְתַעַמְדוּ בַי וְדַבְרִי יַעֲמֶדְוּ בְכֶם כְּכָל-חַפְצָכֶם
 8 תְשַׁאֲלוּ וַיַּعֲשֵה לְכֶם: בָזָאת נִכְבֵד אָבִי בְעַשׂוֹתָכֶם פָרִי
 9 לְרַב וְהַיִּתְם לֵי לְתַלְמִידִים: כִּאֲשֶׁר אַהֲבֵנִי הָאָב אַהֲבָתִי
 10 אַתֶּכָם גַם-אָנִי וְאַתֶּם עַמְרוּ בְאַהֲבָתִי: אַמְתַשְׁמְרוּ אַתֶּ
 11 מְצֹותִי תַעֲמֶדוּ בְאַהֲבָתִי בְאַשְׁר שִׁמְרָתִי גַם-אָנִי אַתֶּ-מְצֹותִ
 12 אָבִי וְעַמְדָתִי בְאַהֲבָתוֹ: אַתֶּ-אֱלֹהִ דְבָרָתִי אַלְיָכֶם בְּעַבּוֹר
 13 תְשִׁבְנֵן שְׁמַחְתִּי בְכֶם וְתַמְלֵא שְׁמַחְתָּכֶם: הַנְהָ-זֹאת מְצֹותִ
 14 בְּיַתְאָהָבוּן אִישׁ אַתֶּ-אָחִיו בְאַשְׁר אַהֲבָתָכֶם: אֵין לְאִישׁ
 15 אַהֲבָה יִתְרַחֵה מִתְהַוּ אַתֶּ-נְפָשׁוּ בְעַד יַדְיָיו: וְאַתֶּם הַנֶּכֶם
 16 יַדְיִי אַמְתַעַשְׂוּ אֶת אַשְׁר-אָנִי מְצֹוה אַתֶּכָם: לְאָ-אָקְרָא
 17 לְכֶם עַזְעַדְים בְּיַעֲבָד אִינְנוּ יַדְעַ אַתֶּ-אָשֶׁר יַעֲשָׂה
 18 אַדְנֵיו בְּיַ אַמְתַאֲמָרָתִי יַדְיִי אַתֶּם בְּיַכְלֵל-אָשֶׁר שְׁמַעְתִּי
 18 מִתְתַּחַת אָבִי הַזְּדַעַתִי אַתֶּכָם: לֹא אַתֶּם בְּחִרְתָּם בַּי בַּי אַמְתַ
 אָנְכִי בְּחִרְתִּי בְכֶם וְהַפְּקָרְתִּי אַתֶּכָם לְלַכְתָּ וְלַעֲשֹׂת פָרִי
 וְפָרִיךְכֶם עַמְדֵי יַעֲמֶד וְהַיָּה כָל אֲשֶׁר תְשַׁאֲלוּ מְהַאֲבֵ בְשָׁמֵי
 יִתְןֵ לְכֶם: אַתֶּ-אֱלֹהִ אָנִי מְצֹוה אַתֶּכָם לְמַעַן תַּאֲהָבוּן אִישׁ
 אַתֶּ-אָחִיו: אַמְתַהּוּלָם שְׁנָא אַתֶּכָם דָעַו בְּיַ אֲתִי

שניא ראשונה: אלו מִן־הָעוֹלָם הַיּוֹתָם כִּי־אֶוְאֶחָב הָעוֹלָם
 את אֲשֶׁר־לֹו וַיַּעַן בַּיָּד־אֵינֶם מִן־הָעוֹלָם בַּי אַמְּשָׁבְּחָתִי
 אֶתְכֶם מִתֹּוךְ הָעוֹלָם לְכָן הָעוֹלָם יִשְׁנָא אֶתְכֶם: זָכְרוּ אֶת־
 דָּבְרֵי אֲשֶׁר דִּבְרָתִי אֲלֵיכֶם הַעֲבָד אִינֶנוּ גָּדוֹל מֵאֱלֹהֵינוּ אַמְּ-
 רַדְפָּו אֲתִי גַּם־אֶתְכֶם יַרְדַּפָּו אַמְּשָׁמְרוּ אֶת־דָּבְרֵי נִגְמָ-
 אֶת־דָּבְרֵיכֶם יִשְׁמְרוּ: אָבֶל כֹּל־זֹאת יִعַשׂ לְכֶם בְּעַבוֹר שְׁמֵי
 כִּי לֹא־יִדְעֻו אֶת־שְׁלֹחִי: לוֹلָא בְּאֲתִי וְדִבְרָתִי אֲלֵיכֶם לֹא־
 הִיה בְּהָם חַטָּא וְעַתָּה אֵין לְהָם צְדוֹק לְחַטָּאתָם: הַשְׁנָא אֲתִי
 יִשְׁנָא גַּם־אֶת־אָבִי: לוֹלָא עֲשִׂיתִי בְּתוֹכְם אֶת־הַמְעָשִׂים
 אֲשֶׁר־אִישׁ זוֹלָתִי לֹא עָשָׂה לֹא־הִיה בְּהָם חַטָּא וְעַתָּה
 רָאוּ וְאִף שְׁנָאוּ גַּם־אֲתִי גַּם־אֶת־אָבִי: אַךְ לְמִלְאָתִ דָּבָר־
 הַכְּתוּב בְּתוֹרַתְמ שְׁנָאת חֶם שְׁנָאוֹנִי: וּבְבוֹא הַפְּרִקְלִיט
 אֲשֶׁר אֲשַׁלְחָנוּ לְכֶם מֵאַת הָאָב רֹוח הַאֲמָת הַיּוֹצָא מֵאַת
 הָאָב הוּא יָעִיד עַלְיוֹ: וְגַם־אֶתְכֶם תְּعִידוּ כִּי מִתְחַלֵּה הַיּוֹתָם
 עַמְּדִי:

אֶת־אֶלְهָה דִּבְרָתִי אֲלֵיכֶם לְמַעַן לֹא תַכְשִׁלוּ: הַגָּה יִנְהָז
 אֶתְכֶם וְאִף בָּאה הַשְׁעָה אֲשֶׁר כֹּל־הָרָג אֶתְכֶם יִדְמָה
 לְהַקְרִיב עֲבוֹדָה לְאֱלֹהִים: וְכַזָּאת יִعַשׂ לְכֶם יְעַן גַּם־אֶת־

הָאָב וְגַם־אָתִי לֹא יִדּוּוּ: אֲבָל הַגְּדָתִי לְכֶם אַת־אֵלֶּה לְמַעַן
 4 אֲשֶׁר־בְּבָא הַשְׁעָה תֹּזְכְּרוּם כִּי אֲנִי אָמָרְתִּי אֲלֵיכֶם וְאַתָּה
 5 אֵלֶּה לֹא־אָמָרְתִּי אֲלֵיכֶם מִתְחָלָה כִּי הָיוּתִי עַמְּכֶם: וְעַתָּה
 הַלְּךָ אֲנִי אֶל־שְׁלַחְיִי וְלֹא יִשְׁאַלְנוּ אִישׁ מִכֶּם אֲنֵה תָּלִיד:
 6 אָךְ עַל־דִּבְרֵי אַת־אֵלֶּה אֲלֵיכֶם מְלָא לְבָבְכֶם עַצְבָתִי:
 7 אָוְלָם הָאָמָת אָגִיד לְכֶם כִּי לְכָתִי אֶת־טֻוב לְכֶם כִּי אָמַת
 8 לֹא אַלְךָ לֹא־יָבָא אֲלֵיכֶם הַפְּרָקְלִיט וְאָמַת־אַלְךָ אֶשְׁלַחְךָ
 9 אֲלֵיכֶם: וְהִיָּה בַּבָּאוֹ יוֹכִיחַ אַת־הָעוֹלָם עַל־דִּבְרֵי הַחֲטָאת
 10,9 וְהַצְּדָקָה וְהַמְשָׁפֶט: עַל־הַחֲטָאת כִּי לֹא־הָאִמְנִינוּ בָּי: וְעַל־
 11 הַצְּדָקָה כִּי אַלְךָ אֶל־אָבִי וְלֹא תֹסִיףוּ לְרֹאֹתָה אֲתִי: וְעַל־
 12 הַמְשָׁפֶט כִּי נְדוֹן שֶׁר הָעוֹלָם הַזֶּה: עַד רַבּוֹת לִי לְהִגִּיד
 13 לְכֶם אָךְ לֹא־תּוּכְלוּ שָׁיאַת עַתָּה: וּרוּחַ הָאָמָת בַּבָּאוֹ הוּא
 14 יָדַרְיךָ אַתָּכֶם אֶל־כָּל־הָאָמָת כִּי לֹא יְדַבֵּר מַעַצְמוֹ כִּי
 15 אָמַת־אָשֶׁר יִשְׁמַע יְדַבֵּר וְהַבָּאֹות יִגְיד לְכֶם: הוּא יִפְאַרְנֵי
 16 כִּי מִשְׁלֵי יִקְחֶה וַיִּגְיד לְכֶם: כָּל אָשֶׁר לֵא בְּלִי הוּא עַל־בֵּן
 17 אָמָרְתִּי כִּי מִשְׁלֵי יִקְחֶה וַיִּגְיד לְכֶם: הַזָּמָעַט וְלֹא תְּرַאֲנֵי
 18 וְעַד־מַעַט וְתְּחַזּוּנִי כִּי־אָנִי הַלְּךָ אֶל־הָאָב: וּמְקַצֵּת
 תַּלְמִידִיו נְדַבְּרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו לְאָמַר מַה־זֶּה אָמַר אֲלֵינוּ
 הַזָּמָעַט וְלֹא תְּרַאֲנֵי וְעַד־מַעַט וְתְּחַזּוּנִי כִּי־אָנִי הַלְּךָ
 אֶל־הָאָב: וַיֹּאמְרוּ מַה־זֶּה אָשֶׁר אָמַר מַעַט לֹא יִדְעָנוּ מַה־

דבר: וידע ישוע כי עם-לבבם לשאל אותו ויאמר אליהם
 הуль-זאת אתם דרישים בינייכם כי אמרתי הן-מעט ולא
 תראוני ועוד-מעט ותחווני: אמן אמן אני אמר לכם כי
 אתם פבבו ותקוננו והעוזם ישמח הן-אתם תעצבו אך
 עצבכם יהפק לשנון: האשה בילדתה עצב לה כי באה
 עתה ואחריו ילדה את-הילד לא-תזכור עוד את-עצמוניה
 משמחתה כי-אדם נולד לעוזם: גם-אתם בעת תעצבו
 אך אשוב אראה אתכם ושש לבכם ואני-לקח שמחתכם
 מכם: וביום ההוא לא תשאלوني דבר אמן אני אמר
 לכם כי כל-אשר תשאלו מאית האב בשמי יתגנו לכם:
 עד-עתה לא-שאלתם דבר בשמי שאלו ותקבלו לمعنى
 הפליל שמחתכם: את-אליה דברתי אליכם במשלים אכן
 שעה באה ולא אמר עוד אליכם במשלים כי אם-ברור
 אמלל לכם על-האב: ביום ההוא תשאלו בשמי ואני
 אמר לכם כי אני עתיר לאב בעדרכם: כי-האב עצמו
 אהב אתכם עקב אשר אהבתוני והאמנתם כי-מאית
 אלhim יצאת: מאית האב יצאת ואבא לעוזם אשובה
 יצאב את-העוזם ואליך אל-האב: ויאמרו אליו
 תלמידיו הנה בעת ברור תמלל ולא תמשל משל: עתה
 ידענו כי-הכל ידעת ולא ת策ך כי ישאלך איש בזאת

נָאֹמַן כִּי מֵאֶת אֱלֹהִים יֵצֶאָתָה: וַיַּעֲשׂُוּ הַעֲתָה
 תָּאֹמַנוּ: הַגָּה שְׁעָה בָּאָה וְעַתָּה זוֹ הַגְּיֻעָה וְגַפְצָוָתָם אִישׁ
 אִישׁ לְבִיתוֹ וְאֶתְּנָהָרָה תְּעַזְּבוּ לְבָדֵי וְאַינְנוּ לְבָדֵי כִּי הַאֲבָעֵדָיו:
 אֶת־אֱלֹהָה דְּבָרָתִי אֶלְיכֶם לְמַעַן בַּיִתְהָה־לְכֶם שְׁלוֹם צְרָה
 תָּבוֹא עֲלֵיכֶם בְּעוֹלָם אֶת־יְאַמֵּץ לְבָכֶם אָנָּנוּ נִצְחָתִי אֶת־
 הַעוֹלָם:

31

32

33

17

יז

אֶת־אֱלֹהָה דְּבָרָרְיָה וְיִשְׁעָה וְיִשְׁאָה עַיְנֵינוּ הַשְׁמִימָה וְיִאמֶר אָבִי
 הַנְּהָה־בָּאָה הַשְׁעָה פָּאֵר אֶת־בְּנֵךְ לְמַעַן גַּמְ-בְּנֵךְ יִפְּאֵרְךָ:
 כַּאֲשֶׁר נָתַת לוֹ הַשְׁלִטָּן עַל־כָּל־בָּשָׂר לְמַעַן יִתְהַנֵּן חַיִּים עַוּלָּם
 לְכָל אָשֶׁר־נָתַת לוֹ: וְאֶלְהָה הַם חַיִּים עַוּלָּם לְדַעַת אֶתְךָ אֲשֶׁר
 אַתָּה לְבָדֵךְ אֶל אֶתְּמָת וְאֶת־יִשְׁעָה הַמְּשִׁיחָה אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּה:
 אָנָּנוּ פָּאֵרְתִּיךְ בָּאָרֶץ כְּלִיתִי פָּעֵלְךָ אֲשֶׁר צִוִּיתָנוּ לְעַשׂוֹת:
 וְעַתָּה פָּאֵרְנִי אַתָּה אָבִי עַמָּךְ בְּכָבֹוד אֲשֶׁר הַיְהָה־לִי עַמָּךְ
 טְרַם הִיּוֹת הַעוֹלָם: אֶת־שְׁמָךְ הַזְׁדַעַתִּי לְבָנֵי הָאָדָם
 אֲשֶׁר נָתַתָּם לִי מִתּוֹךְ הַעוֹלָם לְךָ הָיוּ וְלִי נָתַתָּת אֶתְכָם וְאֶת־
 דְּבָרֶךָ נִצְרוֹנוּ: וְעַתָּה יִדְעָו בַּיּוֹם אֲשֶׁר נָתַתָּת לִי מִעַמָּךְ הוּא:
 בַּיּוֹם אֲשֶׁר נָתַתָּת לִי נָתַתָּת לְהֶם וְהֶם קִבְּלוּם וַיַּכְרִיבוּ
 בְּאֶתְמָת כִּי מִעַמָּךְ יֵצֶאָתָי וְיִאָמְנוּ כִּי אַתָּה שְׁלַחְתָּנוּ: אָנָּנוּ

1

2

3

4

5

6

7

8

9

בעדרם אעתיר לך לא بعد העולם אעתיר כי אם-بعد
 אלה אשר נתת לי בידך היטה: וכל-אשר לי לך הוא
 ושליך שלי ונתקפרתי בהם: ואני איןני עוד בעולם וهم
 בעולם ואני בא אליך אבי הקדוש נער בשמה אתה-אשר
 נתתם לי למען יהיו אחד פמנו: בהיותי עמהם בעולם אני
 נצרתי אותם בשמה אתה-אשר נתתם לי שמרתי ולא-אבד
 מהם איש זולתי בון האבדון למלאת דבר הפתות: ועתה
 הנני בא אליך ואלה אני מדבר בעולם למען תמלא להם
 שמחתי בקרבם: אני נתתי להם את-דרכך והעולם שנא
 אתם יען כי לא מון-העולם היטה באשר גם-אני לא מון-
 העולם אני: ולא אעתיר לך אשר תקחם מון-העולם רק
 שתנצרם מון-הרע: לא מון-העולם הם באשר גם-אני
 איןני מון-העולם: קידש אתם באמתח דברך אמת הוא:
 כאשר אתה שלחת אותי אל-העולם בין גם-אני שלחת
 אתם אל-העולם: והתקדשתי בעדרם למען יהיו גם-הם
 מקדשים באמתח: אוילם לא לבך בעדר אלה אני
 מעתר לך כי אם-גם-بعد אלה אשר יאמינו بي על-פי
 דברם: למען יהיו כלם אחד באשר אתה אבי בי אתה ואני
 לך והוא גם-המה אחד בנו למען יאמין העולם כי אתה
 שלחתני: ואני נתתי להם את-הכבוד אשר נתת לי למען

22

יְהִי אֶחָד כַּאֲשֶׁר אָנֹחַנוּ אֶחָד: אָנָי בָּהֶם וְאַתָּה בֵּינוֹ לְמַעַן
יְהִי מְשֻׁלְמִים לְאֶחָד וְלְמַעַן יְדֻעַ הָעוֹלָם בַּי אַתָּה שְׁלַחְתָּנוּ
וְאַהֲבָתָ אֶתְכָם כַּאֲשֶׁר אַהֲבָתִי: אָבִי חַפְצָתִי בַּי גַּם־הֵם אֲשֶׁר
נְתָמָם לִי יְהִי עַמִּי בַּאֲשֶׁר אֲהִיה אָנָי לְמַעַן יְחִזּוּ אֶת־כְּבוֹדִי
אֲשֶׁר נְתָתָ לִי בַּי אַהֲבָתִי לְפָנֵי הַסִּדְךָ הָעוֹלָם: אָבִי הַצָּדִיק
הָעוֹלָם לֹא יְדַעַ אֶיךָ אֲנָי יְדַעַתְּךָ וְאֶלְהָ הַכִּירָה בַּי אַתָּה
שְׁלַחְתָּנוּ: וְאָנָי הַזְׁדַעַתִּים אֶת־שְׁמָךְ וְאָוֹסֵף לְהַזְׁדִיעָם לְמַעַן
תְּהִיה־בָם הַאַהֲבָה אֲשֶׁר אַהֲבָתִי וְאָנָי אֲהִיה בָּהֶם:
23
24
25
26

וַיְהִי בְּכָלֹות יִשְׁוּעָה לְדִבֶר אֶת־הַדְּבָרִים הָאֱלֹהִים וַיֵּצֵא הַחֹזֶה
עַמְּ-תַלְמִידָיו מַעַבר לְנַחַל קָדְרוֹן וַיָּשֵׂם גַּן וַיָּבֹא בּוּ הָוָא
וְתַלְמִידָיו: וּגְמַיְהָדָה מֹסְרוֹ יְדֻעַ אֶת־הַמָּקוֹם בַּיַּפְעָמִים
רַבּוֹת נֹעֵד שְׁמָה יִשְׁוּעָה עַמְּ-תַלְמִידָיו: וַיִּקְחַ יְהָוָדָה אֶת־
הַגְּדוֹד וּמִשְׁרָתִים מִאֶת רַאשֵּׁי הַפְּהָנִים וְהַפְּרוֹשִׁים וַיָּבֹא
שְׁמָה בְּגָרוֹת וּבְלִפְנִים וּבְכָלִידָן: וַיִּשְׁוּעַ יְדֻעַ אֶת־כָּל־
אֲשֶׁר יָבֹא עָלָיו וַיֵּצֵא וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם אֶת־מַיִם תְּבַקְשׁוּ: וַיַּעֲנֵנוּ
וַיֹּאמְרוּ לוּ אֶת־יִשְׁוּעָה הַנְּצָרִי וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם יִשְׁוּעָה אָנָי הוּא
וּגְמַיְהָדָה מֹסְרוֹ עַמְּדָ אֲצָלָם: וַיְהִי בְּדִבֶר יִשְׁוּעָה אֲלֵיכֶם אָנָי
הָוָא וַיָּסֹגּוּ אַחֲרָיו וַיַּפְלוּ אֶרְצָה: וַיַּסַּף וַיְשַׁאַל אֶת־מַיִם
4
5
6
7

תבקשו ויאמרו את-ישוע הנצרי: ויען ישוע הללו אמרתי
 לכם אני הוא לנו אם-אתה תבקשו הניחו לאלה וילכו:
 למלאת הדבר אשר אמר מלאה אשר נתת לי לא-אבך
 לי אף-אחד: ולשמעון פטרוס חרב וישלפה ויק א-עבך
 הכהן הגדול ויקצין את-אינו הימנית ושם העבר מלכים:
 ויאמר ישוע אל-פטרוס השב חרבך אל-נדנה הבני לא-
 אשתח את-הכום אשר נתנו לך אבי: או תפשו
 הגדוד ושר האלף ומשרתי היהודים את-ישוע ויאסרו:
 ו يولיכו בראשות אל-חנן והוא חתן קיפא אשר שמש
 בכנה גדולה בשנה ההיא: הוא קיפא אשר יען את-
 היהודים כי טוב אשר איש-אחד יאבך עד העם:
 לשמעון פטרוס ותלמיד אחר הלכו אחרי ישוע והتلמיד
 ההוא היה נודע לפהן הגדול ויבא עמו ישוע לחצר הכהן
 הגדול: ופטרוס עמד מחוץ לפתח וייצא התלמיד אחר
 המידע לפהן הגדול וידבר אל-השערת ויבא את-פטרוס
 פנימה: ותאמר האם השערת אל-פטרוס הלא גם-אתה
 מתלמידי האיש זהה ויאמר איןני: והעבדים והמשרים
 בערו אש גחלים מפני הקור ויעמדו שם ויתחפמו ונגב-
 פטרוס עמד עם ומתחם: וישאל הכהן הגדול את-
 ישוע על-תלמידיו ועל-תורתו: ויען אותו ישוע אנבי בגלי

דברתי אל-העולם ותמיד למדתי בבית הכנסה ובבית
 המקדש אשר היהודים נקהלים טמה תמיד ולא-דברתי
 דבר בפרט: ומה-תשאל את שאל-נא את-הشمעים
 מה-שדברתי אליהם הם יודעים אתה-אשר אמרתי: ויהי
 בדברם הדברים האלה ויד אחד המשרתים העמד טמה
 את-ישוע על-הליך ויאמר הcosaת תענה את-הבחן
 הנדול: ויען אותו ישוע אמר-רעה דברתי תנתק-עד פיך
 רעה היא ואם-טוב מודיע תסתרני: וישלחו חנן אסור
 אל-קיפה הבחן הנדול: ושמעון פטרוס עמד
 ומחם ויאמרו אליו לא גמ-אתה מתלמידיו ויכחש
 ויאמר אונני: ויאמר איש מעבדי הבחן הנדול והוא שאר
 קרוב לאשר קצץ פטרוס אתה-אונו לא ראייתך עמו
 בתוך הגן: ויסוף פטרוס לכח ופתאם קרא התנגול:
 ויזליכו את-ישוע מבית קיפה אל-בית המשפט
 וכי בבר השם והמה לא נכנסו אל-בית המשפט
 למען אשר לא-יטמא כי אמר-יאכלו את-הפסח: ויצא
 פילטום אליהם ויאמר על-מה תאשים את-האיש
 הזה: ויענו ויאמרו אליו לו לא היה זה עשה רע כי עתה
 לא הסגרנו לך: ויאמר אליהם פילטום קחו אתם
 עםכם ועשו משפטם כתורתכם ויאמרו אליו היהודים

אִין־לָנוּ רְשֵׁיוֹן לְהַמִּית אִישׁ: לְמַלְאָת דָּבָר יִשְׁוע אֲשֶׁר
 32 דָּבָר לְרִמּוֹן אִידֶּזֶה מֹות עַתִּיד הַזֶּה: וַיֵּשֶׁב פִּילָּטָם
 33 אֶל־בֵּית הַמִּשְׁפָּט וַיַּקְרָא אֶל־יִשְׁוע וַיֹּאמֶר אֲלֵיכָהּ הַאֲתָה
 34 הַזֶּה מֶלֶךְ הַיְהוּדִים: וַיַּעַן אַתָּה יוֹשֵׁב הַמֶּלֶךְ תְּדַבֵּר זֹאת
 35 אָוֶן אֶחָרִים הַגִּדוֹלָה עַלְיוֹן: וַיַּעַן פִּילָּטָם הַאֲרָבָן אֲנָכִי יְהוּדִי
 36 הַלֹּא עַמְּךָ וּרְאֵשִׁי הַכָּהָנים הַסְּגָרוֹךְ אֲלֵיכָהּ מַה עֲשִׂיתָ: וַיַּעַן
 37 יוֹשֵׁב מֶלֶכְתִּי אַינְגָה מִן־הָעוֹלָם הַזֶּה אַם־הִתֵּה מֶלֶכְתִּי
 מִן־הָעוֹלָם הַזֶּה כִּי אָז נְלַחֲמוּ מִשְׁרָתִי לְבַלְתִּי הַמִּסְרָה בַּיּוֹם
 38 הַיְהוּדִים וְעַתָּה מֶלֶכְתִּי אַינְגָה מִפְּהָה: וַיֹּאמֶר אֲלֵיכָהּ פִּילָּטָם
 אַם־כֵּן אָפֹ� אֶלְךָ אַתָּה וַיַּעַן יוֹשֵׁב אַתָּה אַמְּרָתָ בֵּיךְ
 39 מֶלֶךְ אֲנָכִי לֹזֶה נוֹלַדְתִּי וּלֹזֶה בָּאתִי בְּעוֹלָם לְהַעֲדָה עַל
 הַאֱמָתָה כְּלָא־אָשֶׁר הַזֶּה מִן־הַאֱמָתָה יִשְׁמַע בְּקוֹלִי: וַיֹּאמֶר
 40 אֲלֵיכָהּ פִּילָּטָם מָה הִיא הַאֱמָתָה וְאַחֲרֵי דָבָרוֹ זֹאת יֵצֵא
 שִׁבְנִית אֶל־הַיְהוּדִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם אַנְיָה לְאַמְּצָאתִי בָּוּ
 כְּלָעָזָן: הַזָּמָג הַזֶּה לְכֶם כִּי אַשְׁלַח לְכֶם אִישׁ אֶחָד
 חִפְשֵׁי בְּפֶסֶח הַיְשָׁע אֶת־נְפָשָׁתֶם כִּי־אַשְׁלַח לְכֶם אֶת־מֶלֶךְ
 הַיְהוּדִים: וַיּוֹסִיף וַיַּצְעַק כָּלָם לְאמֹר לֹא אֶת־הָאִישׁ הַזֶּה
 אֶלְאָ אֶת־בָּרוֹ־אָבָא וּבָרוֹ־אָבָא הִיא שׂוֹדֵד:

19

יט

אֹזֶן לְקָח פִּלְטָוָס אַתְּ-יִשְׁוע וַיִּפְרַחֵה בְּשׂוּטִים: וַיִּשְׁרַגֵּן אֲנָשִׁי
 הַצְּבָא עַטְּרַת קְצִים וַיִּשְׁמֹנוּ אֲתָה עַל-רַאשׁוֹ וַיַּעֲטַהּוּ לְבוֹשׁ
 אַרְגָּמָן: וַיֹּאמְרוּ שָׁלוֹם לְךָ מֶלֶךְ הַיְהוּדִים וַיַּבְהַוּ עַל-הַלְּחִי:
 וַיֵּצֵא פִּלְטָוָס עוֹד הַחֹזֶה וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם הַנִּנִּי מֹצִיא אֶתְכֶם
 אֲלֵיכֶם לְמַעַן תַּדְעֻ כִּי לְאַ-מְצָאתִי בָּוֹ כָּל-עָזָן: וַיִּשְׁעוּ יִצְאָ
 הַחֹזֶה וַעֲלָיו עַטְּרַת הַקְּצִים וַלְבֹשׁ הַאַרְגָּמָן וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם
 פִּלְטָוָס הַגָּה הָאָדָם: וַיְהִי כַּאֲשֶׁר רָאָהוּ רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים
 וְהַמְּשִׁרְתִּים וַיַּצְעַקּוּ לְאָמֵר הַצִּלְבָּה הַצִּילָב וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם
 פִּלְטָוָס קָהָהוּ אַתָּם וְהַצִּילְבָהוּ כִּי אַנְכִּי לְאַ-מְצָאתִי בָּוֹ
 אַשְׁמָה: וַיַּעֲנָנוּ הַיְהוּדִים תֹּרֶה יִשְׁלָנוּ וַעֲלָה-פִּי תֹּרֶתְנוּ
 חִיבָּדָמָות הָוָא כִּי-עָשָׂה עָצָמוּ לְבָזָן-הָאֱלֹהִים: וַיְהִי
 בְּשָׁמָעַ פִּלְטָוָס אַתְּ-הַדָּבָר הַזֶּה וַיַּסְפֵּר וַיַּרְא עוֹד: וַיִּשְׁבַּ
 וַיָּבֹא אֶל-בֵּית הַמֶּשֶׁפט וַיֹּאמֶר אֶל-יִשְׁעֵי מַאֲין אַתָּה וְלֹא-
 הַשִּׁיבוּ יִשְׁעוּ דָבָר: וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹן פִּלְטָוָס אֶלְיִי לֹא תַדְבֵּר
 הַלֹּא יְדַעַת כִּי-יִשְׁלָלָל יָדִי לְצִלְבָה וַיַּשְׁלַח יָדִי לְשִׁלְחָה:
 וַיַּעֲנֵן יִשְׁעֵי לֹא הִתְהַלֵּךְ בְּלִ-רְשׁוֹת עַלְיָה לְוַיָּא נַתְנוּ-לְךָ
 מִלְמָעָלה לְכָנָעָן עָזָן הַמְּסִגֵּר אֲתִי אֶלְיךָ גָּדוֹל מְעֻונָה: אֹז וַיְבַקֵּשְׁ
 פִּלְטָוָס לְשִׁלְחוֹ וְהַיְהוּדִים צִעְקוּ וַיֹּאמְרוּ אִם-תִּשְׁלַח אַתְּ

זה אינך אהב לקיסר כי כל-המתרנשא להיות מלך מרד
 הוא בקיסר: ויהי בשמע פילטום את-הדבר הזה הוציא
 13 את-ישוע החוצה וישב על-בפסא המשפט במקומו הנקרה
 14 בשם רצפה ובלשון- עבר גבהתא: ואז היהת הבנתה הפסה
 והשעה בשעה הששית ויאמר אל-היהודים הנה מליכם:
 15 וهم צעקו קח קח צלב אותו ויאמר אליהם פילטום הצלב
 אצלב את-מליכם ויענו ראשית הכהנים אין לנו מלך
 16 כי אם-הקיסר: אzo מסרו אליהם להצליבו ויקחו
 את-ישוע ו يولיכו: וישא את-צלבו ויצא אל-המקום
 17 הנקרה מקום הגלגולת ובלשון- עבר גלגולתא: ויצלבו אותו
 שמה ושני אנשים אחרים עמו מזה אחד ומזה אחד וישוע
 18 בתוך: ופילטום גם כתוב על-לוח וישם על-הצלב זהה
 דבר-הכתב ישוע הנצרי מלך היהודים: ויהודים רבים
 19 קראו את-הכתב הזה כי המקום אשר נצלב שם ישוע
 היה קרוב אל-העיר והכתב היה בלשון- עבר יון ורומי:
 ויאמרו ראשית כהני היהודים אל-פילטום אל-נא כתוב
 20 מלך היהודים כי אם-אשר אמר אני מלך היהודים: ויען
 פילטום ויאמר את-אשר-בתבתי כתבתי: ויהי באשר
 21 צלבו אנשי הצבא את-ישוע ויקחו את-בגדיו ויחלקו
 22 פילטום ויאמר את-אשר-בתבתי כתבתי: ויהי באשר
 23 צלבו אנשי הצבא את-ישוע ויקחו את-בגדיו ויחלקו
 לאربעה חלקים לאיש איש חלק אחד וגם את-כתנתו

יט 14 השעה הששית - שתים-עשרה בצהרים.

יט 20 לשון- עבר - עברית.

והכתנת לא-היתה תפורה כי אם-מעשה ארג מלמעלה
 ועד-קצתה: ויאמרו איש אל-אחיו אל-נא נקרעה לקרים
 אך-נפיל עליה גורל למי תהיה למלאת דבר הכתוב
 יהלכו בגדיהם לעל-לבושיהם גורל ויעשו-כון אנשי
 הצבא: ועל-יד צלב ישוע עמדו ואחותם אמרו מרים
 אשת קלופס ומרים המגדלית: וירא ישוע את-אמו ואחת-
 התלמיד אשר אהב עמדים אצלו ויאמר אל-אמוasha
 הנה זה בנה: ואחר אמר אל-התלמיד הנה זאת אמר
 ומונ-השעה היה אסף אתה התלמיד אל-ביתו: ויהי
 מאחריך-כון כאשר ידע ישוע כי עתה-זה נשלם הפל למען
 ימלא הכתוב כלו אמר צמאתיך: ושם-כלי מלא חמץ
 ويمלאו ספוג בחמצן וישימחו על-ازוב ויקריבבו אל-פיו:
 ויקח ישוע את-ה חמץ ויאמר נשלם וית את-ראשו ויפקד
 את-רווחו: ולמען לא תשארנה הגוונות על-הצלב
 ביום השבת ביערב שבת היה ונגדל يوم השבת והוא
 שאלו היהודים מונ-פיטום לשבר את-שוקיהם ולהזריד
 אתכם: ויבאו אנשי הצבא וישברו את-שוקי הראשון
 והשני הנצלבים עמו: ויבאו אל-ישוע ובראתם ביערב
 מה לא שברו את-שוקיו: אך אחד מאנשי הצבא דקר
 בחנית את-צד וברגע יצא דם ומים: והראה זאת העיד

24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35

יעדרות נאמנה והוא יודע כי האמת יגיד למען גמ"א הם
 תאמינו: כי כל-זאת היה למלאת הכתוב ועצם לא-
 36 תשברו בו: ועוד כתוב אחר אמר והביטו אליו את אשר
 37 דקרו: **ויהי אחורי-בן בא יוסף הרמתי והוא תלמיד**
 38 ישוע אך-בפטר מיראת היהודים ויישאל מאות פילטום
 אשר יתנו לשות את-גוף ישוע ונינה לו פילטום ויבא
 39 ונשא את-גוף ישוע: **ויבא גם-נקדימון אשר בא בתקלה**
 בלילה אל-ישוע ויבא ערוב מר-ואהלוות כמויה ליטרין:
 40 ויקחו את-גוף ישוע ויכרכו בתכריין עם-הברים
 41 כאשר נהנים היהודים ל已久 את-מתיהם: ובמקום אשר
 נצלב-שם היה גן ובגן קבר חדש אשר לא-הושם בו איש
 עד-עתה: שם שמו את-ישוע כי-ערב שבת היה ליהודים
 42 **והקבר קרוב:**

כ

20

1 **ויהי באחד בשבת לפנות הבקר בעוד חשך ותבא מרום**
המנגדליה אל-הקביר ותרא את-האבן מוסרה מעל
הקביר: ותרץ ותבא אל-شمיעון פטרום ואל-התלמיד
 2 **הآخر אשר אהבו ישוע ותאמר אליו הם הנה נשואו**
את-האדון מן-הקביר ולא ידענו איפא הגניחהו: ויצא
 3

פָּטוֹרֶס וְהַתְּלִמִּיד הַאַחֲר וַיָּלְכוּ אֶל־הַקֵּרֶב: וַיַּרְוּצוּ שְׁנֵיהם
 יְהִדו וַיִּמְהַר הַתְּלִמִּיד הַאַחֲר לְרוֹזֵן וַיַּעֲבֵר אֶת־פָּטוֹרֶס
 וַיָּבֹא רָאשׁוֹנָה אֶל־הַקֵּרֶב: וַיַּבְּפַ וַיַּשְׁקֵף אֶל־תְּבוּכוֹ וַיַּרְא
 אֶת־הַתְּכָרִיכִין מִנְחִים אֲךָ לְאָבָא פְּנֵימָה: וַיָּבֹא שְׁמֻעוֹן
 פָּטוֹרֶס אַחֲרָיו וַהֲוָא נְכַנֵּס אֶל־הַקֵּרֶב וַיַּרְא אֶת־הַתְּכָרִיכִין
 מִנְחִים: וַהֲמִטְפֵּחַ אֲשֶׁר הִיתָּה עַל־רָאשׁוֹ אַינְגָּה מִנְחָה
 אַצְלֵ הַתְּכָרִיכִין בַּי אַמְּמִקְפֵּלָה לְבָדָה בַּמְקוֹמָה: וַיָּבֹא
 שְׁמָה גַּם־הַתְּלִמִּיד הַאַחֲר אֲשֶׁר־בָּא רָאשׁוֹנָה אֶל־הַקֵּרֶב
 וַיַּרְא וַיַּאמֵּן: בַּי לְאָהָבֵינוּ עַד־עַתָּה אֶת־הַבְּתוּא אֲשֶׁר
 קָוָם יָקוּם מִעֵם הַמִּתְהִים: וַיַּשְׁבוּ הַתְּלִמִּידִים וַיָּלְכוּ אֶל־
 בֵּיתָם: וּמְרִים עַמְּדָה בּוֹכֵה מְהוֹזֵן לַקֵּרֶב וַיַּהַי בְּבּוֹתָה
 וַתַּכְּפֵ וַתַּשְׁקֵף אֶל־תָּזֵד הַקֵּרֶב: וַתַּרְא שְׁנֵי מְלָאכִים לְבּוֹשִׁי
 לְבָנִים יָשְׁבִים בַּמְקוּם אֲשֶׁר־שָׁמוּ שֵׁם אֶת־גּוֹפָת יְשֻׁועַ אֶחָד
 מְרָאשׁוֹתָיו וְאֶחָד מְרַגְלוֹתָיו: וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶاشָׁה לִמְהָ
 תַּבְּכֵי וַתֹּאמֶר אֲלֵיכֶם בַּי נִשְׂאוּ מִזָּה אֶת־אָדָנִי וְלֹא יָדַעַתִּ
 אִיפָּה הַנִּיחָהוּ: וַיַּהַי בְּדִבְרָה זֹאת וַתִּפְנִין אַחֲרִיה וַתַּרְא אֶת־
 יְשֻׁועַ עַמְּד וְלֹא יָדַעַת בַּי הוּא יְשֻׁועַ: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶاشָׁה יְשֻׁועַ
 אֲשָׁה לִמְהָ תַּבְּכֵי אֶת־מֵי תַּבְּקֵשׁ וְהִיא חַשְׁבָה בַּי־הָוָא
 שִׁמְרֵ הַגָּן וַתֹּאמֶר אֲלֵינוּ אָדָנִי אַמְּדָ אַתָּה נִשְׂאָתָה אֶתָּו מִזָּה
 הַגִּידָה־גָּא לִי אִיפָּה הַנִּחְתָּנוּ וְלַקְחָתָיו מִשָּׁם: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶ

ישוע מרים ותפנ' ותאמ' אליו רבוני אשר פרושו מורה:
 ויאמר אליה ישוע אל-תגעי כי כי עוד לא עליתי אל-
 אבוי אך לכידנא אל-אחי ואמרי אליהם אני עלה אל-
 אבוי ואביכם ואל-אלְּהִי ואלהיכם: ותבא מרים המגדלית
 ותספר אל-התלמידים כי ראתה את-האדון ובזאת דבר
 אליה: ויהי לעת-ערב ביום ההוא והוא אחד
 בשבת באשר נסגרו דלתות הבית אשר נקבעו שם
 התלמידים מיראת היהודים ויבא ישוע ויעמד בינויהם
 ויאמר אליהם שלום לכם: ודברו זאת הראת אתם את-
 ידיו ואת-צדתו ושמהו התלמידים בראשותם את-האדון:
 ויסוף ישוע לדבר אליהם שלום לכם באשר שלח אני האב
 כן אני שלח אתכם: ויהי בדברו זאת ויפח בהם ויאמר
 אליהם קחו לכם את-روح הקודש: והיה כל-אשר תסלחו
 את-חטאיהם ונסלח להם ואשר תאשימו יאשמו: ותומא
 אחד משנים העשר הנקרא DIDOMOS לא-היה בתוכם
 בבואה ישוע: ויגידו לו התלמידים הנשארים ראה ראיינו
 את-האדון ויאמר אליהם אם-לא אראה בידיו את-
 רשם המסתמות ואשים את-אצבעי במקום המסתמות
 ואשים את-ידי בצד לו לא אאמין: ויהי מכך שמנת ימים
 ותלמידיו שנית בית פנימה ותומא עמהם ויבא ישוע

והדלות מஸגרות ויעמוד בינהם ויאמר שלום לכם: ואחר
 אמר אל-תומא שלח אצבעך הנה וראה את-ידי ושלח
 את-ידיך הנה ושים בצדך ואל-תהי חסר אמונה כי אם
 מאמין: ויען תומא ויאמר אליו אדע ואלה: ויאמר אליו
 ישוע יען ראית את תומא האמנת אשרי המאמינים ואים
 ראים: והנה גם-אתות אחרים רבים עשה ישוע
 לעיני תלמידיו אשר לא-נכתבו בספר זהה: אלה-אללה
 נכתבו למען תאמינו כי ישוע הוא המשיח בנו-האללים
 ולמען יהיו לכם המאמינים חיים בשם:

כא

1   ויהי אחרידין ויסוף ישוע הגלות אל-התלמידים על-יהם
 2   טיבריה וככה נגלה אליהם: שמעון פטרוס ותומא הנקריא
 3   דידמוס ונחתナル מקנה אשר בארץ הגליל ובני זבדי
 4   ועוד שניים אחרים מתלמידיו ישבו ייחדו: ויאמר אליהם
 5   שמעון פטרוס הנני הlek לדוג ויאמרו אליו גם-אנחנו
 6   נלק עמד וייצאו וימחרו לרדת אל-האניה ובלילה הוא
 לא אהזו מאומה: הבקר אור וישוע עמד על-שפת הים
 ולא ידע התלמידים כי ישוע הוא: ויאמר אליהם ישוע
 בני הייש-לכם אכל מאותה ויענו אותו אין: ויאמר להם

הַשְׁלִיכו הַמְכֻמָּת מִימִין לֵאֱנִיה וְתִמְצָאו וַיְשַׁלְיכו וְלֹא-
 יָכְלו עוֹד לִמְשֹׁך אֶתְה מְרַב הַדָּגִים: וַיֹּאמֶר הַתְּלִמִיד הַהוּא
 אֲשֶׁר יִשְׁוע אֲהָבו אֶל-פֶּטְרוֹס זֶה הוּא הָאָדוֹן וַיְהִי בְּשָׁמַע
 שְׁמַעוֹן פֶּטְרוֹס כִּי הוּא הָאָדוֹן וַיַּחֲגַר אֶת-מְעַילו בַּי חִשּׁוֹר
 הַיָּה וַיִּטְלֹ עַצְמו אֶל-הַיָּם: וַהֲתִלְמִידִים הַנְשָׁאָרִים בָּאו
 בְּסֶפֶינָה הַקְטָנָה כִּי לֹא הָרְחִיקו מִז-הִיבְשָׁה בַּי אַס-
 בְּמַאתִים אַמָּה וַיִּמְשְׁכו אֶת-הַמְכֻמָּת עַמְ-הַדָּגִים: וַיְהִי
 בְּצָאתָם אֶל-הִיבְשָׁה וַיַּרְא אוֹדֶשׁ גַּחְלִי-אַשׁ עֲרוֹכִים וְדָגִים
 עַלְיָהֶם וְלָחֶם: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יִשְׁוע הַבָּיו הַלָּם מִז-הַדָּגִים
 אֲשֶׁר אֲחֹזֶתֶם עַתָּה: וַיַּעַל שְׁמַעוֹן פֶּטְרוֹס וַיִּמְשֹׁך אֶת-
 הַמְכֻמָּת אֶל-הִיבְשָׁה וַיֹּאִיר מְלָאָה דָגִים גְּדוּלִים מֵאַה
 וְחַמְשִׁים וְשֶׁלֶשׁ וְלֹא נִקְרָעָה הַמְכֻמָּת אֶפְ-כִּי רַבִּים
 הָיוּ: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יִשְׁוע בָּאו סְעַדו לִבְכֶם וְאַיִן גַּמְ-אַחֲר
 בְּתִלְמִידִים אֲשֶׁר מַלְאָו לְבוֹ לְשַׁאֲל אֶתְה מַי אֶתְה בַּי יְדַעַ
 אֲשֶׁר הוּא הָאָדוֹן: וַיַּבָּא יִשְׁוע וַיִּקְח אֶת-הַלְּחֵם וַיִּתְּן לְהֶם
 וְגַם אֶת-הַדָּגִים: וַזָּאת הַפְּעָם הַשְׁלִישִׁית אֲשֶׁר-גִּלָּה יִשְׁוע
 אֶל-תִּלְמִידָיו אַחֲרֵי קְוּמו מִעֵם הַמְתִים: וַיְהִי אַחֲרֵי
 אַכְלָם אָמֶר יִשְׁוע אֶל-שְׁמַעוֹן פֶּטְרוֹס שְׁמַעוֹן בָּנו-יְוָנָה
 הַתְּאָהֶב אֶתְה יִזְתַּר מַאֲלָה וַיֹּאמֶר אֲלֵיו בֶן אַדְנִי אֶתְה יִדְעַת
 בַּי אַהֲבָתִיך וַיֹּאמֶר אֲלֵיו רַעַה אֶת-טֶלְאֵי: וַיַּסְף וַיֹּאמֶר 16

אליו שנית שמעון בָּנֵי־יُونָה הַתְּאָהָב אֶתְּנִי וַיֹּאמֶר אֲלֵיכוּ בָּן
 אֱדֹנִי אַתָּה יִדְעָת בַּי אֶחָבְתִּיךְ וַיֹּאמֶר אֲלֵיכוּ נָהָג אֶת־צָאנִי:
 17 וַיֹּאמֶר אֲלֵיכוּ פְּעֻם שְׁלִישִׁית שָׁמַעַן בָּנֵי־יُונָה הַתְּאָהָב אֶתְּנִי
 וַיַּתְעַצֵּב פְּטָרוֹס עַל בַּיִ-אָמֶר אֲלֵיכוּ בְּשְׁלִישִׁית הַתְּאָהָב
 אֶתְּנִי וַיֹּאמֶר אֲלֵיכוּ אֱדֹנִי אֶת־הַכָּל אַתָּה יוֹדֵעַ וַיֹּדַע בַּי
 אֶחָבְתִּיךְ וַיֹּאמֶר אֲלֵיכוּ יִשְׁועַ רְעָה אֶת־צָאנִי: אָמַן אָמַן
 18 אָנִי אָמֶר לְךָ בְּהִיתְךָ צָעִיר לִימִם אֶתְּחַגְּרָתָךְ אֶת־עַצְמָךְ
 וַתָּלֶךְ אֶל־אָשָׁר חַפְצָת וַיהִי בְּאָשָׁר תַּזְקֹן וַפְרַשְׁת בְּפִיד
 19 וַאֲחַר יִחְגַּרְתָּ וַגַּשְׁאַד אֶל־אָשָׁר לֹא תַחֲפִזְתָּ: וּכְלָזֹאת דָּבָר
 לְרַמֵּז עַל־הַמִּתְחָדָה אֲשֶׁר יִכְבֹּד־בָּה אֶת־הָאֱלֹהִים וַיְהִי
 20 בְּכָלֹתוֹ לְדָבָר וַיֹּאמֶר אֲלֵיכוּ לְךָ אֶחָרִי: וַיַּפְנֵן פְּטָרוֹס וַיַּרְא
 אֶת־הַתְּלִמְיד אֲשֶׁר יִשְׁועַ אֲהָבוֹ הַלְּד אֶחָרֵיהֶם הַיָּא הַנִּפְלֵל
 עַל־לְבָבוֹ בְּעַת הַסְּעוֹדָה וְגַם־שָׁאל אֱדֹנִי מֵי הוֹא־זֹה אֲשֶׁר
 21 יִמְסַךְ: וַיְהִי בַּרְאוֹת אֶתְּנָוֹ פְּטָרוֹס וַיֹּאמֶר אֶל־יִשְׁועַ אֱדֹנִי
 22 זֹה מַה־לֹּזֶה: וַיֹּאמֶר אֲלֵיכוּ יִשְׁועַ אַמְּדָחָפֵץ בַּי יִשְׁאַר עַד־
 23 בָּאי מַה־לֹּזֶה וְלֹזֹאת אַתָּה לֹכֶד אֶחָרִי: עַל־כֵּן יִצְאֵה הַדָּבָר
 הַזֶּה בֵּין הָאֶחָדִים כִּי־הַתְּלִמְיד הַהוּא לֹא יִמְתֹת וַיִּשְׁועַ לֹא
 24 אָמַר־לֹזֶה בַּי לֹא־יִמְתֹת אַתָּה אָמַר אַמְּדָחָפֵץ כִּי־יִשְׁאַר עַד־
 בָּאי מַה־זֹּה לֹכֶד: זֹה הוּא הַתְּלִמְיד הַמְּعִיד עַל־
 25 אַלְהָה וְאַשְּׁר כְּתָב כָּל־זֹאת וַיַּדְעָנוּ בַּי עִדוֹתָו נָאָמָנה: וַיַּשְׁ

עַזְדָּמָה מִשְׁעָנָה וְמִבְּנָה
עַזְדָּמָה מִשְׁעָנָה וְמִבְּנָה
עַזְדָּמָה מִשְׁעָנָה וְמִבְּנָה
עַזְדָּמָה מִשְׁעָנָה וְמִבְּנָה

Product code: HEJN

ISBN: 978 1 86228 177 6

A standard linear barcode representing the ISBN number 978 1 86228 177 6.

9 781862 281776